

**Chemarea, numirea și adresarea corectă al Lui Dumnezeu și al Fiului Său,
Despre Sabat, ziua învierii și alte lucruri folositoare pentru călăuzirea credincioșilor care-s sinceri.**

... **și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura pe furis erezii nimicitoare**, se vor lepăda de Stăpânul care i-a răscumpărat și vor face să cadă asupra lor o pierzare năprasnică. **Și mulți vor urma căile lor nimicitoare, din cauza cărora calea adevărului va fi vorbită de rău** – 2 Petru 2:1-2 [BOR – DC - FIDELĂ]

Trebuie să fie și erezii printre voi, ca să fie arătați printre voi cei aprobați – 1 Cor 11:19 (Fidelă)
Cercetați toate lucrurile și păstrați ce este bun – 1 Thes 5:21

Ai văzut multe, dar n-ai luat seama la ele; ai deschis urechile, dar n-ai auzit – Isaia 42:20
Poporul Meu piere din lipsă de cunoștință. **Fiindcă ai lepădat cunoștința, și Eu te voi lepăda...**
Fiindcă ai uitat Legea Dumnezeului tău, voi uita și Eu pe copiii tăi! – Osea 6:6

Cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului...
Cei răi vor face răul și **niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege** – Daniel 12:9-10
Vreau să-ți fac cunoscut ce este scris în cartea adevărului – Daniel 10:21

PENTRU GLORIA ȘI SLAVA LUI DUMNEZEU ȘI AL FIULUI SĂU. AMIN.

Trăim vremuri când **religia lui Baal, al Domnului**, a devenit atât de răspândită, încât practic a devenit ramura dominantă a religiei iudeo-creștine, fiind și unul dintre principalele rătăcirii ale iudaismului și creștinismului, rătăcirii care au fost introduse în bisericile iudeo-creștine în primul rând pentru uzurparea autorității absolute a lui Dumnezeu asupra creației și creaturilor sale, cu scopul înlesnirii căii Antihristului pentru preluarea puteri mondiale și a ecumenismului, care are ca scop unificarea tuturor religiilor și bisericilor care nu au primit Adevărul lui Dumnezeu relevat prin Fiul său în inima lor. Adevărata Biserică știe și a înțeles de la început că **rolul primordial al Antihristului este filtrarea și separarea oilor de capre**, de acea Mântuitorul ne avertizează:

Luca 17:1 ..., **Este cu neputință să nu vină prilejuri de păcătuire; dar vai de acela prin care vin!**

1 Ioan 2:18-19 ... **să știți că acum s-au ridicat mulți antihriști**: prin aceasta cunoaștem că este ceasul de pe urmă.

Ei au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri.

În primele biserici creștine **majoritatea** credincioșilor erau sinceri, mărturia de credință și pocăința era curată, și nu formală sau prefăcută cum e în vremea noastră (cel puțin în majoritatea cazurilor), de acea prefăcuții, formalii, nu rezistau mult într-o biserică unde majoritatea credincioșilor trăiau în sfințenie (1 Cor 14:24-25), așa că treptat ori erau scoși din biserici (1 Cor 5:1-5,13), ori plecau ei de bunăvoie (versetul anterior). Deoarece în prezent adevărații credincioși (cei sinceri) sunt **minoritari** față de cei formali și prefăcuți, și deoarece **amestecarea sacralului și al profanului, al adevăraților credincioși și al necredincioșilor nu este permis**, putem citi:

2 Cor 6:17 ... **Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei...și vă voi primi...Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice...**

Apoc 18:4 ... „**Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu**, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

Fapte 19:9 Dar, **fiindcă unii rămăneau împietriți și necredincioși** și vorbeau de rău Calea Domnului înaintea norodului, **Pavel a plecat de la ei, [și] a despărțit pe ucenici de ei ...**

Deoarece lepădarea de credință și necredința sunt factorii principali care domină în prezent lumea, bisericile timpurilor noastre nu mai au Harul lui Dumnezeu în ele, Duhul Sfânt nu mai este prezent în ele, astfel – neglijând puținele excepții – toată lumea și toate bisericile sunt înșelate de Satana (Apoc 12:9), astfel bisericile din lume – într-o măsură mai mare sau mai mică – au devenit rătăcite, au devenit lumești, și de aceea majoritatea așa numiților credincioși, al creștinilor formali, nu mai sunt interesați să țină poruncile lui Dumnezeu, să urmeze calea cea dreaptă, pe care ni la relevat Dumnezeu prin Fiul său, **astfel – între altele – ei nu mai țin nici porunca a patra, în care Dumnezeu a poruncit ținerea Sabatului, al Sâmbetei (cele de a șaptea zi al săptămânii), pe care l-au ținut nu numai Mântuitorul, ci și toți apostolii, toți adevărați creștini, și pe care Adevărata Biserică îl ține până în ziua de azi**, ei nu mai cunosc și/sau nu mai utilizează titlurile lui Dumnezeu și al Fiului Său, înlocuind-ul cu un titlu general, gol și lipsit de valoare, „**Domnul**”, titlu pe care-l poartă și mulți muritorii de rând, mulți păcătoși, un titlu care **în limba canaaniților** și între fii lui Israel era cunoscut ca „**Baal**” (Jud 2:11, 3:7, 8:33, 2 Regi 10:18,28, 1 Regi 16:31, Ier 32:29), sau în Babilonul cel străvechi ca „**Bel**” (Isaia 46:1, Ier 50:2, 51:44). Deci, ca să fiu bine înțeles, repet: „**Baal**” tradus din limba canaaneană în română înseamnă „**Domnul**” sau „Stăpânul”. Cultul și dogmele Mariei din bisericile catolice și ortodoxe, își au rădăcinile tot în religiile și cultele păgâne din antichitate, cum era de exemplu cultul Astartei (Jud 6:25-32).

Închinarea la Baal, care era considerat a fi o zeitate solară, **era legat și de sacrificii umane, și acest lucru reiese clar și din biblie (Ier 19:5). Cere Baal sacrificii umane și în zilele noastre? Ce credeți de ce au fost și sunt aproape tot timpul războaie și ucideri în masă de-a lungul istoriei umane? Ce credeți, ce este industria avortului, unde ce-i ce ucid ființe umane încă înainte de a se naște** – culmea nebuniei – **mai sunt numiți și doctori?** Nu-i scris oare în biblie că Satana a fost ucigător de la început (Ioan 8:44)? Credeți că-i întâmplător că tocmai la ultima stație (Sitim) al călătoriei prin pustie al fiilor lui Israel, 24000 de mi de Israeliti a murit loviți de urgie, pentru că sau închinat lui Baal-Peor și au curvit cu fetele lui Moab? **Istoria umanității arată clar că închinarea la Baal și servirea altor zei (al demonilor), în ultimă instanță a adus numai prăpădul și nenorocirea asupra oamenilor, a oamenilor fără minte care nu mai gândesc (Ieremia 5:21, Titus 3:3, Prov 10:21, 14:18, 15:21, 27:12) și astfel nesiliți de nimeni, și-au vândut sufletul Satanei (demonilor/zeilor), servind diavolii pentru favorurile fără de valoare, pentru puținele firmituri pe care le-au primit în plus, neștiind prețul amarnic pe care mai târziu va trebui să-l plătească, suferințele și nenorocirile care-i așteaptă.** Cred că e timpul trezirii, e timpul ca creștinii care-s sinceri în credința lor, dar între timp au devenit înșelați de lupi îmbrăcați în haine de oaie, SĂ SPUNĂ NU „DOMNULUI”, LUI BAAL, ȘI SĂ ÎNCETEZE IMEDIAT BATJOCORIREA AUTORITĂȚII LUI DUMNEZEU ȘI AL FIULUI SĂU, luând în considerare și înțelegând că:

1. Expresiile ca „Binecuvântat și slăvit să fie Domnul” sau „În numele Domnului”, din punct de vedere al semanticii limbii române, sunt propoziții fără sens, știind că Domnul nu este un nume, ci un titlu profan care este utilizat mai ales în legătură cu muritorii de rând. Este ca și cum cineva v-ar spune: „Ministrul a demisionat”, ceea ce este o frază nonsens, deoarece cel care primește informația nu are de unde să știe despre demisia cărui ministru este vorba, dacă nu primește informații suplimentare de unde reiese clar, la care dintre miniștrii sa referit cel care a furnizat știrea... Deci Domnul sau Doamne în sine, fără informații adiționale, ca de exemplu: „Domnul Dumnezeu” sau „Domnul Domnilor” sau într-un context lumesc „Domnul Mitică” sau „Domnul doctor”, nu are sens, și astfel nicidecum nu se face referire la Dumnezeu sau la Fiul Său, ci doar la Baal, Stăpânul, Domnul acestei lumi („Doamne” <=> Astarte <=> Maria), căci Baal (Bel) în religiile păgâne, nu numai titlu era, ci și nume personal (unul dintre multele pe care l-au purtat/il poartă zei păgâni). Deci cine rămâne la generalizări și nonsensuri de genul „Domnul”, „Doamne” s-a lepădat de credință (dacă a avut-o vreodată), și astfel cu siguranță își ruinează soarta, merge spre prăpastie, spre pieire.
2. Și forma de exprimare „Doamne ajută-ți” este total lipsită de sens, ba chiar **ESTE BĂTAIE DE JOC LA ADRESA LUI DUMNEZEU**, când presupușii creștini, spun că ei se gândesc la Dumnezeu când utilizează asemenea expresii. De ce? Deoarece conform dicționarului explicativ al limbii române, „Doamne” este pluralul (exemplu: „doamne cu buze vopsite”) singularului Feminin „Doamnă” (femeie căsătorită), de unde reiese clar că cel ce utilizează asemenea expresii nicidecum nu se referă la Dumnezeu, deoarece în Sfintele Scripturi Dumnezeu este numit Tatăl ceresc al creaturilor, mai precis al credincioșilor care cred în El, și niciodată nu este la genul feminin, contrar Adevăratei Bisericii Creștine (cea Duhovnicească), Care-i Mireasa (simbolică) al Mântuitorului. Cuvântul „ajută-ți” în contextul Bisericii este lipsit de sens (Mântuitorul nu întâmplător a spus Bisericii că fără El nu putem face nimic – Ioan 15:5), iar cu privire la Dumnezeu e chiar bătaie de joc să ceri de la Dumnezeu să se ajute pe Sine, ca și cum Dumnezeu ar avea nevoie de ajutor, raportându-te astfel la Dumnezeu ca la un muritor, ca la o creatură. Întâi trebuie să gândim, să analizăm, să mestecăm și să digerăm hrana cea duhovnicească pe care-l primim de la cineva, și numai atunci să-l acceptăm și să-l folosim, dacă totul este în regulă (după ce a fost analizat în lumina scripturilor, gramatical, logic, etic și moral). În Isaia 42:20,24 putem citi: „Ai văzut multe, dar n-ai luat seama la ele; ai deschis urechile, dar n-ai auzit... Cine a dat pe Iacov pradă jafului, și pe Israel, în mâinile jefuitorilor? Oare nu Iahuah, împotriva căruia am păcătuit? Ei n-au voit să umble pe căile Lui și n-au ascultat legea Lui.”

Deci să nu denigrăm autoritatea lui Dumnezeu și al Fiului Său, prin utilizarea greșită și incorectă al unor titluri ca „Domnul”, „Doamne” etc, și să nu ne batem joc de Dumnezeu și/sau de Biserica Lui prin expresiile de genul „Doamne ajută-ți”. Cine face aceste lucruri în cunoștință de cauză, premeditat, încalcă în mod flagrant – între altele – porunca a treia din cele zece porunci, și astfel nepedepsit nu va rămâne. După citirea acestor rânduri, nimeni care nu-i bolnav la minte, nu va mai putea cinsti să zică că el/ea nu avut de unde să știe că într-adevăr așa stau lucrurile. Maximum va putea recunoaște, că nu la interesat nici Dumnezeu și nici Adevărul Său. Un lucru este absolut cert: fiecare va secera, ceea ce a semănat.

Cu privire la importanța celor scrise mai înainte, trebuie să mai știm și următoarele:

În Fapte 4:12 este scris „În nimeni altul nu este mântuire:

căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți”.

Deci nu sute de nume, cum sunt: ISUS, JESUS, JÉZUS etc, care de altfel **SUNT NUME PERSONALE ȘI NU UN TITLU AUTORITAR DUMNEZEIESC, despre care se scrie în Fapte 4:12.** Dacă am călătorii înapoi în timp și i-am întreba pe ucenici Mântuitorului dacă au auzit de Isus sau Jesus sau Jézus, cu siguranță răspunsul ar fi negativ. Dacă muritorii de rând, cum sunt șefii de stat, miniștri, secretari, conducătorii marilor corporații primesc atâta cinste încât numele lor în toate mediile audio-vizuale acolo unde este posibil fonetic este pronunțat după cum se pronunță în țara de origine, iar titlurile ca Președinte, Ministru, Secretar, Artist, Cântăreț, etc – acolo unde este cazul – sunt și ele difuzate prin diferitele canale mas-media, atunci în privința lui Dumnezeu și al Fiului său, de ce stau lucrurile altfel? De ce sunt ținute ascunse titlurile autoritare ale lui Dumnezeu și al Fiului Său, dacă Satana – neglijând puținele excepții – nu a înșelat toată lumea, și dacă mas-media nu este influențat de diavolul, să facă voia lui? Știți care este sensul cuvântului Isus, dacă din forma sa latină – Iesus – din care a devenit ISUS în limba română este tradus din latină în română? IESUS => ISUS = „ADICĂ PORC”. Pare de necrezut? Verificați, dacă nu credeți. De exemplu, pe internet, cu ajutorul translatorului Google Translate (setați limbile Latină și Română).

IESUS este un cuvânt latin compus din două părți (ca și ANTI+CRIST): IE + SUS care traduse din latină în română au sensurile: IE=ADICĂ + SUS=PORC, deci „ADICĂ PORC”, DECI IESUS în română a devenit ISUS (la ortodocși IISUS), și are sensul literal: „ADICĂ PORC”

Nu este oare hulă utilizarea unor astfel de nume/titluri care-s denigrante la adresa lui Dumnezeu și al Fiului Său? Unde este cinstea care se cuvine să-l dăm lui Dumnezeu și Fiului său, dacă nu suntem dispuși nici măcar să utilizăm titlurile autoritare dumnezeiești? **N-au prorocit oare profeții lui Dumnezeu că mulțimile vor uita Numele/Titlul Autoritar a lui Dumnezeu și al Fiului Său? Iată câteva versete, din care reies lucrurile mai înainte amintite [În citațiile care urmează „Domnul” este înlocuit cu titlul autoritar din originalul ebraic: IAHUAH care este considerată de mine – după mai multe ore de cercetări – a fi pronunțarea fonetică cea mai corectă dintre alternativele ca Iehovah, Iahweh, Iowa, Iaua, Iahwah... al tetragramei IHVH din sursa ebraică]:**

Fapte 4:17 Dar, ca să nu se lătească vestea aceasta mai departe în norod, să-i amenințăm și să le poruncim ca de acum încolo să nu mai vorbească nimănui în Numele acesta ...

Fapte 5:40 ... au chemat pe apostoli, au pus să-i bată cu nuiele, i-au oprit să vorbească în Numele lui Isus și le-au dat drumul
Iov 18:17 Pomenirea lui se șterge de pe pământ și în toată lumea numele i-a pierit – BOR (dealtfel tot capitolul 18 din Iov, de la versetul 5 la 20 se referă la Mântuitor, dar totul este pecetluit prin simbolistica literelor din ebraică, lucru necunoscut de lume)
Ier 23:27 Cred ei oare că pot face pe poporul Meu să uite Numele Meu prin visele pe care le istorisește fiecare din ei apropielui său, cum Mi-au uitat părinții lor Numele din pricina lui Baal?

Ezec 36:23 ... **voi sfinți Numele Meu cel mare care a fost pângărit printre neamuri, pe care l-ați pângărit în mijlocul lor...**

Ezec 39:7 7 **Îmi voi face cunoscut Numele Meu cel sfânt în mijlocul poporului Meu, Israel, și nu-i voi mai lăsa să-Mi pângărească Numele Meu cel sfânt...**

Isa 52:6 ... **poporul Meu va cunoaște Numele Meu...va ști în ziua aceea că Eu vorbesc și zic: „Iată-Mă!”**

Din următorul verset reiese clar (deoarece nu trebuie făcut cunoscut ceea ce este deja știut) că fiii lui Israel, deja în timpul Mântuitorului nu cunoșteau sensul și importanța – și probabil nici pronunțarea corectă a – titlului autoritar **Iahuah**:
Ioan 17:26 **Eu le-am făcut cunoscut Numele Tău** și li-l voi mai face cunoscut...

Adevărații credincioși nu trebuie să ascundă, ci contrar, trebuie să folosească titlul autoritar IAHUAH:

Ps 103:1 **Binecuvintează, suflă, pe Iahuah**, și tot ce este în mine **să binecuvinteze Numele Lui cel sfânt!**

Ps 96:2 Cântați **lui Iahuah, binecuvântați Numele Lui**, vestiți din zi în zi mântuirea Lui!

Ps 92:1... **Frumos este să-l laudăm pe Iahuah, și să mărim Numele Tău, Prea Înalte**

Isaia 25:1 Iahuah, Tu ești Dumnezeuul meu; pe Tine Te voi înălța! **Laud Numele Tău, căci ai făcut lucruri minunate**; planurile Tale făcute mai dinainte s-au împlinit cu credincioșie.

Ps 105:1 **Lăudați-L pe Iahuah, chemați Numele Lui!** Faceți cunoscut printre popoare isprăvile Lui!

Psalmi 55:16 Dar eu strig către Dumnezeu (Elohim), și **Iahuah** mă va scăpa.

Ps 116:17 **Îți voi aduce o jertfă de mulțumire și voi chema Numele lui Iahuah;**

Evrei 13:15 Prin El, **să aducem totdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică, rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui**
Num 6:23-27 „Vorbește lui Aaron și fiilor lui și spune-le: „Așa să binecuvântați pe copiii lui Israel și să le ziceți: „**Iahuah** să te binecuvânteze și să te păzească! **Iahuah** să facă să lumineze fața Lui peste tine și să Se îndure de tine! **Iahuah** să-Și înalțe fața peste tine și să-ți dea pacea! **Astfel să pună Numele Meu peste copiii lui Israel, și Eu îi voi binecuvânta.**”

În următoarele versete sunt câteva din **promisiunile și binecuvântările date credincioșilor** cu privire la utilizarea titlului **Iahuah**:

Ioan 14:13 Orice veți cere **în Numele Meu**, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul.

Psalmul 91:14-15 „Fiindcă Mă iubește de aceea îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu. Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.

[Partea subliniată ondulat are următorul sens primar: **căci recunoaște autoritatea Mea**]

Isaia 56:5-6 Le voi da în Casa Mea și înăuntrul zidurilor Mele un loc și un nume mai bune decât fii și fiice; **le voi da un nume veșnic, care nu se va stinge. Și pe străinii care se vor alipi de Iahuah ca să-I slujească și să iubească Numele lui Iahuah, pentru ca să fie slujitorii Lui, și pe toți cei ce vor păzi Sabatul, ca să nu-l pângărească,**...

Fapte 4:12 În nimeni altul nu este mântuire: căci **nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți.**
[Tradus corect, partea subliniată are sensul: **Nu există sub cer nici-o altă Autoritate dată oamenilor, prin care se pot mântui**]

Fapte 2:21 Atunci **oricine va chema Numele Domnului** = **Autoritatea Supremă = Dumnezeu** va fi mântuit/[protejat]

Practic această citație este luat cuvânt cu cuvânt din Vechiul Testament (după cum multe alte citații din Noul Testament), și se găsește în **în Ioel 2:32** unde **în loc de Domnul în originalul ebraic se găsește tetragrama IHVH (sau YHVH după cum îl scriu alții care folosesc Y-ul din engleză, care este transliterat din literele ebraice: יהוה – Iod-He-Vav-He.**

În ebraică se citește de la dreapta la stânga, și prima literă din dreapta în ebraică este **י** – Iod, care în română – sensul de citire, scriere fiind opus – este prima din stânga, litera **”I”**), **care are mai multe sensuri** care-s cunoscute doar de acei credincioși (drepti și sinceri) care au primit cu adevărat călăuzirea Duhului Sfânt de la Dumnezeu. **În manuscrisele grecești care conțin versetele din Noul Testament, titlul autoritar IHVH a fost schimbat cu cuvântul grecesc κύριος (kurios – nr. Strong G2962) care înseamnă: 1. Autoritatea Supremă (pământească și/sau cerească) 2. Domn, Stăpân**
Și această simplă observație (dar importantă), ne arată clar, că **conținutul scripturilor, bibliilor, la care avem acces (în lume) nu mai sunt identice cu conținutul Original al Sfințelor Scripturi, ci între timp, într-o măsură mai mică sau mai mare au fost pervertite, modificate și falsificate, dar repet, nu totul, ci “doar” unele păți mai importante au fost și încă mai sunt manipulate: pervertite, falsificate, șterse sau adăugate.** Acest lucru este profetit și în **Ieremia 8:8:**

- „Cum puteți voi să ziceți: „Suntem înțelepți, și Legea Domnului este cu noi”?
Cu adevărat, degeaba s-a pus la lucru pana mincinoasă a cărturarilor” – versiunea Dumitru Cornilescu (DC)
- „... Cum puteți voi să ziceți: "Suntem înțelepți și avem legea Domnului?" Căci iată, **pana cea mincinoasă a cărturarilor a prefăcut-o în minciună.**” – versiunea BOR (utilizată de ortodocși)

Acest lucru pare de necrezut pentru mulți creștini formali și ignoranți, dar sincer vă pot asigura căci în ultimi 15 ani eu am sacrificat sute de ore pentru studierea scripturilor, incluzând și sursele din ”originalul” ebraic și grecesc (cu ajutorul dicționarelor, lexicoanelor și concordanțelor disponibile în limba engleză), maghiară, engleză, precum și traduceri alternative din mai mult de 30 de biblii (română, maghiară, engleză, interliniare), și știu exact despre ce vorbesc, și cu toate că n-am doctorate, diplome, sunt în cunoștință de cauză și pe deplin convins, că toate biblile care-s accesibile publicului larg (comerț, biblioteci, internet, etc), sunt – într-o măsură mai mică sau mai mare – manipulate: pervertite, falsificate, au versete șterse sau adăugate. Mai sunt și cazurile, unde traducătorii bibliilor – neavând călăuzirea Duhului Sfânt – au tradus greșit unele părți (mai ales acolo unde cuvântul din ”original” are mai multe sensuri), dar n-au făcut acest lucru premeditat. **Oricine care este drept și sincer în credința lui privitoare la Dumnezeu, și dorește cu adevărat să-L**

slujească, numai și numai pe Dumnezeu și Fiul Său (după cum ne-a învățat Mântuitorul în Matei 4:10, unde scris „... **numai Lui să-I slujești**”), nu va ezita să sacrifice sute și chiar mii de ore pentru a studia Adevărul Divin răspândit pe tot globul pământesc în diferite scripturi, care ca firmiturile de pâine căzute pe pământ în timpul apostolilor (Mat 16:9-12), acum aceste firmituri spirituale, hrana duhovnicească a adevăraților credincioși, trebuie adunate în coșuri, și coșurile suntem noi, cei care-L mărturisim sincer **pe Dumnezeu și pe Fiul Său, pe IAHUAH și IAHUȘA**.

Dintre multe sensuri pe care-l are titlul autoritar **IAHUAH** iată aici câteva (descoperite cu ajutorul Duhului Sfânt):

Dumnezeu (Iod) este Mântuitorul (He) și Ocrotitorul (Vav) celor cel Iubesc (He).

Ființa/Puterea care guvernează și poruncește creaturilor

Dumnezeu prin iubire unește creaturile (spirituale)

Sensurile de mai înainte ale tetragramei **IHVH**, mi-au fost relevate de Duhul Sfânt (prin călăuzire) și nu le-am primit de la nimeni altul (lumea nu cunoaște sensurile ascunse ale cuvintelor din ebraica biblică), și nici fii lui Israel (cel carnal) nu știu că **tetragrama IHVH NU ESTE CU ADEVĂRAT NUMELE LUI DUMNEZEU, CI ÎN PRIMUL RÂND ESTE UN TITLU CARE ARATĂ AUTORITATEA, FUNCȚIA, CARACTERUL ȘI/SAU ROLUL CUIVA ÎN DIFERITELE CONTEXTURI/ ÎNTÂMLĂRI BIBLICE. DIAVOLUL ȘI SLUJITORII SATANEI TOCMAI DIN ACEST MOTIV AU SCHIMBAT IHVH DIN ORIGINAL CU DOMNUL** (acum mii de ani, **Domnul** era mai bine cunoscut ca **Baal, deci Baal pe parcursul a mii de ani a devenit Domnul în limba română**, Úr în maghiară, etc), **DECI TOCMAI CA SĂ SUBMINEZE ȘI SĂ PONEGREAS-CĂ AUTORITATEA LUI DUMNEZEU ASUPRA CREAȚIEI ȘI CREATURILOR, TOCMAI CA SĂ ASCUNDĂ ACEST LUCRU ȘI ASTFEL ÎN LOCUL LUI DUMNEZEU ANTICRIST SĂ POZEZE CA SALVATORUL, LUMINATORUL ȘI BINEFĂCĂTORUL ACESTEI LUMII** (un paradis al nebunilor). Pentru europenii, nume înseamnă doar o simplă desemnare a unei persoane, însă pentru mulți orientali, numele caracterizează firea și menirea respectivului. Culmea e că fii lui Israel deși citesc în original (în biblia ebraică) tetragrama יהוה – ei nu mai știu nici cum trebuie pronunțat Cuvântul, ci spun Adonai în ebraică care înseamnă – în primul rând – **tot Domnul** (mai precis Adonai e considerat a fi pluralul, iar Adon singularul, ceea ce în cadrul unei religii monoteiste este o altă rătăcire și nebunie, știind că traducerea literală pt Adonai este „domnii mei”), și se scrie total diferit: אֲדֹנָי . **Nebunia aceasta de a citi un cuvânt și a pronunța altul, nu este altceva decât înșelare pură, înșelarea Satanei, care a avut grijă ca slujitorii lui să falsifice Adevărul Divin (în toate biblile și bisericile lumești).** De altfel fii lui Israel greșesc și rătăcesc și în privința așa numitelor „structuri” **Oere-Ketiv**, care simplu explicat sunt alternativele unui cuvânt scris în originalul ebraic, mai precis e vorba de **două alternative al unui cuvânt din ebraică, unul care este doar scris, și altul care este citit** (când citesc cu vocea tare versetele din biblia ebraică). În cele mai multe cazuri rabini cred că unul dintre alternative s-a transmis greșit, și astfel ceea ce consideră ei a fi incorect, nu-l citesc (cu vocea tare, și-l ignoră). **Dumnezeu totuși a avut grijă ca copiii lui Israel să nu scoată din originalul ebraic alternativele pe care conducătorii lor le consideră a fi greșite (inacceptabile), căci multe dintre ele se referă la prima și a doua venire a Mântuitorului.**

Când Fiul lui Dumnezeu ne-a spus: „...**căutați și veți găsi...**” (Matei 7:7), atunci Mântuitorul în primul rând s-a referit la **comorile ascunse ale Sfințelor Scripturi**, la ceea ce este ascuns față de lume (Mat 11:25, 13:35,44 - în versetul din Mat 13:44 - „**Împărăția cerurilor**” mai are și sensul de „**conținutul Scripturii/Evangheliei**”), și care este codat prin simbolistica secretă a literelor ebraice, care acum 3-4 mii de ani, erau utilizați asemenea hieroglifelor egiptene. Astfel cautând să îndeplinesc cele rânduite de **Mântuitorul nostru, Domnul Iahușă** (original: יהושע , în română translitterat greșit ca Iosua în Vechiul Testament și Isus în Noul Testament), **Fiul lui Dumnezeu**, am căutat și eu, și din mila lui Dumnezeu mi s-a dat să găsesc (după multe sute de ore de căutare). **Dumnezeu, din mila lui, prin Duhul Sfânt mi-a relevat o parte din acel dicționar „pierdut”, care este simbolic și secret** (în sensul că nu-l cunosc nici chiar credincioșii care acum sunt în lume, dar care în scurt timp vor ieși din Babilon, dintre cei care nu-L mai mărturisesc cu o inimă sinceră pe Dumnezeu și pe Fiul Său), **dar care în timpul lui Moise era bine cunoscut de mulți dintre fii lui Israel. Acest dicționar** (redactat de mine însumi pe un calculator – de altfel după calificare sunt operator de calculator) **este tipărit pe două pagini, și oricine dorește să-l obțină – total gratis –, nu trebuie să facă altceva decât să mă contacteze prin telefon: 0774-587-578 (Andrei), sau e-mail: oandrei.tim@gmail.com** (când vă interesați prin e-mail, la subiect scrieți: „Doresc copia dicționarului simbolic ebraic”). **Cine are calculator sau dorește să obțină și alte materiale** (în format electronic – pe CD sau DVD, de exemplu, programul pt studiu biblic “The Word” care poate fi descărcat de pe internet pe gratis, și care conține zeci de biblii, dicționare, concordanțe, și alte lucruri folositoare și de suflet ziditoare) **pentru un studiu mai aprofundat al bibliei în română, maghiară, engleză, ebraică, greacă** (sau alte limbi), **mă poate contacta** (dacă-i vorba de un studiu biblic, îl ajut gratis, dar altfel nu vreau să-mi pierd timpul în zadar), **sau cine dorește și are posibilitatea și priceperea, le poate descărca direct de pe internet, căci sunt distribuite total gratis** (cutați programul ‘the word bible’ pe site-ul google.com).

Căci cele scrise anterior sunt **și logic întemeiate**, reiese și din următoarele:

În Isaia 42:8 putem citi: “Eu sunt **Domnul**, acesta este **Numele Meu...**”

Această traducere din versiunea Dumitru Cornilescu, ca și cel din biblia ortodoxă este lipsit de sens (non-sens), știind că **„Domnul” nu este un nume ci un titlu**. Traducerea corectă ar trebui să înceapă astfel: **Eu sunt IAHUAH, acesta este titlul Meu**

În viitorul apropiat, cuvântul **DOMNUL** va fi asemenea unui blestem, și adevărații credincioși nu-l vor mai utiliza ca numele și/sau titlul Divinității, și acest lucru reiese și din **Isaia 65:15**, care în bibliile cercetate de mine, este tradus greșit, și care tradus simplu și corect, are următorul sens [cuvintele din paranteze nu-s în original, ci-s adăugate numai pentru clarificarea sensului]: **Și veți lăsa titlul [DOMNUL] utilizat de voi, ca [un simbol al] blestemului pentru aleșii Mei, și voi aboli DOMNUL [vostru], iar servitorii lui Dumnezeu vor folosi un alt titlu**

În versiunea Dumitru Cornilescu, acest verset din **Isaia 65:15**, este tradus – greșit – astfel: „Veți lăsa numele [titlu] vostru ca blestem aleșilor Mei; și anume: „Domnul Dumnezeu vă va omori” **și va da robilor Săi un alt nume.**”

În legătură cu titlul IAHUAH, mai cred că este necesar să clarific de ce pronunțarea IAHUAH este considerată de mine cea corectă, și nu alte versiuni (*mai încolo, pe la sfârșit*). Bisericele unde Iehova este considerat a fi numele personal al lui Dumnezeu, – ca de altfel și toate celelalte biserici din lume – , după experiențele mele personale (*la fața locului*), sincer pot să spun că sunt lipsite de Duhul, Harul și Adevărul lui Dumnezeu, și astfel sunt și ele rătăcite, după cum toate bisericile unde porunca a patra a lui Dumnezeu cu privire la Sabat, deci al sfințirii Sâmbetei (*care-i ziua a șaptea a săptămânii*), este călcat în picioare și ignorat. **Vă pot asigura că cine ignoră și nu ține și porunca a patra (sfințirea Sabatului/Sâmbetei, dedicarea zilei de Sabat lui Dumnezeu și nu muncilor, lucrurilor lumești) la fel de valabilă, ca și toate celelalte porunci din Sfintele Scripturi, este pe calea pierzării și sa lepădat de credință (dacă a avut-o vreodată), căci cine calcă voit și în cunoștință de cauză o singură poruncă dată de Dumnezeu, este ca și cum ar fi călcat toate celelalte porunci.** În legătură cu ținerea duminicii în locul zilei de sâmbătă, trebuie să precizez că **Această Poruncă Nicidecum NU ESTE Dumnezeiască, ci doar omenească**, și practic cel mai eficient a fost introdus în bisericile ”creștine” și pus în aplicare de aparatul politic și religioasă (*păgână*) al lui **Constantin cel Mare, care cu emiterea decretului duminical din anul 321 (luna martie), a rânduit ca:**

”Toți judecătorii, orașenii și muncitorii trebuie să se odihnească în venerabila zi a soarelui ”

Ziua soarelui era duminica (*care în engleză și germană chiar și în zilele noastre e numită 'ziua soarelui'*), ziua când păgânii se închinau la soare, mai precis zeului solar ”Sol Invictus”. **Biserica creștină care în timpul și înaintea lui Constantin cel Mare a devenit coruptă, a fost înălțată la rangul de Biserica de Stat de către Constantin. Această biserică coruptă al Imperiului roman a primit numele de Biserica Romano-Catolică**, și este condusă de către un Papă care se crede infailibil, deci papii cred că ei nu pot greși în hotărârile lor, adică muritorii aceștia rătăciți se cred perfecți. **Biserica aceasta coruptă și rătăcită (care a călcat porunca care se referă la ținerea sabatului cu mult înainte de decretul lui Constantin), care n-a aparținut niciodată de Adevărata Biserică a lui Dumnezeu, în anul 1054 d. Hr. a scindat, deci sa dezbinat, și astfel partea din vest a devenit cunoscută ca Biserica Romană-Catolică (cu sediul la Roma) și cel din est ca Biserica Ortodoxă (având sediul la Constantinopol, fosta capitală a Imperiului Bizantin, care-i cunoscut ca Istanbul în zilele noastre).** Deci cele două biserici până în 1054 erau unite, și această biserică unită și coruptă era și este cunoscut ca **Biserica Romano-catolică, care în realitate nu este cu adevărat creștină, ci este Biserica Babilonului cel străvechi, care a fost îmbrăcată într-o manta aparent creștină, cu scopul seducerii, manipulării și înșelării oamenilor creduli și neștiutori, pentru ai robii și ai goli, atât pe plan fizic, că și pe cel spiritual.** **Din anul 1054 d.Hr. Biserica Babilonului are două picioare (în general, picioarele în biblie, simbolizează baza, suportul unui anumit lucru),care sunt Biserica Romano-Catolică și Biserica Ortodoxă, lucru prorocit printr-o alegorie simbolică în cartea lui Daniel (Dan 2:31-35).** Nu-i de mirare, deci, că o mare parte a preoților din aceste biserici (*precum și din multe altele*), contrar învățăturii Mântuitorului, au îngăduit și de multe ori chiar au ordonat uciderea oamenilor nevinovați sau implicarea credincioșilor în acte violente, care sunt contrare poruncilor lui Dumnezeu, precum uciderea, torturarea, jefuirea și/sau alte asemenea acte barbare. **Astfel se poate înțelege de ce cruciadele, inchiziția, prigoanele, uciderea, torturile, jafurile și alte asemenea acte barbare, niciodată n-au fost opera adevăraților creștini, ci al fiilor diavolului (Ioan 8:44), care pătrunzând în bisericile creștine căldicele (ei sunt creștini doar cu numele, cei mai mulți dintre ei sunt ateii și prefăcuți) au preluat conducerea acestora, și astfel au pus bisericile decăzute în slujba lor, devenind astfel unelte ale diavolului, neștiind cât de mare va fi prețul pe care va trebui să-l plătească pentru păcatele pe care l-au comis activ (suport, sprijin) sau pasiv (prin îngăduință, ignoranță, tăcere), individual sau în grup. Tot acești agenții ai diavolului au introdus în bisericile care-s creștine numai formal, deci numai cu numele, comerțul cu diverse obiecte (cruci, icoane, lumânări, etc) și servicii religioase (botezul, cununia, înmormântarea, etc), călcând în mod flagrant porunca Mântuitorului care se referă la modul cum trebuie uceniciei adevăratului Mântuitor să-L servească pe Dumnezeu, porunca care-l putem citi și la Matei 10:8: „... în dar ați primit, în dar să dați.”**

Pentru acoperirea acestei fărădelegi, ei au pervertit traducerea versetului din 2 Petru 2:3, care în bibliile ortodoxe din ultimele decenii este tradus astfel: „**Și din poftă de avere și cu cuvinte amăgitoare, ei vă vor momi pe voi. Dar osânda lor, de mult pregătită, nu zăbovește și pierzarea lor nu dormitează.**”, dar sensul literal, care este mult mai aproape de adevăratul sens al versetului din original, în versiunea „Traducere în limba română contemporană” (TLRC) este tradus astfel: „**În lăcomia lor nemăsurată, învățătorii aceștia vă vor spune orice, numai să pună mâna pe banii voștri...**”. În manuscrisele grecești, în loc de „**ei vă vor momi**” – cum e tradus la ortodocși – în realitate e vorba de faptul că „**ei vor face târg cu voi**” (*dacă nu credeți cercetați sursele originale din care s-au făcut traducerea, și veți vedea câte surprize veți avea*).

Biserica Romano-Catolică până în ziua de azi recunoaște că nu există în biblie nici o poruncă care să rânduiască ținerea duminicii în locul sabatului, ci această modificare în privința poruncii a patra a lui Dumnezeu – spun ei – este un semn al autorității Bisericii Catolice, care consideră că are dreptul să modifice chiar și legile lui Dumnezeu. Cinstit și sincer să spun, un asemenea crez nu are alt suport, alt sprijin, decât duhul diavolului, al satanei, și este total Anti-Cristică (**ANTICRIST înseamnă în locul lui Cristos, și împotriva lui Cristos**). Iată câteva citate, din care reiese cum gândesc cărturarii catolici în privința sabatului:

„Dacă protestanții urmează cele scrise în Biblie, ei trebuie să se închine lui Dumnezeu în ziua Sabatului, care este Sâmbăta. Ținând Duminica ei urmează o poruncă a Bisericii Catolice”

Albert Smith, cancelar al Arhiepiscopiei Baltimore, răspunzând unui cardinal într-o scrisoare (1920-02-10)

„[Biserica Catolică] ...'prin virtutea misiunii sale divine', a schimbat ziua de sâmbătă pe duminică.”

Oglinda catolică, organul oficial al Cardinalului Gibbons, 23 septembrie 1893.

”Dacă ea [biserica catolică], nu are o astfel de putere, ea nu ar fi putut face acest lucru, ... ea nu ar fi putut înlocui respectarea duminicii, prima zi a săptămânii, pentru serbarea Sâmbetei, a șaptea zi, **o schimbare pentru care nu există nici o autoritate scripturală**” Stephen Keenan, Un catehism doctrinal, ed. 3-a, p. 174

"Puteți citi Biblia de la Geneza la Apocalipsa, și **nu veți găsi o singură linie care autorizează sfințirea duminicii. Scripturile impun respectarea religioasă a Sâmbetei, o zi pe care noi niciodată nu-l sfințim.**"

Cardinalul Gibbons (*mulți ani, șeful Bisericii Catolice din America*), Credința părinților noștri (John Murphy Company), p. 89

De ce ținem Duminica în locul Sabatului (Sâmbetei)? Răspuns: „**Noi ținem Duminica în locul Sabatului, deoarece BISERICA CATOLICĂ A TRANSFERAT SOLEMNITATEA [ZILEI DE ODIHNĂ] DE LA SABAT LA DUMINICĂ**”

Catehismul Doctrinei Catolice pentru convertiți – Peter Guierman, 1957, p. 50.

Cu astfel de citate – care provin exclusiv numai din surse catolice –, lejer s-ar putea umple zeci de pagini. Multe biserici protestante țin Duminica în locul Sabatului, deoarece ei acceptă autoritatea biserici catolice sau ortodoxe asupra lor. Majoritatea lor nu recunosc acest lucru, deoarece conducători lor sunt răătăciți și/sau au făcut pact cu diavolul (*Anticrist*), și astfel n-au nici un interes să-i informeze corect pe cei din biserica lor în privința Adevărului Divin.

SATANA CÂND ÎNȘALĂ MULȚIMILE PRIN SLUJITORII SĂI GÂNDEȘTE CAM AȘA: **DUMNEZEU A RÂNDUIT CA OAMENI SĂ ASCULTE DE EL ȘI NUMAI LUI SĂ-I SLUJEASCĂ. DACĂ NU FAC ASTFEL – SPUNE -SATANA - EU AM PRIMIT AUTORITATE ASUPRA CELOR CARE NU VOR SĂ-L URMEZE PE DUMNEZEU SĂ FIE AI MEI. DE ACEEA – CA SĂ-I CÂȘTIG PE DEPLIN DE PARTEA MEA - EU LE ȘOPTESC ȘI LE PROMIT CEEA CE DOREȘTE INIMA ȘI SUFLETUL LOR, ASTFEL AUTORITATEA MEA O SĂ FIE TOT MAI MARE ASUPRA LOR. LE DAU ȘI LE PROMIT TOTUL, TOT CEEA CE ÎN OCHI NEBUNILOR E AUR CURAT, DAR CU ADEVĂRAT N-ARE VALOARE. FAC ASTA NUMAI CA SĂI ROBESC, CA EI SĂ ASCULTE DE MINE, SĂ FACĂ VOIA MEA.** ASTFEL, CALEA CEA ÎNGUSTĂ ȘI DISPREȚUITĂ, EU ÎL FAC LARGĂ ȘI UȘOARĂ, CA EI SĂ PĂȘEASCĂ CÂT MAI LEJER ÎN INFERN, CĂCI EU AM NEVOIE DE SACRIFICII, DE MULTE SACRIFICII, CĂCI **TREBUIE SĂ PLĂTESC TAXA PĂCATULUI, AL PĂCATULUI PE CARE L-AM COMIS EU ȘI SLUJITORII, ADEPTII MEI. DE ACEEA AM NEVOIE DE CÂȚI MAI MULȚI NEBUNI CARE SĂ ASCULTE DE MINE ȘI SĂ FACĂ VOIA MEA,** CA CÂT MAI UȘOR SĂ LE POT SURPA ȘI RUINA VIAȚA, SĂ LE PRODUC CÂT MAI MULTĂ SUFERINȚĂ ȘI LA URMĂ SĂ-I DISTRUG TOTAL, CĂCI NUMAI AȘA ÎMI POT PLĂȚI DATORIILE PE CARE LE-AM ACUMULAT EU ȘI AI MEI CÂND AU CĂLCAT LEGILE LUI DUMNEZEU. DECI ASTA-I TAINA MEA. **PENTRU UN SCURT TIMP LE DAU PUTERE, AVERE, CÂTEVA FIRMITURI ÎN PLUS, CA APOI SĂ AM DREPTURI DEPLINE ASUPRA LOR, DREPTUL DE A STOARCE ATÂTA SUFERINȚĂ DIN IEL, CÂT E NECESAR SĂ-MI PLĂTESC DATORIILE,** ALE MELE ȘI AL CELOR CARE MĂ URMEAZĂ, CĂCI **PENTRU CEI NELEGIUIȚI** – cum suntem noi, spune Satana – „**FĂRĂ VĂRSARE DE SÂNGE NU ESTE IERTARE**” – Evrei 9:22.

Deci ținerea duminicii – semnul autorității bisericii catolice asupra celorlalte biserici – în locul Sabatului, este împotriva poruncii a patra a lui Dumnezeu (și în locul ei), ceea ce arată clar că este pe deplin Anti-Cristică, Satanică, după cum Daniel a prorocit în Dan 7:25; "El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt...și se va încumeta să schimbe vremurile și legea..."

Dumneavoastră pe cine vreți să-l urmați, pe Dumnezeu, ținând poruncile Lui, sau pe Agenții satanei, pe Anticrist? Nimeni nu vă silește, dumneavoastră decideți, și astfel și răspunderea pentru deciziile pe care le luăm, ne aparțin în totalitate. Omul, prin deciziile sale, prin voința sa liberă primită de la Creator, își poate ruina soarta, sufletul și viitorul, sau cu ajutorul Mântuitorului se poate ridica la cer, poate deveni cu adevărat liber, fericit și desăvârșit. Noi trebuie să decidem, pe cine vrem să-l slujim și de cine ascultăm: de Dumnezeu sau de Satana. Ambele nu merg. Ori Una, ori alta. Ori binecuvântarea, ori blestemul.

După părerea mea și altor creștini sinceri, **Constantin cel Mare nu a fost cu adevărat creștin niciodată, deoarece după presupusa lui convertire la creștinism (anul 312) el și-a păstrat titlul de "Pontifex Maximus"** (*Preotul Suprem – titlu purtat până în ziua de azi de papă*) **al religiei păgâne imperiale al cărui conducător suprem a și rămas. Pe de altă parte pe monedele romane bătute în timpul lui, nu numele Mântuitorului sau al sfinților apostoli puteau fi citite, ci al zeului solar "Sol Invictus". În calitatea lui de Pontifex Maximus, el a continuat să protejeze închinarea păgână și să-i apere drepturile. Când a inaugurat Constantinopolul în anul 330, a avut loc o ceremonie pe jumătate păgână și pe jumătate "creștină". Carul de luptă al zeului soare a fost pus în piață, iar deasupra lui o cruce. Pe monede făcute de Constantin se putea vedea crucea, dar și reprezentări ale zeităților păgâne Marte sau Apollo. Deși cu gura mărturisise că este creștin (dar nu și cu fapta), continua să creadă în formule magice păgâne pentru protecția recoltelor și pentru vindecarea bolilor. Pe de altă parte ne putem întreba: „Oare Prințul Păcii l-ar fi însărcinat pe un împărat păgân să-și facă un stindard militar cu o cruce pe el, pentru ca să cucerească și să ucidă în numele aceluia semn? [considerat divin de cei răătăciți]” ... Mai departe, tot după presupusa lui convertire, la comanda lui a fost ucis fiul său Crispus, soția sa Fausta, și mai câteva rude al familiei. Nu s-a botezat decât doar cu câteva zile înainte de moartea sa (anul 335 – deci cu 14 ani după emiterea decretului duminical din anul 321), dar și atunci a fost botezat de un preot care era considerat eretic atât de biserica catolică, că și de cea ortodoxă, care atunci erau unite. Culmea e că și după un trecut atât de întunecat (și de latura războinică a imperatorului roman încă nici nu neam ocupat), bisericile catolice și ortodoxe l-au ridicat la rangul de sfânt pe Constantin cel Mare. Vă dați seama cât de corupte au devenit aceste biserici, și cât de mare este înșelarea Satanei și al multor slujitori bisericestii care au devenit agenții secreți ai diavolului.**

Trebuie să accentuez și să atenționez pe toți credincioși care se declară a fi creștini, că **nu există în biblie nici o poruncă dată de Dumnezeu care să anuleze oricare poruncă din cele zece porunci, și acest lucru e valabil și pentru porunca a treia (adevăratul sens: Să nu ponegrești autoritatea lui Dumnezeu) și a patra („Adu-ți aminte de ziua sabatului, ca să o sfințești”), și acest lucru e recunoscut chiar și de Biserica Catolică. Mai departe trebuie să precizez că poruncile lui Dumnezeu au fost date lumii întregi, nu numai copiilor lui Israel, căci Dumnezeu când a poruncit să nu ucizi, să nu furi, etc, a poruncit lumi întregi, nu numai Israel-ului, care au fost aleși să fie preoții Lui, purtătorii Lui de Cuvânt, ca prin ei să Mântuiască toată lumea. Deci dacă credeți că poruncile ca: să nu furi, să nu ucizi, să nu juri strâmb, să nu curvești, etc încă sunt valabile, atunci trebuie să credeți, că și poruncile a treia și a patra sunt la fel de valabile ca toate celelalte, căci **Mântuitorul nu a spus că Sabatul a fost făcut pentru Israel, ci a spus, că a fost făcut pentru om, deci pentru toată lumea (indiferent de neamul lui...).** Mântuitorul, sfinții apostoli și toți adevărații creștini întotdeauna au ținut și încă**

tin sabatul (și după înviere); deci ziua de sâmbătă este ziua care-i rânduită de Dumnezeu să ne odihnim, și să nu ne ocupăm cu lucruri lumești, ci fiecare adevărat creștin trebuie să dedice această zi numai și numai lui Dumnezeu (făcând lucruri care-s plăcute în fața lui Dumnezeu). Căci cinstirea sâmbetei (porunca a patra) a rămas valabilă și după ridicarea la cer al Mântuitorului, reiese clar și din Mat 24:20: Rugați-vă ca **fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat**

Mai departe, în **Evrei 4:9** – în manuscrisele grecești – literar este scris:

DECI ȚINEREA SÂMBETEII RĂMÂNE PENTRU POPORUL LUI DUMNEZEU [vezi și **Isaia 66:22-23**]

De ce nu se găsește astfel tradus în majoritatea bibliilor, și în multe biblii e chiar dur falsificată? Pentru că cei mai mulți traducători – neavând călăuzirea Duhului Sfânt – nu au cunoscut sensul real al cuvântului grecesc **σαββατισμός** (transliterat: sabbatismos / sabbatism) care este folosit doar o singură dată în Noul Testament, și **literal are sensul de a ține sabatul, astfel fii diavolului care au intrat în bisericile creștine îmbrăcați în haine de oi, și au preluat controlul lor** (puține excepții totuși încă mai există) **au profitat din plin de această lipsă a călăuzirii Divine și în multe biblii pur și simplu au falsificat traducerea cu scopul de a ascunde adevărul privitor la ținerea sabatului**. De exemplu, în biblia ortodoxă română versetul din **Evrei 4:9** este tradus astfel:

„Drept aceea, s-a lăsat **altă sărbătoare de odihnă** poporului lui Dumnezeu”

Partea subliniată dublu nu se găsește nicăieri în manuscrisele originale grecești și cuvântul grecesc **sabbatismos** este clar că face referire la **sabat** care nu are sensul nici de sărbătoare și nici un alt sens în afară de sensul primar din originalul ebraic, shabbat (*sabat/șabat*), care **se referă la încetarea muncilor sau al oricărei activități care nu este după voia lui Dumnezeu, și sfîntirea zilei de Sabat, prin închinarea acestei zile lui Dumnezeu**. De unde au scos traducători bibliilor ortodoxe expresia „**altă sărbătoare**” căci nu este nicidecum în originalul grecesc? Traducerea acestui verset nici în versiunea Dumitru Cornilescu nu-i cu adevărat bună, unde se utilizează cuvintele **odihnă și Sabat**, ca traducere al cuvântului grecesc **sabbatismos**, ceea ce nu-i corect (este ca și cum cineva ar traduce 'Love' din engleză, cu 'Iubire și Love'). În prima traducere integrală a noului testament (în limba română – ediție ortodoxă), cunoscut ca „**Noul Testament de la Bălgrad**”, și care a fost publicat în **1648** la Bălgrad (*astăzi, Alba Iulia*), **Evrei 4:9** este tradus în felul următor: Pentru-aceia **au rămas** oarece **sîmbătă oamenilor lui Dumnezău**

Iar în Biblia lui Șerban (*tipărit în 1688 „în scaunul Mitropoliei Bucureștilor”*), **ortodoxia spunea**:

„Iată dară, **au rămas sărbarea sîmbetei nărodului lui Dumnezău.**”

La **Exod 31:16-17**, chiar și în biblia ortodoxă putem citi: „Să păzească deci fiii lui Israel ziua odihnei, **prăznuind ziua odihnei din neam în neam, ca un legământ veșnic**. Acesta este **semn veșnic** între Mine și fiii lui Israel...”

Deoarece și legământul și semnul care se referă la Sabat este veșnic, cum pot fi uni atât de orbi și înșelați, să creadă că pentru ei acest lucru nu mai e valabil? Nu-i religia bunului plac, al cărnii stricate, al ego-ului și al înșelări de sine o astfel de religie? Sincer, pentru cei bun o asemenea religie a antihristului, dacă nu pentru nenorocirea și ruina sufletului uman?

Mai departe la **Ier 31:33** este scris: „Ci iată **legământul pe care-l voi face cu casa lui Israel** după zilele acelea, zice Domnul: **Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeuul lor, iar ei vor fi poporul Meu.**”

Când a vorba de cele zece porunci, și cineva nu ține sabatul, spunând că sabatul a fost dat numai evreilor (*fiilor lui Israel*), oare nu înseamnă asta că el nu se consideră Israelit, și dacă e așa, o astfel de persoană cum poate crede că el poate avea binecuvântările **Noului Legământ, care a fost promis casei lui Israel**, când el tăgăduiește a fii unul din urmașii lui Israel. Ceea ce mulți nu înțeleg, este că **ISRAEL este un nume simbolic și totodată și titlu care se referă la cei care urmează exemplul biblic a lui Israel, care a crezut lui Dumnezeu și astfel a ținut poruncile lui Dumnezeu. Deci dacă ținem poruncile lui Dumnezeu, numai și numai atunci suntem socotiți a fi un membru al ISRAELULUI DUHOVNICESC, de altfel suntem socotiți străini, altfel spus necredincioși** (în ebraică goyim are sensul primar de „A fi străin de dumnezeu, necredincios” – deci, când în biblie este vorba de străini atunci nu la construcția genetică se face referire – cum cred de altfel cei mai mulți dintre israeliții carnali – ci la ceea spirituală), **și astfel nu avem parte nici de promisiunile și binecuvântările Noului Legământ, care a fost dat casei lui Israel** (cel duhovnicesc). Citind ce este scris în originalul ebraic, mai precis cum este scris în ebraică „**CASA LUI ISRAEL**”, călăuzit de Duhul Sfânt mia fost descoperit unul dintre cele mai importante sensuri din care reiese **ce trebuie literar să înțelegem, când este vorba de „CASA LUI ISRAEL”** (care în ebraică la **Jeremia 31:33** este scris în următorul fel: **בֵּית יִשְׂרָאֵל** – *beit Yisra'el*):

Cortul în care locuiește Dumnezeu sunt credincioși * [nou născuți]/[care-s vii]/[care-s virtuoși] care-s uniți și luminați de Conducătorul Suprem (Dumnezeu)**. (părțile dintre parantezele pătrate sunt alternativele de traducere, iar partea până la *** corespunde părții 'CASA LUI', iar partea de după cele *** corespunde cuvântului ISRAEL, care pronunțat corect are un Y în față, care fonetic cel mai aproape este de un I care-i pronunțat la începutul lui 'Ioan' sau 'Iepure'...etc)

Schimbarea Legii din Evrei 7:12 – oricine poate verifica – se referă la legea preoției, că nimeni nu putea fi preot decât din tribul lui Levi, iar Mântuitorul a fost din Iuda. Deci nu-i vorba de cele Zece Porunci, ci de Legea Levitică. Cu **Învierea Mântuitorului nu ni s-a dat altă zi de sabatizare, sau alte legi care să fie contrare, sau o modificare a celor Zece Porunci**, cum este ținerea duminicii în locul Sabatului, care este total potrivnică Voinței Divine, fiind vorba de profanarea zilei sfînte de Dumnezeu. Cine dorește, poate să dedice nu numai ziua de Sabat lui Dumnezeu, dar și duminica, însă schimbarea duminicii cu sabatul nu este permisă, și este considerat lepădare de credință, fiind vorba de ignorarea poruncii Divine și cinstirea celei omenești.

Un verset des utilizat de cei răătăciți, pentru ași acoperi nelegiuirile, devierile inadmisibile față de cele rânduite de Dumnezeu, este și versetul din **Coloseni 2:14**, care aproape în toate bibliile este tradus eronat sau obscur. Adevăratul sens al versetului, este:

Col 2:14 **A șters [poruncile din] *scrierile dogmatice*, care stăteau *împotriva noastră și ne erau potrivnice*, și le-a nimicit, pironindule pe cruce ...**

[Sensul celui de al doilea și al treilea cuvânt din originalul grecesc este:

1. χειρογραφον (cheirographon) - **scriere de mână** / G5498

2. δογμα (dogma) - doctrină, **dogmă**, decret, ordonanță / G1378

De altfel poruncile Divine nu au stat niciodată " **împotriva noastră**", deci logic se poate deduce, că aici e vorba de acele rânduieli omenești, care sunt contrare poruncilor Divine (*Marcu 7:7-8*), cum sunt de exemplu dogmele privitoare la cultul Mariei, al sfintei treimi, sau cele rânduite de farisei. La **Efes 2:15** într-un mod asemănător este scris că Mântuitorul a șters „**Legea poruncilor dogmatice**”, deci traducerea din versiunea DC (*și multe alte versiuni*), unde partea subliniată ondulat e tradus ca „**Legea poruncilor, în orânduirile ei**”, nu este atât de clară, ca cel prezentat aici, ci mai degrabă este obscură și ambiguă. Important este să pricepem, că pentru traducerea și interpretarea corectă a unui verset sau al bibliei, nu este destul să avem numai cunoștințele lexicale, ci **înainte de toate trebuie să avem călăuzirea Duhului Sfânt.**]

ETERNA VALABILITATE A LEGILOR RÂNDUITE DE DUMNEZEU, reiese și din următorul verset:

Matei 5:17 **Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Prorocii**; am venit nu să stric, ci să împlinesc.

Că **Dumnezeu nu-și schimbă poruncile**, reiese și din următorul verset:

Psalmul 89:34 Nu-Mi voi călca legământul **și nu voi schimba ce a ieșit de pe buzele Mele**.

Mai departe Mântuitorul a zis: Matei 19:17 ... **dacă vrei să intri în viață, păzește poruncile**.

Iar din Apocalipsa 12:17, 14:12 reiese că Adevărata Biserică (*Israelul duhovnicesc*) **a lui Dumnezeu păzesc Poruncile Divine**.

Că sabatul rămâne valabil și pentru generațiile care vor fi după anii apocalipsei, reiese și din **Isaia 66:22-23**: „Căci, după cum **cerurile cele noi și pământul cel nou, pe care le voi face**, vor dăinui înaintea Mea – zice Iahuah – așa va dăinui și sămânța voastră și numele vostru. **În fiecare lună nouă și în fiecare Sabat, va veni orice făptură să se închine înaintea Mea...**”

În Istoria Bisericească scrisa de Arhiereul Calist I. Botoșaneanu, carte aprobată de Sfântul Sinod din 1902, la pagina 50, scrie: „**Ziua în care creștinii săvârșeau cultul lor religios, la început era Sâmbăta**, iar mai târziu, Duminica ...”

Sfântul Anastasie cel Mare, supranumit părintele ortodoxiei, care a trăit între anii 296-373 d.Hr., spune într-una dintre scrierile lui, următoarele cu privire la Sâmbăta: „**Creștinii din Alexandria se aduna în ziua Sâmbetei, nu ca și cum ar fi devotați iudaismului, ci ca să adore pe Isus, Domnul Sâmbetei**.” – Liturgica Bisericii ortodoxe, de Ieromonahul Gabriel Răscănuș, p. 94

În Noul Testament unde se face aluzie la desființarea legii, acolo nu-i vorba de Legile morale (*cele zece porunci – decalogul*), **ci de legile ceremoniale ale Vechiului Testament** (*care-s numite și Legea lui Moise*), **căci cu schimbarea preoției, și aceste legii dogmatice, ceremoniale, care au fost date mai cu seamă pentru ceremoniile din templul pământesc, și care practic erau doar formale, au fost schimbate, mai precis abolite, pentru că Adevăratul Templu a lui Dumnezeu acum este în inima omului credincios**, deci nu-i ceva fizic, care-i doar un simbol al celui duhovnicesc, ci este total spiritual, un **templu duhovnicesc, care nu-i legat nici de loc și nici de ceremoniile vreunui templu pământesc, care au fost doar umbra lucrurilor viitoare, după cum toate lucrurile din lumea aceasta fizică sunt simboluri ale lucrurilor spirituale, ale celor care-s ascunse**.

Câteva gânduri despre greșelile, falsificările și manipularile găsite în biblii

FALSIFICARE GROSOLANĂ ÎN BIBLIA BOR (*Biblia Ortodoxă Română*):

Apoc 1:10 Am fost în duh **în zi de duminică** și am auzit, în urma mea, glas mare **de trâmbiță**...

[Partea subliniată nu-i tradus corect. Aici în original putem citi: **κυριακή ἡμέρα (kuriake hemera) care literal înseamnă: "ziua care aparține Domnului" (simplu: "Ziua Domnului"), și în timpul sfinților apostoli κυριακός (kuriakos) avea sensul de "Imperial"**. Deci aici, nu se face referire la o zi a săptămânii, ci la o zi al unui Conducător Suprem, care pentru creștini era/este Mântuitorul, iar pentru păgânii din Imperiul Roman era cezarul, considerat de ignoranții a fii întruparea unui zeu. **Titlul de Domn deci avea un înțeles pentru păgâni, și altul pentru creștinii**. Sunt absolut convinși, că dacă am mai avea originalele din limba ebraică, atunci în locul unui titlu care în ultima noastră generație a devenit un termen total comun, ceva banal, **în locul titlului Domnul, am avea titlul Fiului Lui Dumnezeu – IAHUȘA, sau titlul Tatălui Cereș – IAHUAH, căci Mântuitorul nu numai că a relevat aceste titluri ucenicilor, dar ne-a învățat să și folosim aceste titluri/nume** (Mat 18:5,20, 19:29, 24:9, Marc 16:17-18, Ioan 14:13, Ioan 16:23, Fapte 9:15, Rom 9:17, Apoc 2:13, 3:8). Deci în timpul sfinților apostoli, „**κυριακή ἡμέρα**” **nicidecum nu a avut sensul de „zi de duminică**”, acest sens l-au atașat (*asociat*) doar păgâni de cele două cuvinte din limba greacă, dar nu și adevărații creștini, care **știau și știu că "ziua Domnului" nu se referă la duminică, ci înainte de toate la anii apocalipsei, după cum va fi demonstrat în rândurile ce urmează**. Cei care spun că aici e vorba de prima zi a săptămânii, duminica, nu dovedesc altceva decât **MOSTENIREA LOR PĂGÂNĂ**, moștenire ce se poate vedea atât de clar în ritualurile, dogmele, nebuniile și minciunile din bisericile lor].

În **prima** traducere integrală a noului testament (*limba română – ediție ortodoxă*), cunoscut ca „**Noul Testament de la Bălgrad**”, și care a fost publicat în 1648 la Bălgrad (*astăzi, Alba Iulia*), Apocalipsa 1:10 este tradus în următorul fel: „Fui în văzduh în **zloa Domnului** și auzii glas mare după mine, ca al trâmbiței,” [**DECI, NICI VORBĂ DE DUMINICĂ**]

Iar în traducerea interconfesională a bibliei (O versiune a bibliei pe care vor să-l facă obligatorie pentru toate confesiunile – mai departe prescurtat TINT) editată de SBIR (Societatea Biblică Interconfesională din România – care are ca membri aproape toate bisericile 'creștine' din România, nefăcând excepție nici biserica ortodoxă, reformată, penticostală, adventistă, baptistă, etc – deci e vorba de o societate ecumenică), **Apocalipsa 1:10** este tradus în următorul fel:

„În **ziua Domnului** am fost în duh și am auzit în spatele meu un glas puternic, ca de trâmbiță” [Cu sprijinul din partea BOR]

Aici mai trebuie să precizez, că „**Proiectul traducerii interconfesionale al SBIR a fost inițiat și sprijinit de P.S. Episcop Damaschin în calitate sa de președinte al comitetului de traduceri și publicații al SBIR**”

[P.S. Episcop Damaschin era reprezentantul Bisericii Ortodoxe din România]

Mai departe în biblia **SBB1921** în care Noul Testament a fost tradus din limba originală, greaca, în 1897 de **dr. N. Nizulescu profesor de teologie ortodoxă, la Apocalipsa 1:10 putem citi:**

„Am fost în duh în **ziua Domnului**, și auzii în urma mea glas mare ca de trâmbiță”

Repet, în sursele originale (manuscrisele grecești), nu apare niciunde partea "în zi de duminică" cum este tradus în versiunea bisericii ortodoxe, ci traducerea corectă – din greacă – este: "ziua Domnului" (cred că nu-i greu să observăm numitorul comun al cuvintelor grecești care-s utilizate aici și în alte versete în sensul de *Domn, Doamnă* – greacă: *kurios, kuriake, kuriakos*. Deci pentru cei cinstiți, diferența între un titlu purtat de un Suveran și numele unei zile este evidentă, pentru păgâni și cei răătăciti (înșelați) distincția cu timpul s-a contopit și în mintea lor practic a devenit una, 'ziua Domnului' și 'Duminică' pentru ei fiind sinonime, ceea ce pentru o minte sănătoasă și un suflet cinstit e nebunie), nimic mai mult, **zi care face referire NU LA Duminică** (cum mint preoții ortodocși și mulți alți care știu foarte bine că în manuscrisele grecești niciunde în biblie nu este folosit cuvântul "duminică", ci în limba română a fost preluat din latinul 'dies Dominica', care înseamnă 'Ziua Domnului'), **ci la ani apocalipsei, deci la ziua judecății, cum este mai bine cunoscut de creștinii formali**, în realitate fiind vorba de a perioadă (interval) de timp, în care lumea va fi zguduită de evenimente apocaliptice, după cum reiese și din următoarele versete, pe care le-am citat fără excepție din biblia bisericii ortodoxe române, pentru a arăta faptul, că **chiar și din bibliile lor reiese foarte clar faptul că "ziua Domnului" nu se referă la duminică, ci în primul rând la anii apocalipsei** (și câțiva ani care preced această perioadă; – dealtfel ce sens ar avea versetele următoare, dacă în loc de 'ziua Domnului' traducători tot cu 'zi de duminică' ar fi tradus versetele ce urmează, cum au făcut la Apocalipsa 1:10 pentru a schimba sensul versetului, **ca să aibă o minciună în plus pentru sprijinirea minciunilor privitoare la finerea duminici în locul Sabatului, care este ziua Binecuvântată și Sfințită de Dumnezeu**):

Ezec 30:3 ... se apropie **ziua Domnului, ziua cea întunecată! Vine vremea neamurilor**.

Ioel 3:14 ... mulțimi în Valea Judecății. Căci aproape este **ziua Domnului în Valea judecății!**

Zah 14:1 Iată că vine **ziua Domnului, când se vor împărți prăzile tale în mijlocul tău**.

Amos 5:18 ... **Ziua Domnului este zi de întuneric și nu de lumină!**

Isaia 13:6,9 ... aproape este **ziua Domnului, ea vine ca o pustiire de la Cel Atotputernic...**

Iată **ziua Domnului**, ea vine aprigă, mânioasă și întărită la mânia ca să pustiască pământul...

Obad 1:15 ...aproape este **ziua Domnului** pentru toate neamurile! **Cum ai făcut așa ți se va face...**

Ioel 1:15 ... aproape este **ziua Domnului** și vine ca o pustiire de la Cel Atotputernic.

Ioel 2:11 ... **Ziua Domnului este mare și înfricoșătoare foarte și cine va putea sta împotriva ei?**

Ezec 13:5 ... nici nu [se] apără cu zid casa lui Israel, ca să stea tare la luptă în **ziua Domnului**.

Tef 1:14 ... Se aude venind **ziua Domnului! Viteazul va țipa groaznic atunci**.

Mal 4:5 Eu vă trimit pe Ilie prorocul, înainte de a veni **ziua Domnului cea mare și înfricoșătoare;**

1Tes 5:2 Căci voi înșivă știți bine că **ziua Domnului vine așa, ca un fur noaptea**.

Fapte 2:20 Soarele se va schimba în întuneric și luna în sânge, înainte de a veni **ziua Domnului, cea mare și strălucită**.

2Pet 3:10 Iar ziua **Domnului va veni ca un fur, când cerurile vor pieri cu vuiet mare, stihiiile, arzând, se vor desface, și pământul și lucrurile de pe el se vor mistui**.

Privitor la fraza '**Ziua Domnului**' mai vreau să precizez faptul că **Mântuitorul, s-a declarat a fii și Domnul Sabatului** (Marcu 2:28), **dar nu și al duminicii**.

În legătură cu manipulările și falsificările găsite în bibliile din timpurile noastre, doresc să mai citez câteva rânduri care-s folositoare și ziditoare, dacă credința noastră e curată și sinceră, și nu una prefăcută. Deci, urmează un citat din: "**Biblia de la Blaj din 1795 în traducerea lui Samuil Micu reprezintă cea de-a doua versiune a Sfintei Scripturi tipărită în limba română...**

„**Înțelesul cel misticesc easte de trei fealiuri:** alegoricesc, tropologhicesc și anagoghicesc, care înțales din Evanghelie și din scripturile apostolilor să poate culeage. **Alegoricesc să zice când lucrurile ceale ce s-au făcut în Leagea Veachie închipuiesc pre ceale ce era să fie în Leagea cea Noao, adecă pre besearica lui Hristos** ... Drept aceea, **nu trebuie ascultați înnoitorii, carii împotriva vredniciei apostolului zic că numai un înțales, a slovei, are Scriptura și acel înțales easte tuturor cunoscut**, încă și norodului celui neînvațat... S. Ioan Gură de Aur, Cuvânt 44, în capul 23 a Evangheliei lui Mateiu, arată pricinile pentru ce easte întunecată S. Scriptură și zice: " ... **Drept aceea, nu easte ascuns adevărul în Scripturi, ci easte întunecat, nu ca să nu-l afle cei ce-l caută, ci ca să nu-l afle cei ce nu voiesc să-l caute, ca acelora să fie spre mărire carii îl caută, pentru că l-au dorit și l-au**

căutat și l-au aflat, iară acelora spre osândă, carii nu-l află, pentru că nici l-au dorit, nici l-au căutat, nici l-au aflat" ... "

În continuare să vedem cum au ascuns, falsificat și manipulat Adevărul Divin cu privire la ziua învierii Mântuitorului și în privința Sabatului, **duhurile înșelătoare care s-au strecurat în bisericile corupte al Marelui Babilon. Ei sunt agenți Satanei, al Anticristului, lupi îmbrăcați în haine de oi, ei sunt cei care – de-a lungul secolelor – au pervertit, răsucit, manipulat și falsificat scripturile, au instigat la ură, purtând cruci sau fără cruci au ucis, torturat, jefuit, prigonit și otrăvit milioane de oameni nevinovați, și fac toate aceste chiar și în zilele noastre**, numai păgânii, ateii și creștinii formali nu știu de aceste lucruri, dar adevărații creștini știu ce se întâmplă, căci ei simt pe pielea lor consecințele urei celor răi, îndreptate împotriva lor și al altora.

Corectări și precizări în privința greșelilor și/sau a falsificărilor care au fost introduse în unele versete cheie din biblie, cu scopul seducerii, pervertirii, manipulării și înșelării maselor, al credincioșilor laici, al celor care-s sinceri în privința credinței în Dumnezeu și al Fiul Său, dar –deocamdată– sunt rătăciți.

În cele ce urmează întâi fac cunoscut versetul corectat și/sau îmbunătățit (*limpezit*), iar imediat după verset(e), în paranteze pătrate, veți putea citi și motivele, explicațiile, și/sau precizările care se referă la corectare versetului în cauză, utilizând traducerea bibliei Dumitru Cornilescu ca exemplu, și sursă de referință, dar corectările sunt valabile și pentru versiunea bibliei editată de biserica ortodoxă română, sau cele catolice, și alte biblii, unde textul tradus al versetului nu coincide cu cele pe care le fac cunoscute în rândurile următoare. Tot ceea ce nu este în originalul din manuscrisele grecești, dar cu scopul de a lămurii și limpezi sensul real a versetelor, și a evita astfel ambiguitatea, personal am preferat să le pun în paranteze pătrate. Deci, dacă în corecțiile pe care vi le prezint în următoarele rânduri, veți vedea părți incluse în paranteze, despre acele părți trebuie să știți, că nu-s în original, ci sunt incluse în verset cu scopul de a limpezi, de a lămurii sensul real al versetului în cauză, și de a evita astfel ambiguitatea textului.

Marcu 16:1 Și după ce a trecut **Sabatul**, Maria Magdalena, Maria, mama lui Iacov, și Salome au cumpărat miresme ca să se ducă să ungă trupul lui Isus.

[**În original nu există: "ziua Sabatului" ci doar Sabatul**, de aceea aici am corectat puțin, deoarece semantic și contextual **nu este necesar ca cuvântul "ziua" să fie adăugat**.]

Marcu 16:2 Și dis-de-dimineață, pe când răsărea soarele, **în primul dintre sabbate**, s-au dus la mormânt

[În original nu există nici-un cuvânt, care s-ar putea traduce prin 'ziua' sau 'zi', etc. Și aici – ca și în multe alte locuri – **cuvântul "ziua" a fost adăugat în plus de traducători. Uni au făcut acest lucru cu scopul de a falsifica adevărul, deci premeditat au schimbat sensul, traducerea versetului, pentru a înșela mulțimile și astfel au pregătit calea Antihristului, calea ruinării și nimicirii sufletelor umane care ignoră Adevărul Divin**, iar alții neavând călăuzirea Duhului Sfânt, au tradus greșit. Evrei, cu mult înaintea întrupării Mântuitorului numărau nu numai zilele luni și al săptămânii, ci și sabbatele(sâmbetele)/săptămânile care urmau după prima zi a paște-lui (*Lev 23:15-16*), de aceea, dacă nu falsificăm traducerea cuvintelor din sursa originală, **în manuscrisele grecești putem citi: "în primul dintre sabbate"** (sau traducerea *literară* alternativă: **"în unul dintre sabbate"** – a cărei interpretare de către laici, este mai grea, și de aceea eu prefer utilizarea care este potrivită nu numai în cadrul unui verset, ci și al versetelor din împrejur și în general cu întreaga biblie, deci traducerea trebuie să se potrivească nu numai literal ci și contextual, local și în general) **și nu "În ziua dintâi a săptămânii"** sau ceva asemănător, cum se poate citi aproape în toate bibliile corupte ale lumii, care într-o măsură mai mică sau mai mare sunt falsificate și/sau greșit traduse, trunchiate, sucite, deci sunt pervertite, falsificate. Aici mai trebuie să menționez, că în originalul grecesc cuvântul tradus ca „săptămâni” e pluralul cuvântului sabbat, care în greacă este *sabbaton* { *σαββάτων* – nr. strong: G4521 – plural!}, care tradus în limba română are sensul primar de sâmbete (*sabbate* – pluralul de la sabbat, lucru valabil când în original "sabbaton" nu este 'legat' de cuvântul Hemera = Ziua din greacă), deci traducerea pe care vi l-am făcut cunoscut aici, este cea **autentică și corespunde în toate privințele originalului din manuscrisele grecești. Când falsificatorii au adăugat cuvântul 'Ziua' la verset(e), DE CE NU L-AU ATAȘAT DE SABAT** (sensul real al cuvântului sabbaton), **traducând să zicem 'ÎNTR-O ZI DE SABAT' în locul frazei 'ÎN PRIMA ZI A SĂPTĂMÂNII (DUMINICĂ)' CĂCI CHIAI ȘI DUPĂ REGULILE STABILITE DE "EXPERTI" FALSIFICATORILOR, CELE DOUĂ FRAZE ***DIN PUNCT DE VEDERE GRAMATICAL*** SUNT ÎN REGULĂ? DE CE AU SCHIMBAT SABATUL CU DUMINICA, DACĂ NU CU SCOPUL DE AL PUNE PE DOMNUL ROMANILOR – CEZAR – ÎN LOCUL MÂNTUITORULUI, CARE ESTE DOMNUL DOMNILOR ȘI REGELE REGILOR? DUMINICA ERA ZIUA CÂND PĂGÂNI ROMEI SE ÎNCHINAU NU NUMAI LA SOARE, CI ȘI CEZARULUI, CARE ERA ATUNCI CONSIDERAT A FI UN FEL DE ZEU. SCHIMBÂND ZIUA ÎNCHINĂRII, EI AU SCHIMBAT ȘI ȚINTA ÎNCHINĂRII ÎN BISERICILE CORUPT DE EI, FĂCÂND ASTFEL CA OAMENI, ÎN LOCUL BINECUVÂNTATULUI ȘI ETERNULUI SINGUR DUMNEZEU SĂ SE ÎNCHINE LA 'ZEI', LA ACEI MURITORI DE RÂND CARE POZAU ÎN FAȚA MULȚIMILOR CA ÎNCARNĂRI ALE ZEILOR. SCHIMBÂND ZIU ÎNCHINĂRII ȘI ASTFEL ȘI ȚINTA ÎNCHINĂRII, DE LA DIVINUL CREATOR, LA CREATURILE DECĂZUTE, AU REUȘIT ASTFEL SĂ INTRODUCĂ ÎN BISERICILE DECĂZUTE ȘI CULTUL ÎNȘELĂTORILOR, CEL AL VENERĂRI DE ICOANE, STATUI, DOGME NEBUNEȘTI, COMERȚUL CU OBIECTE ȘI SERVICI RELIGIOSE. OMUL TREBUIE SĂ AIBĂ MINTEA ÎNTUNECATĂ ȘI/SAU INIMA PERVERTITĂ CA SĂ CADĂ ÎN CAPCANA UNOR DEMONI DEGHIZAȚI ÎN CHIP DE ÎNGERI LUMINAȚI, DE SFINȚI. TOȚI CARE SE LASĂ ÎNȘELAȚI DE EI, ÎȘI MERITĂ SOARTA, PENTRU CĂ „N-AU PRIMIT DRAGOSTEA ADEVĂRULUI CA**

SĂ FIE MÂNTUITI" – 2 Tesaloniceni 2:10. Repet, sabbaton (*σαββάτων*) este întotdeauna la plural în toate versetele unde în original nu există (– nu-i legat de –) cuvântul grecesc Hemera = Ziua (cum este și în cazul de față, contextual pluralul pentru sabbaton este impus în toate cazurile asemănătoare). **În Noul Testament în opt locuri** (Matei 28:1; Marc 16:2,9; Luca 24:1; Ioan 20:1,19; Fapte 20:7 și 1Cor. 16:2) **au falsificat traducerea acestui cuvânt – sabbaton – cu scopul de a ascunde și a falsifica Adevărul Divin, din care reiese că, Mântuitorul nu Duminica, ci Sâmbăta a înviat. DIN BIBLIA ORTODOXĂ REIESE CLAR CĂ TRADUCĂTORII LOR CUNOȘTEAU ADEVĂRATUL SENS AL CUVÂNTULUI SABBATON, CĂCI LA Coloseni 2:16 L-AU TRADUS CA „SÂMBETE”, DECI NU LA SINGULAR, CI CUM E CORECT, LA PLURAL, ȘI NU DUMINICA CI SÂMBĂTA** (în versiunea DC și traducerea din Col 2:16 e greșită ... etc). **DECI ÎN CELELALTE CAZURI – MAI ÎNAINTE AMINTITE – NU PUTEM VORBI DE GREȘEALĂ, DEOARECE TRADUCEREA NU MAI ESTE CORECTĂ CI FALSIFICATĂ, CĂCI ÎN LOC DE 'SÂMBETE' AU TRADUS 'SĂPTĂMÂNII' sau 'ZI DUPĂ SÂMBĂTĂ', DECI AU SCHIMBAT SABATURILE CU DUMINICA.** Aici mai trebuie știut, că cuvântul grecesc care este tradus și utilizat ca "ZIUA" în originalul din manuscrisele grecești este: HEMERA (*ἡμέρα* – nr. Strong: G2250), dar la versetul acesta și la multe altele în original nu există, ele fiind adăugate de traducători. Uni au greșit, alți au făcut acest lucru cu scopul de a înșela. **Dumnezeu ne avertizează pe toți:**

"Poporul meu, cârmuitorii tăi te duc în rătăcire și pustiesc calea pe care umbli!" – Isaia 3:12 Totuși, majoritatea oamenilor, al credincioșilor, nu vor să realizeze că **cei mai mulți dintre conducătorii lor sunt corupți, nici nu mai cred cu adevărat în Dumnezeu, ci au devenit slujitorii Anticristului, și dumnezeul lor sunt banii, bunăstarea materială, fuga după titluri, putere, lux, și milioane de alte nebunii, nerealizând (neînțelegând) că astfel singur s-au robit, singur s-au legat de lucrurile trecătoare ale acestei lumi, consecința fiind stricarea, pervertirea, întunecarea și ruina sufletului și spiritului uman, al minții și inimii umane. PRINCIPALUL LOR DOMN FIIND CHIAȚ TRUPUL LOR CARNAL, EGO-UL LOR STRICAT, PE CARE-L SERVEȘC ZIUA ȘI NOAPTEA, ASIGURÂND CĂRNI TOT CONFORTUL ȘI EXTAZUL MATERIAL (ANIMALIC), CARE-L RUINEAZĂ ȘI-L PERVERTESC, PENTRU CA APOI SĂ PLĂTEASCĂ PREȚUL AMAR ȘI DUREROS AL NELEGIUIRILOR PE CARE L-AU COMIS, CÂND ÎNAINTE DE TOATE AU CĂUTAT SĂ SOARBĂ CÂT MAI MULT DIN IMENSUL OCEAN AL PLĂCERILOR CARNALE, IGNORÂND CHEMAREA SINGURULUI ȘI BINECUVÂNTAT DUMNEZEU, CHEMAREA IUBIRI, CĂCI DUMNEZEU ESTE IUBIRE DESĂVÂRȘITĂ (1 IOAN 4:8). OAMENII ALEGÂND RĂUL ÎN LOCUL BINELUI, SINGUR ÎȘI NENOROCESC SOARTA ȘI-ȘI RUINEAZĂ VIITORUL. Neînțelegând și nesimțind starea mizerabilă în care am ajuns cu toți (excepție fiind doar sfinții), lui Dumnezeu n-am lăsat decât o opțiune pentru a ne vindeca și salva, și acesta este colapsul total al societății 'umane', care a devenit atât de umană și nobilă, încât își ucide semenii, pruncii (avortul), își lasă semenii să moară de foame și de sete, să doarmă sub cerul liber în frig și-n ploaie, ba chiar– dacă crede că-i spre folosul său și scapă nepedepsit –, își torturează, înșală, otrăvește și-și ruinează semenii (puține sunt excepțiile). Știți care-s cele două definiții primare al omului în Scripturile pecetluite (criptate, codate), pe care lumea nu-l cunoaște:**

- 1. ADAM = OM = FIINȚĂ STRICATĂ, LEGATĂ (OMUL NELEGIUIT CARE-I LEGAT DE CELE MATERIALE)**
- 2. IȘ = OM = FIINȚĂ MATERIALĂ, CARNALĂ (CRUDĂ - ÎN AMBELE SENSURI - MATERIAL ȘI SPIRITUAL)]**

Marcu 16:9 Și după ce **[Mântuitorul] a înviat dis-de-dimineață în primul Sabat [după Paște]**, s-a arătat întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte demoni.

[Ca și în versetul precedent, în original nu există nici-un cuvânt, care s-ar putea traduce prin 'ziua' sau 'zi', etc. Și aici **cuvântul "ziua" a fost adăugat în plus de traducători**, fără care nu putem avea traduceri greșite sau falsificate ca de exemplu: "zilei dintâi a săptămânii"-DC sau " în ziua cea dintâi a săptămânii (Duminică)"-BOR. ASTFEL PRIN INTRODUCEREA UNUI CUVÂNT CARE NU EXISTĂ ÎN ORIGINAL, NEȘTIUTORII ȘI/SAU ÎNȘELĂTORII AU REUȘIT SĂ SCHIMBE "PRIMUL SABAT" (original: *PROTE SABBATOU* -) ÎN "ziua cea dintâi a săptămânii (Duminică)", **DECI, BAZÂNDU-SE PE ASTFEL DE FALSIFICĂRI, AU REUȘIT SĂ STRECOARE ȘI SĂ RĂSPÂNDEASCĂ O MARE MINCIUNĂ ÎN RÂNDUL CREDINCIOȘILOR, PREZENTÂND -UL CA PE UN ADEVĂR, CE SE BAZEAZĂ PE SFINTELE SCRIPTURI. DIN UNELE BIBLII CHIAȚ AU SCOS VERSETELE 9-20 DIN CAPITOLUL 16 DE LA MARCU TOCMAI CA OAMENI CARE CUNOSC GREACA, SĂ NU VADĂ FALSIFICAREA INTRODUSĂ ÎN TRADUCERI** (acum majoritatea oamenilor știu să citească, dar cu câteva secole înaintea noastră, cei mai mulți erau analfabeți). **PRACTIC ÎN SCRIERILE LUMEȘTI ALE GRECILOR FRAZA 'prima zi a săptămânii' tradus falsificat din grecescul 'mia ton sabbaton' (μία των σαββάτων), LIPSEȘTE, IAR ÎN SCRIERILE RELIGIOASE APARE DOAR DUPĂ MOARTEA SFINȚILOR APOSTOLI, APROXIMATIV PRIN SECOLUL AL DOILEA. ÎN SEPTUAGINTA** (traducerea Vechiului Testament din ebraică în greacă – LXX –, traducere considerată de mulți a fi rodul muncii a 70 de înțelepți evrei care cunoșteau ambele limbi, traducere din care au citat chiar și sfinții apostoli și care era mai cu seamă utilizată/răspândită în rândul evreilor din diaspora) **DESPRE CARE SE**

PRESUPUNE CĂ A FOST SCRIS CU MULT ÎNAINTEA NAȘTERII CREȘTINISMULUI, PENTRU 'SĂPTĂMÂNII' SAU UNDE-I VORBA DE ȘAPTE ZILE, ESTE UTILIZAT CUVÂNTUL GRECESC "EBDOMADAS" (εβδομάδας – Ex.: Deut 16:9 and Dan 9:24, etc.), ȘI NICIDECUM 'SABBATO(N/U)' CARE ESTE UN CUVÂNT ÎMPRUMUTAT DIN EBRAICĂ, UNDE ARE SENSUL DE SABAT, ȘI NU DE SĂPTĂMÂNĂ.

Românii au împrumutat din maghiară cuvântul Pălincă (Pálinka), care în ambele limbi are același sens: Țuică. **CE CREDEȚI, SENSUL CUVÂNTULUI GRECESC 'SABBATON' (și formele conjugate) DE CE DIFERĂ DE SENSUL DIN ORIGINALUL EBRAIC, NUMAI ACOLO UNDE ESTE VORBA ÎNVIEREA MÂNTUITORULUI, FRÂNGEREA PÂINII ȘI STRÂNGEREA DE AJUTOARE – cu puțin înainte de Rusalii – PENTRU CEI ÎN NEVOIE? (În alte părți fiind tradus corect ca Sabat) NU VREȚI SĂ VEDEȚI ȘI SĂ CREDEȚI, CĂ TOATE ACESTE FALSIFICĂRI, RĂSUCIRI ȘI PERVERTIRI ALE SCRIPTURILOR SUNT LUCRAREA SATANEI, AL DUHURILOR ÎNȘELĂTOARE, CARE S-AU STRECURAT ÎN BISERICILE 'DOMNULUI' (BAAL), DAR *NU* ȘI ÎN BISERICA LUI DUMNEZEU, CU SCOPUL DE A ROBI, A MANIPULA, A ÎNȘELA ȘI LA URMĂ A GOLI ȘI A RUINA, PE CEI CARE:**

„...sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți”–2 Tes 2:10

Alte forme ale cuvântului grecesc care corespund cuvântului 'săptămână' din limba română sunt:

εβδομάδας εβδομάδων εβδομάδος εβδομάδες εβδομάς => ebdomadas ebdomádōn ebdomádos ebdomádes ebdomás

Vedeți dumneavoastră sabbato(n/u) printre ele!? NU!

Pentru că sabatto(n/u) utilizat corect în original este folosit pentru sâmbete și nu pentru săptămâni.

ACEASTĂ MINCIUNĂ A ÎNVIERII DE DUMINICĂ, ȘI MULTE ALTELE AU FOST INTRODUSE ÎN BISERICI DIN MAI MULTE MOTIVE, DAR SCOPUL PRIMORDIAL A FOST ÎNTOTDEAUNA SEDUCEREA, ÎNȘELAREA, MANIPULAREA ȘI ROBIREA, RUINAREA SUFLETELOR CARE-L CAUTĂ PE DUMNEZEU, DAR NU CU TOATĂ INIMA ȘI/SAU NU CU O SINCERITATE TOTALĂ. DUMNEZEU VREA TOTUL SAU NIMIC, ȘI ÎN SCHIMB DĂ TOTUL SAU DOAR A PĂRTICICĂ DIN INFINITA LUI IUBIRE ȘI BUNĂTATE. ACEI CREDINCIOȘI, CARE-L CAUTĂ PE DUMNEZEU ȘI PE FIUL SĂU CU O INIMĂ TOTAL SINCERĂ, ȘI ADUC ȘI SACRIFICII SPIRITUALE ȘI MATERIALE PENTRU CUNOAȘTEREA ADEVĂRULUI DIVIN, STRĂDUINDU-SE SĂ ȚINĂ PORUNCILE LUI DUMNEZEU, NU POT FI ȚINUȚI ÎN ÎNȘELARE, CĂCI DUHUL SFÂNT LE DESCOPERĂ GREȘELILE, RĂTĂCIRILE, ȘI LE DĂ DE ÎNȚELES CĂ TREBUIE SĂ SE LEPEDE DE ELE, ȘI EI NU VOR EZITA SĂ FACĂ ACEST LUCRU. ÎMI PUTEȚI REPLICĂ, ȘI SĂ-MI SPUNEȚI: DEOARECE MÂNTUITORUL A ÎNVIAT SÂMBĂTA, ATUNCI NU L-AU PUTUT RĂSTIGNI VINEREA. ȘI VĂ POT ASIGURA (după cele mai bune cunoștințe ale mele), CĂ EXACT AȘA STAU LUCRURILE: MÂNTUITORUL NU DUMINICA CI SÂMBĂTA A ÎNVIAT (Logic care-i ziua ce-a mai potrivită pentru a intra în odihna cerească, dacă nu sâmbăta, ziua care-i rânduită să fie ziua de odihnă pentru pământeni?), ȘI ASTFEL NU VINEREA A FOST RĂSTIGNIT, CI MIERCUREA, FIIND ASTFEL TREI ZILE ȘI TREI NOPTI ÎN ÎMPĂRĂȚIA MORTILOR, LUCRU IMPOSIBIL, DACĂ VINEREA AR FI FOST RĂSTIGNIT, ȘI DUMINICA DIS-DE-DIMINEAȚĂ AR FI ÎNVIAT (CUM AȚI PUTEA OBTINE ASTFEL TREI NOPTI? - Matei 12:40 ÎNTRE VINERI ȘI DUMINICA AVEM MAXIMUM DOUĂ NOPTI!!! VREȚI SĂ RĂMÂNEȚI ÎN RĂTĂCIRE, SĂ ȚINEȚI CU CEI MINCINOȘI, ȘI SĂ-L 'FACEȚI' ASTFEL ȘI PE MÂNTUITOR MINCINOS? (IOV 13:7-9) Când Mântuitorul a spus ucenicilor că El va învia a treia zi, atunci Fiul lui Dumnezeu înțelegea acest lucru în cadrul timpului utilizat de preoții de la templu, unde fiecare zi nu cu apusul soarelui începea – cum era în cazul mulțimii de rând – ci dimineața, când răsărea soarele. ==> vezi Levitic 7:15 ... Acolo unde Mântuitorul era înconjurat de oameni care nu-L înțelegeau, care interpretau trupest și nu duhovnicește cele spuse de El, acolo Mântuitorul utiliza cadrul de timp folosit de mulțimile carnale, de cei ignoranți, în cadrul căruia ziua de 24 de ore ținea de la apusul soarelui până la următorul apus al soarelui. Astfel se poate înțelege, de ce spunea Mântuitorul, în unele cazuri {când mesajul Lui era corect înțeles și primit} că va învia a treia zi {ziua de 24 ore – cel utilizat la templu – ținea de la răsăritul soarelui până la următorul răsărit de soare}, iar în altele cazuri {când mesajul Lui nu era primit și astfel nici nu-L puteau înțelege} că va învia după trei zile {ziua de 24 ore – cel utilizat de mulțimi – ținea de la apusul soarelui până la următorul apus de soare}. Necunoscând aceste realități, neștiutorii, ignoranții, cred că aceste lucruri sunt în contradicție, dar cei înțelepți știu că nu există nici o contradicție în Scripturile/Cuvintele Sfinte ale Lui Dumnezeu. Mântuitorul cunoștea exact când cei din jurul Lui îl înțelegeau sau nu, și astfel își adapta și mesajul transmis celor din jur). FAPTUL CĂ MÂNTUITORUL VA FI RĂSTIGNIT ÎN MIJLOCUL SĂPTĂMÂNII, REIEȘE ȘI DIN Daniel 9:27 CARE ESTE PUȚIN CRIPTAT, DAR CARE DESCIFRAT ARE ȘI URMĂTORUL SENS (aici fac cunoscut doar prima jumătate a versetului, această

parte fiind pe deplin destul, ca să vedem legătura cu cele scrise aici):

ÎN PRIMUL DINTRE RUSALII EL [MÂNTUITORUL-UNSUL] VA ÎNTĂRI LEGĂMÂNTUL CU MULȚI, IAR LA MIJLOCUL SĂPTĂMÂNII VA PUNE CAPĂT JERTFELOR {DE SÂNGE} ȘI DARURILOR DE MÂNCARE (acesta e sensul ceresc, care până acum a fost ascuns față de lume, dar acum a sosit timpul să-l cunoască și alții)

Cuvântul 'Šavuot' sau 'Šabuva' (שבועות - nr. strong: H7620) din originalul ebraic, care se găsește în acest verset, în aproape toate bibliile pe care le-am cercetat (română, maghiară, engleză, interliniar – 27 din 31) este tradus ca 'săptămână', **DAR FOARTE PUȚIN ȘTIU CĂ MAI ARE ȘI SENSUL DE 'RUSALII/PENTECOST, cunoscut ca și ZIUA CELOR DINTĂI ROADE sau SĂRBĂTOAREA SĂPTĂMÂNILOR' – vezi Exodul 34:22, Numeri 28:26, Deuteronom 16:9-10 (și în original -**

ebraica). Cuvântul 'Primul' de la începutul versetului din Daniel 9:27 este cel de al doilea sens al cuvântului ebraic עֶחָד (echad), sensul primar fiind 'unu'. Cunoscând faptul că ucenicii Mântuitorului prima dată au fost întăriți în ziua Cincizecimii (de Rusalii/Pentecost), când Duhul Sfânt sa revărsat asupra lor (Luca 24:49, Fapte 1:8, 2:1-4), traducerea pe care l-am făcut cunoscut aici (descoperire dată de Duhul Sfânt), este în armonie cu cele scrise în Noul Testament. Traducerea alternativă a versetului din Daniel 9:27 (numai începutul versetului) – căci versetul are două sensuri – este următoarea: **El [Anticristul-Satana] a întărit legământul făcut cu mulți în săptămâna în care s-au unit [împotriva Mântuitorului] (sensul pământesc) ...** Cu cine și prin cine a fost întărit acest pact al diavolului, al cărui scop era distrugerea Mântuitorului? Anticristul-Satana legământul l-a făcut cu conducătorii cei mai de seamă al Iudeilor, cu cei mai de seamă preoți și cărturari care erau conducătorii fiilor lui Israel și al templului (în timpul Mântuitorului), și acest pact infernal Satana la întărit chiar în templu prin Iuda Iscarioteanul, care a devenit posedat de diavol (ticălosul devenind unealta-, gura diavolului), și astfel L-a trădat, L-a vândut pe Mântuitor (Mat 10:4, 26:14-16, Marc 14:10-11, Luca 22:3-6)]

Matei 28:1 La sfârșitul Sabatelor, când începea să se lumineze în primul dintre Sabate,

Maria Magdalena și cealaltă Marie au venit să vadă mormântul.

[Ca și în versetele precedente, în original nu există nici-un cuvânt, care s-ar putea traduce prin 'ziua' sau 'zi', etc. Și aici cuvântul "ziua" a fost adăugat în plus de traducători, fără care nu putem avea traduceri greșite sau falsificate ca de exemplu (problemele sunt în părțile subliniate dublu): "... zile din săptămână"-NTR sau "La sfârșitul zilei Sabatului..înspre ziua dintâi a săptămânii"-DC sau "După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâi a săptămânii (Duminică)"-BOR(ortodoxă). Din 16 versiuni de biblie la care am avut acces în limba română, numai una am găsit, în care acest verset (Mat 28:1), era pe jumătate corect tradus, și-i vorba de o biblie ortodoxă veche, care a apărut în 1838, și care este cunoscut ca „Noul Testament de la Smirna” (NTS) în care versetul de aici a fost tradus astfel: "Iar Sâmbătă târziu, întru ceea ce se lumina spre una din Sâmbete ...", aici mica greșeală e că 'Sâmbătă' nu este la plural, cum e în original, căci în original, aici putem citi de două ori cuvântul grecesc sabbaton (σάββατον), care-i pluralul cuvântului sabbat. La ortodocși primul sabbaton din original l-au tradus cu 'sâmbăta', dovedind clar că cunoștea adevăratul sens al cuvântului din original, iar cel de al doilea sabbaton (deci tot în același verset din Matei 28:1), l-au tradus ca: 'ziua [întâi] a săptămânii (Duminică)', cu toate că nici la primul, dar nici la cel de al doilea sabbaton nu avem cuvântul ziua (greacă – Hemera) în original, și în ambele cazuri pluralul este ignorat. Înselarea este deci evidentă, căci în asemenea cazuri nu putem vorbi de greșeli, ținând cont și de faptul că în majoritatea covârșitoare a cazurilor (mai mult de 85%) sabbaton a fost tradus cu sabbat sau sâmbăta, și în majoritatea cazurilor unde au deviat de la adevăratul sens al cuvântului sabbaton (excepție fiind doar un verset în care e vorba de postul fariseilor) numai acolo au schimbat sensul în ziua de duminică, unde e vorba de ziua învierii Mântuitorului, sau al adunării ucenicilor și străngeri de ajutoare pentru cei săraci. Deci în originalul grecesc nu se face referire la un singur sabbat sau o singură săptămână, ci e vorba de mai multe sabate. Autorul versetului – aici și în alte locuri unde sabbatul este la plural în original – se referă la acele sabate/săptămâni pe care fii lui Israel trebuiau să-i numere între paști și ziua Cincizecimii (Rusalii, Pentecost), căci ei numărau și sabatele și săptămânile, după cum le-a pruncit Iahuah în Levitic 23:15-16. Deci pluralul (sabbaton) în al doilea caz (în versetul de aici), la aceste Sabate/Săptămâni se referă (pe care fii lui Israel – după Paști/Pesah – îi numărau), și nu la o singură săptămână, sau la un singur Sabbat. Care-i concluzia? Nici pe de parte nu este vorba de duminică (prima zi a săptămânii), ci de primul Sabbat, din cele șapte care trebuiau numărate între Paști și Rusalii/Pentecost (Șavuot la evrei). Iar în primul caz ('sfârșitul Sabatelor'), sabbaton se referă la 1. Sabbatul săptămânal care precedă Paștele evreiesc (Pesah), și care era/este a zecea zi a lunii întâi (Abib), care era o mică sărbătoare pentru copii lui Israel, căci atunci fiecare familie trebuia să-și procure mielul care era sacrificat de Paște (Exod 12:1-6 – explicația referitoare la modul cum poate fi dedus că ziua a zecea a luni întâi, la fii lui Israel, cădea pe sâmbătă, deci era un Sabbat este dată mai jos), și 2. la Sabbatul care era/este pe ziua de 15 a lunii întâi, care-i prima zi a sărbătorii azimelor, și despre care sfântul apostol Ioan a scris 'ziua aceea de Sabbat era o zi mare' – (Ioan 19:31). În afara Noului Testament, în literatura greacă, cuvântul grecesc sabbaton nu a avut înțelesul de "săptămână" în primul secol d.Hr., ci doar din secolul al doilea, și doar în scrierile bisericești apare treptat noul sens.]

Ioan 19:14 Era ziua Pregătirii Paștilor, cam pe la ceasul al șaselea...

[În BOR și aici găsim o falsificare grosolană, unde sa tradus prin "Si era Vinerea Paștilor"... în original nu există "Vinerea", ci "ziua Pregătirii", de altfel la evrei nu au existat, și dacă nu mă înșel nici în zilele noastre nu există nume pentru diferitele zile ale săptămânii, singura excepție fiind Șabatul/Sâmbăta, care este a șaptea zi a săptămânii, și nu prima (duminica), care la evreii este numit Iom Rișon și care literal înseamnă 'Ziua întâia sau Prima zi'.]

Luca 24:16 Și a venit în Nazaret, unde crescuse;

Și în ziua Sabatului – după obiceiul Său – a intrat în sinagogă și S-a ridicat să citească.

[Aici doresc doar să menționez, că în originalul grecesc tot cuvântul sabbaton (σάββατον - plural) este utilizat, DAR este precedat de cuvântul grecesc HEMERA (ἡμέρα – nr. Strong: G2250) = ZIUA, care-i la singular, astfel acest singular este 'transmis' cuvântului sabbaton, astfel este tradus la singular, dar după părerea mea, partea subliniată a versetului poate fi tradus și în felul următor: "Și în zilele de Sabbat – după obiceiul Său – intra în sinagogă, se ridica și citea." DAR IMPORTANT ESTE SĂ PRICEPEM, CĂ AICI CUVÂNTUL TRADUS CA 'ZIUA' ESTE PREZENT ȘI ÎN ORIGINAL, NU CA ÎN CAZURILE CÂND A FOST ADĂUGAT ÎN PLUS DE TRADUCĂTORI, CÂND ÎN ORIGINAL LIPSEȘTE, ȘI AU FĂCUT ACEST LUCRU PENTRU A ABOLI ȚINEREA ZILEI DE SABAT, ÎNLOCUIND-UL CU DUMINICA, ÎNSELÂND ASTFEL MULTIMILE(după cum am explicat anterior). MAJORITATEA OAMENILOR NU ȘTIU CĂ LA EVREI ÎN AFARĂ DE ZIUA DE SÂMBĂTĂ, NICI-O ALTĂ ZI NU ARE UN NUME PROPRIU CI SUNT NUMEROTATE, ASTFEL ZIUA DE DUMINICĂ PENTRU FII LUI ISRAEL ERA/ESTE NUMIT IOM RIȘON CARE TRADUS ÎNSEAMNĂ 'ZIUA ÎNTÂIA' sau 'PRIMA ZI'].

DUMINICA LA ROMÂNI VINE DIN LATINUL "DIES DOMINICA" CARE TRADUS ÎNSEAMNĂ "ZIUA DOMNULUI", CARE ÎN BIBLIE NU LA ZIUA ÎNVIERII SE REFERĂ, CI LA ANI APOCALIPSEI!!! ---(*după cum este demonstrat în acest mic material informativ*) --- **DECI CE CINSTESC CU ADEVĂRAT CEI CARE ȚIN DUMINICA ÎN LOCUL SABATULUI? ZILELE APOCALIPSEI SAU O ZEITATEA PĂGÂNĂ SOLARĂ CARE ERA ȘI ÎNCĂ ESTE CINSTIT DE PĂGÂNI, ȘI CARE A FOST PRELUAT DE BISERICA ROMANĂ-CATOLICĂ ȘI ORTODOXĂ, IAR MAI TÂRZIU DE CELE MAI MULTE BISERICI PROTESTANTE CARE N-AU VRUT SĂ SE DESCOTOROSEASCĂ DE MOȘTENIREA PĂGÂNĂ A ROMEI, CARE APARTINE DE TRUPUL MARELUI BABILON, ȘI NICIDECUM DE ADEVĂRATA BISERICĂ A LUI DUMNEZEU.**]

Luca 24:1 Iar **în primul dintre Sabate**, foarte devreme dimineața, ele au venit la mormânt, aducând miresmele pe care ele le pregătiseră și pe alte [femei] împreună cu ele.

[Scurt: Ca și în cazurile precedente, 'ziua' a fost adăugată, nu-i în original! Traducerea literară alternativă pentru sabbaton este: 'într-unul dintre sabate', dar contextul general din Noul Testament, impune interpretarea dată aici, și în alte părți, căci de la sine se înțelege, că învierea Mântuitorului nu a fost după o perioadă mai lungă de o săptămână după momentul înmormântării.]

Ioan 20:1 **În primul dintre Sabate**, Maria Magdalena a venit dis-de-dimineață la mormânt, pe când era încă întuneric și a văzut piatra luată de pe mormânt.

[Cele scrise anterior sunt valabile și aici]

Ioan 20:19 Spre seara aceleiași zile, **în primul dintre Sabate**, pe când ușile – unde discipolii erau adunați de teama iudeilor – erau închise, *Isus* a venit și a stat în mijloc, și le-a spus: "Pace vouă!"

[Cele scrise anterior sunt valabile și aici, dar în plus trebuie știut că **titlul/numele real al Mântuitorului este IAHUȘA. Isus după cum am mai scris înainte e o falsificare** tot atât de grosolană ca cele privitoare la înviere și Sabate.]

Fapte 20:7 **Și în primul dintre Sabate**, când discipolii s-au adunat să frângă pâinea... [*Vedeți cele scrise anterior*]

1Cor. 16:2 **În primul dintre Sabate**, fiecare dintre voi – el însuși - să pună deoparte din câștigul său, ca să nu se strângă ajutoarele când voi veni. [*Ceea ce dăruim din iubire, se poate da și sâmbăta*]

Din următoarele rânduri reiese când trebuie creștinii să țină sabatele.

Ezechiel 24:1-2 În anul al nouălea, **în ziua a zecea a lunii a zecea**, cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel: „Fiul omului, **scrie numele zilei acesteia**, numele zilei de azi! Căci chiar în ziua aceasta se apropie împăratul Babilonului de Ierusalim. **[DEOARECE LA EVREI NUMAI ZIUA DE SABAT AVEA NUME, CELELALTE DOAR FIIND NUMEROTATE, DIN ACEST VERSET REIEȘTE CĂ SÂMBETELE ERAU ȚINUTE DE FII LUI ISRAEL ÎN ZIUA A 3-a,10-a,17-a și 24-a A LUNII (după calendarul lunar, nu cel Gregorian), ȘI NUMEROTAREA ZILELOR DIN LUNĂ ÎNCEPEA DUPĂ ZIUA CARE URMA LUNII NOI, DECI ZIUA ÎNTÂIA ERA ZIUA CARE VENEA DUPĂ LUNA NOUĂ, ȘI ZIUA LUNII NOI NU ERA NUMEROTAT. Din acest verset putem vedea clar, că ziua a zecea a fost/este o zi de Sabat, deoarece celelalte zile la evrei n-au nume, numai ziua a șaptea, Sabatul este singura excepție. Și că ziua Sabatul cade și pe ziua a zecea a luni, reiese și din Gen 1:14-19, unde putem citi că soarele și luna au fost create în ziua a patra (relatările din aceste și alte versete simbolizează lucruri spirituale ascunse, pecetluite, care de altfel sunt minunate și despre care s-a putea scrie mii de cărți), și deoarece peste trei zile a fost primul Sabat, luna în momentul creației – a patra zi – fiind lună nouă, primul Sabat a fost deci în ziua a treia a luni, și acest lucru este confirmat reciproc între versetele din Ezechiel 24:1-2 și Gen 1:14-19. Astfel, dacă – de exemplu – luna nouă cade în data de cinci al unei luni după calendarul gregorian (calendarul obișnuit utilizat de laici și bisericile rătăcite), să zicem 2016, 5 iunie, atunci primul Sabat va fi peste trei zile, deci în data de 8 iunie, următoarele în 15{5+10}, 22{5+17} și 29{5+24} iunie, după care avem patru zile lucrătoare, a cincea zi – 4 iulie – fiind din nou lună nouă, îl sărbătorim făcând lucruri plăcute în fața lui Dumnezeu (tot ceea ce facem din iubire e plăcut în fața lui Dumnezeu), evitând muncile lumești, muncile care au ca scop slujirea ego-ului și nu al lui Dumnezeu, iar în zilele de 7, 14, 21 și 28 iulie ținem Sabatele săptămânale obișnuite, după care vin zilele lucrătoare până la următoarea lună nouă, și astfel totul se repetă. Acest model de calcul al zilelor de Sabat este sprijinit și de versetul din Ezechiel 20:1, unde este scris „**în ziua a zecea** a lunii a cincea, unii din bătrânii lui Israel **au venit la mine să întrebe pe Domnul** și au șezut jos înaintea mea”, deoarece oameni laici mergeau la slujitorii lui Dumnezeu, de obicei în ziua de Sabat și lună nouă, după cum reiese și din 1 Regi 4:22-23 unde putem citi: "... **vreau să mă duc în grabă la omul lui Dumnezeu**, și apoi mă voi întoarce.” Și el a zis: „**Pentru ce vrei să te duci astăzi la el? Doar nu este nici lună nouă, nici Sabat...** ". Deci rațiunea calculului privitoare la zilele de Sabat, cel pe care l-am făcut cunoscut aici, are suport biblic, se sprijină pe scripturi, și nu știu să fie în contradicție, cu vreun verset din biblie. Puteți spune că dacă veți ține Sabatele după cum sunt rânduite de Dumnezeu, atunci – dacă patronul dumneavoastră nu va fi înțelegător – vă veți pierde slujba lumească și nu știți cum veți putea trăi. **Tocmai asta este voia lui Dumnezeu, să ne lăsăm total în grija Lui** (1 Petru 5:7, Matei 6:25-33), **și să ne separăm de lume**. La începutul bibliei nu întâmplător putem citi:**

„Și a văzut Dumnezeu că **este bună lumina, și a despărțit Dumnezeu lumina de întuneric**.” - Geneza 1:4. Știut fiind faptul că în scripturi credincioșii între altele sunt simbolizați prin lumină, iar ateii, cei care trăiesc în nelegiuire sunt simbolizați prin întuneric, și din acest verset se poate înțelege, că **Dumnezeu niciodată nu a îngăduit amestecare sacralui cu profanul** (despre **Israelul Duhovnicesc** în **Numeri 23:9** este scris: **"Este un popor care locuiește deoparte și nu face parte dintre neamuri"**), de aceea citim atât în vechiul cât și în noul testament porunca: „**Ieșiți din Babilon**”, dar tot separarea Israelului duhovnicesc de lume este arătată și în **ieșirea din Egipt** (*lumea nelegiuitorilor*) a fiilor lui Israel. Da, este timpul să decidem, ori urmăm poftele firii pământești, al cărnii, și rămânem în lume, slujind trupul carnal și nelegiuirii, pentru pâinea cea pământească, călcând astfel și Sabatele lui Dumnezeu, ori ne lăsăm total în

voia lui Dumnezeu, și ne despărțim, ne izolăm, de cei care – cu gura sau cu fapta – îl tăgăduiesc pe Dumnezeu și pe Fiul Său, având încredere în Dumnezeu, în promisiunile Lui. Ziua Ispășirii – pe care toți adevărații creștini trebuie să-l țină – tot în ziua a zecea a luni cade (luna a șaptea după calendarul biblic, nu cel Gregorian), deci tot sâmbăta cade (Lev 16:29-31, 23:27-32). Nebuzaradan căpetenia gărzii Babiloniene tot într-o zi de sâmbătă (când fii lui Israel se odihneau și nu aveau voie nici să se apere, să muncească), „a ars casa DOMNULUI și casa împăratului; și toate casele din Ierusalim ...” (Ieremia 52:12-14). Viziunea lui Ezechiel din capitolul 40 și cele de după, i-a fost relevat de Dumnezeu tot într-o zi de Sabat.

De altfel, aici (Ez 24:1-2) e vorba de o prorocie din care reiese că de-a lungul istoriei umane, împotriva fiilor lui Israel vor avea loc trei atacuri devastatoare, în urma cărora fii lui Israel sunt împrăștiați în toată lume. Două dintre aceste dezastre au trecut (colapsul din timpul Babilonului și al Romei antice), al treilea, conform profetilor din biblie (ex. Dan 9:24-27, Isaia 7:1-16) va avea loc înainte de 2018.05.15, și noul distrugător va fi Siria și aliații săi (Rusia, Iran, etc.), o alianță a comuniștilor – temporar deghizați ca capitaliști – cu o mare parte a Islamului.]

Alte lucruri cu privire la sabat.

Romani 14:5 *Unul consideră o zi mai presus decât alta*; altul prețuiește fiecare zi.

Fiecare să fie deplin convins în mintea lui.

[La acest verset, acolo unde în versiunea BOR s-a tradus 'iar altul judecă toate zilele la fel', partea subliniată ondulat (dublu) nu există în original (lucru valabil pt. toate versiunile – și DC – unde traducători au adăugat ce nu este în original). Prima parte a versetului (pus între steluțe), se referă la omul carnal (care este dispus să sacrifice maximum câteva ore pentru 'slujirea' lui Dumnezeu, de altfel fiind ocupat mai mult timp cu fuga după bani, cu servirea trupului carnal și nu al lui Dumnezeu), iar partea care urmează după, se referă la oameni care-s cu adevărat duhovnicești (oameni care își închină toate zilele lui Dumnezeu, astfel pentru ei toate zilele sunt zile de Sabat {sfinte, prețioase}, deoarece Îl slujesc numai și numai pe Dumnezeu, și nu se ocupă cu treburi lumești). În privința convingerii, sfântul apostol Pavel aici a dat de înțeles, că el lasă în seama credincioșilor, ca fiecare să judece el însuși, dacă este om carnal sau duhovnicesc. În zilele noastre mulți se cred nou născuți, dar ei se înșală pe sine însuși, căci adevărul este că omul nou născut, omul pe deplin duhovnicesc, nu se implică în lucrurile lumești, și nicidecum nu fuge după bani, nu-l interesează cariera profesională, distrarea și mângâierea ego-ului, confortul și extazul cărnii, care va fi îngropat și care va putrezi, va pieri, căci – după cum a spus Mântuitorul nostru – 'carnea nu folosește la nimic' (Ioan 6:63), iar dacă ceva nu este de folos, cu timpul ajunge la gunoi (degenerează), și este ars, nimic. **Nu există libertate creștină pentru oamenii carnali, ci doar libertate cretină**.]

Romani 14:6 ... Cine nu face deosebire între zile, pentru Domnul n-o face ... DC

[Citația de mai înainte este tăiat la mijloc orizontal, pentru că din cele mai multe manuscrise, această parte lipsește, dar chiar dacă ar fi fost în original, acest lucru nu ar însemna că un adevărat credincios, ar fi scutit de ținerea Sabatului, căci dacă faci ceva lumesc pentru tine sau familia ta, atunci este evident că nu pentru Dumnezeu lucrezi, și astfel – de exemplu prin orice muncă fizică sau intelectuală, din care ai câștig material – încalci porunca a patra]

În paginile precedente tema falsificărilor, minciunilor, manipulărilor, și a multor alte nebuni l-am zgâriat doar la suprafață, și între altele din cauza spațiului disponibil (pe care din motive financiare a trebuit să-l limitez), am relevat doar o mică parte din grozăvia ce văd în bisericile Domnului, care încă nu cunosc adevărata Biserică a Mântuitorului, Domnul domnilor și Regele Regilor, IAHUȘA (și forma fonetică IAHȘA e corectă, dar e mai puțin utilizată), titlu moștenit de la Suveranul suveranilor, Lumina luminilor și Steaua stelelor, Singurul Adevărat, Veșnic și Binecuvântat Dumnezeu, Tatăl Israelului Duhovnicesc, cunoscut ca și: IAHUAH, ELOHIM, EH'IAH AȘER EH'IAH (EU SUNT CEL CE SUNT – Exod 3:14).

Sensurile ascunse ale unor versete din biblie

Marc 8:3 Și dacă voi dezlega pe ei, ca să nu mănânce pentru trup, ei se vor relaxa pe drum ...

[Acest verset are două sensuri, și adevărata profunzime și implicație al acestui verset și celor din împrejur, nu-l vor putea înțelege decât cei care au călăuzirea Duhului Sfânt. De altfel și din acest verset reiese clar că Dumnezeu îi poate ține în viață pe cei care-L iubesc cu adevărat, și fără hrana trupească, cea fizică, materială, dar sunt anumite condiții pe care adevărații credincioși trebuie să le îndeplinească, pentru a obține un dar atât de mare. E absolut imposibil, ca un adevărat creștin să moară din cauza lipsei de hrană trupească, pentru că Dumnezeu îi poartă grija și-L hrănește din interior, cu hrana aceea ascunsă pe care lumea nu-l cunoaște, și nici nu-l poate obține, căci cele sfinte, cele ce-s cu adevărat valoroase, nu se dau celor care trăiesc în păcate, celor care trăiesc pentru ego-ul lor decăzut, și mai degrabă slujesc lumea și sinele lor decăzut, decât pe Dumnezeu. Pe ei îi numește Scriptura străini (goyim)]

Pe scurt despre pronunțarea corectă a titlurilor Divine.

Cine s-a suit în ceruri și s-a coborât? Cine a adunat vântul în pumnii săi? Cine a legat apele într-o manta? Cine a întărit toate marginile pământului? Care este Numele Său și care este Numele Fiului Său, dacă știi? – Prov 30:4

Voi vesti Numele lui Iahuah. Dați slavă Dumnezeului nostru! – Deut 32:3

Tatăl nostru ceresc, Creatorul tuturor lucrurilor bune, Singurul Adevărat Dumnezeu are mai multe titluri, dintre care unul cu siguranță este cunoscut și de câțiva creștini formali, un titlu care este moștenit și de Fiul Său, titlu/nume care trebuie laudat, preamărit, slăvit și binecuvântat, **Titlu care în cele mai multe bibli ESTE FALS REDAT CA DOMNUL, și acest Titlu este IAH**. În Psalmul 68, versetul 4 în traducerea Fidelă a bibliei, putem citi: „Cântați lui Dumnezeu, cântați laude numelui său, preainălțați pe cel ce călărește peste ceruri prin numele său IAH și bucurați-vă înaintea lui.”

În afară de versiunea **Fidelă** (care din păcate în multe alte locuri nu a fost tradus corect /ex. Psalmul 106:48/ – De ce această selecție în redarea corectă sau eronată a Titlului **IAH**, când au cunoscut și forma corectă?), numai în versiunea **SBB** (publicată de Societatea Biblică Britanică în 1921) am mai putut constata, că în bibliile românești, Titlul prescurtat al Divinului nu a fost înlocuit cu **titlul banal și lipsit de valoare, cel de Domn. Utilizarea acestui titlu în sine, ca titlu Divin, nu arată altceva decât ura sau ignoranța mulțimilor, este pur și simplu o denigrare a autorității lui Dumnezeu și al Fiului Său, și nicidecum nu putem vorbi de cinstirea Tatălui și al Fiului, când titluri utilizate de criminalii de rând, de cei care calcă și ignoră legile lui Dumnezeu sunt atribuite lui Dumnezeu sau Fiului Său** (cel puțin când se face acest lucru în forma sa generală, cum este utilizat în cele mai multe biserici rătăcite și/sau biserici ale lui Baal). Sincer, la ce fel de Domn se poate referi cineva când vorbește la modul general despre Domnul său? **Pentru sataniști și slujitorii lui Baal Satana e Domnul, pentru angajații unei firme șeful lor e domnul, pentru membri unei organizații criminale, șeful lor e domnul, pentru alții, conducătorii de partid au fost sau sunt domnul/Domnul lor, sau chiar și un cerșetor poate avea titlul acesta în cercul său restrâns.** Eu personal nu pot înțelege, **cum poate fi cineva atât de lipsit de respect față de Divinitate**, când se referă la Dumnezeu sau la Fiul Său, ca și cum s-ar referi la domnul Pitică sau Mitică de la colțul străzi, sau domnul mafioților, al cerșetorilor sau Domnul Sataniștilor, etc... finând cont de faptul că cei mai mulți oameni nu știu care-i diferența între 'domnul doctor' sau 'Domnul doctor' sau 'Domnul Doctor'. Majoritatea oamenilor pur și simplu semantic nu pot interpreta corect aceste diferențe aparent minore, și considerate a fi lipsite de importanță. Pe de altă parte, exprimarea vocală, fonetică a "Domnului" și a "domnului" este aceeași, ceea ce la nivelul subconștientului uman anulează diferența între cele două forme ale acestui titlu, care a devenit atât de comun, gol și lipsit de semnificație, încât practic omul de rând "îl trece cu urechea", îl ignoră. **NU-I BINE CĂ ACEST LUCRU ESTE ACCEPTAT ȘI DE CEI CARE SE DECLARĂ CREȘTINI, ȘI CULMEA, FAC ACEST LUCRU CEL MAI INTENS ÎN BISERICILE LOR RĂTĂCITE, NEVRÂND SAU NEÎNȚELEGÂND CĂ ACEST LUCRU ESTE O HULĂ LA ADRESA LUI DUMNEZEU ȘI AL FIULUI SĂU. GÂNDITIVĂ OAMENI ȘI NU VĂ LĂSAȚI ÎNȘELAȚI, CĂCI CÂND VA FI JUDECATA, DOMNUL DOMNILOR ȘI REGELE REGILOR ARE SĂ VĂ SPUNĂ: PRECUM VOI NU MAȚI (RE)CUNOSCUȚ, AȘA NICI EU NU VĂ CUNOSC.** Dacă vreți să aflați, unde a dus acest obicei blestemat (care vine din religia lui Baal/Bel – Babilon) de a utiliza formele generale al unui titlu devenit total banal, ca titlu al Divinității, încercați să întrebați de la cât mai mulți oameni, care-i domnul lor, sau mai precis „Cine este domnul dumneavoastră?”. Veți vedea care este rezultatul înșelării și prostirii mulțimilor.

Deci unul din Titlurile Divine care-l putem utiliza pentru a ne referi la Dumnezeu sau la Fiul Său, este **IAH, care este transliterat direct din biblia ebraică** (Avem noi nevoie de ajutorul grecilor sau al latinilor ca ei să ne arate cum să scriem cuvintele din ebraică sau altă limbă, în limba română sau orice altă limbă, unde oameni au carte? De ce folosim titluri transliterate din greacă în română, când știm că limba greacă nu are unele litere – fonetica necesară – care sunt prezente în ebraică, de exemplu litera 'S'. Astfel transliterările prin limbile intermediare latină, greacă au devenit incorecte. Cine împiedică traducătorii care cunosc ambele limbi, ebraica-româna, să transcrie direct, corect, Numele și Titlurile Divine sau de rând în limba română, dacă nu Satana? Cei care știu de ce stau lucrurile așa de mizerabil, de ce tac? De ce nu le spun mulțimilor ce se întâmplă

în realitate?), unde este scris în următorul fel: **יהוה** --- Prima literă din dreapta din ebraica este **Iod** (Yod – transliterat în română ca litera 'I'), cel din stânga este **He** (translimerat ca 'H'). În ebraică se citește și se scrie de la dreapta la stânga. "T"-ul acela micuț de sub Iod este un semn pentru vocala care corespunde literei 'a' din română. Cine dorește să învețe abc-ul ebraic, mă poate contacta, să-l ajut (datele personale le găsiți mai jos). **Forma aceasta prescurtată a Titlului Divin în originalul ebraic apare în următoarele versete:** Exod 15:2, 17:16, Ps 68:4, Ps 68:18, Ps 77:11, Ps 89:8, Ps 94:7, Ps 94:12, Ps 102:18, Ps 104:35, Ps 105:45, Ps 106:48, Ps 111:1, Ps 112:1, Ps 113:1, Ps 113:9, Ps 115:17, Ps 115:18, Ps 116:19, Ps 117:2, Ps 118:5, Ps 118:14, Ps 118:17, Ps 118:18, Ps 118:19, Ps 122:4, Ps 130:3, Ps 135:1, Ps 135:3, Ps 135:4, Ps 135:21, Ps 146:1, Ps 146:10, Ps 147:1, Ps 147:20, Ps 148:1, Ps 148:14, Ps 149:1, Ps 149:9, Ps 150:1, Ps 150:6, Isa 12:2, Isa 26:4, Isa 38:11.

IAH între altele are următoarele sensuri (fiecare literă ebraică are mai multe sensuri, cuvinte codate, de care lumea nu știe):

1. **Dumnezeu este iubire** // 2. **Dumnezeu este cel care guvernează** | **Puterea care guvernează** // 3. **Dumnezeu este vindecătorul**
4. **Dumnezeu este Mântuitorul** // 5. **Dumnezeu arată** (descoperă cele ascunse) 6. **Dumnezeu creează, formează, înalță ...**
7. **Dumnezeul cel viu** 8. **Dumnezeu dăruiește** 9. **Dumnezeu judecă** 10. **Dumnezeu vede, cunoaște, luptă ...**

În cele trei rânduri precedente unde v-am făcut cunoscut câteva din sensurile ascunse care-s codificate, simbolizate prin Titlul **IAH**, când contextul biblic ne arată clar că prin **IAH** se face referire la Dumnezeu. **Tot așa după cum HRANA spirituală diferă de HRANA trupestă, tot așa și Titlul Divin IAH poate avea diferite sensuri.** De exemplu, **cuvântul compus HALELUIAH** (Halelu+Iah din Psalmul 150:6) are sensul literal: „**Lăudați-L pe Dumnezeul cel viu**” (= **Lăudați-L pe Iah!**).

Totul depinde de context, și fără călăuzirea Duhului Sfânt acel dicționar secret despre care v-am scris mai înainte (prin care multe secrete ale scripturilor pecetluite pot fi descoperite), nu-i cu adevărat folositor pentru cei ignoranți sau oamenii carnali, astfel liniștit îl pot face cunoscut tuturor oamenilor care-s interesați. Pentru cei drepti și sinceri în credința lor tainele pe care le vor descoperi astfel având călăuzirea Duhului Sfânt, vor fi spre bucuria și binecuvântarea lor și a celor din jurul lor, iar pentru cei care o vor utiliza în scopuri rele, cu siguranță își vor nenoroci soarta, își vor ruina viața. Nimic Divin nu poate fi utilizat în scopuri rele, fără ca cel care are intenții rele să rămână nepedepsit. Noi alegem drumul, direcția în care dorim să mergem, sus sau jos, acasă sau în infern. Puterile Cerești niciodată nu ne silesc să facem voia lor, însă Satana și slujitorii săi, dacă ascultăm de șoaptele, de sugestiile lor, deci dacă facem voia lor, cu timpul dobândesc autoritate asupra celor care ascultă de ei.

יהוה = IAHUAH sau IAH'vUAH (pronunțare) – **IHVH** (transcriere)

IAHUAH a fost/este Titlul/Numele cel mai sacru pentru fiii lui Israel, și în originalul ebraic (*Vechiul Testament*), este folosit de mai mult de 6000 de ori. Acest Titlu/Nume – aproape fără excepție – este tradus, redat greșit ca Domnul, titlu despre care cred că am scris destul în paginile precedente, ca aici să nu trebuiască să explic din nou, de ce, **cei care utilizează Domnul în locul lui Iahuah, practic au schimbat închinarea de la Dumnezeu la Baal**, care tradus în română înseamnă Domnul

Nimeni nu vă silește să utilizați o formă greșită sau cea corectă (*cele corecte*). Dacă pentru unii, **IAHUAH** este puțin cam greu de utilizat la început, ei pot folosi și forma prescurtată **IAH**, pe care-l cunosc de la **HaleluIAH**. **NIMENI NU VĂ SILEȘTE SĂ FOLOSITI O FORMĂ SAU ALTA, DAR DECIZIA PE CARE O VEȚI LUA, VA AVEA CONSECINȚE CARE PRIVESC SOARTA ȘI VIITORUL SUFLETULUI ȘI SPIRITULUI DUMNEAVOASTRĂ.**

יְהוֹשָׁעַ = IAHUȘA sau IAH'ȘA (pronunțare) – **IHVȘA** (transcriere)

IAHUȘA (sau forma prescurtată **IAH'ȘA**) este unul din Titlurile Fiului lui Dumnezeu, al Mântuitorului, și în Vechiul Testament este folosit de mai mult de 200 de ori, în română fiind redat greșit ca Iosua. Ca și alte titluri din biblie, și acest Titlu are mai multe sensuri. Iată câteva din ele:

1. **Dumnezeu este Mântuitorul și Ocrotitorul celor care-s smeriți** (al celor care-L caută, îl descoperă)
2. **Dumnezeu este Guvernatorul care poruncește nimicirea jugului** (lanțurilor)
3. **Dumnezeu îi iubește și-i ocrotește pe cei smeriți** (pe care îi sprijină)

Profeții, patriarhii și apostolii lui Dumnezeu – după cum și Fiul lui Dumnezeu – parțial au moștenit unul – sau mai multe – părți din Titlurile Divine, după cum se vede și în următoarele rânduri:

אֱלִיָּהוּ = Eli'IAHU (pronunțare) – **XLIHV** (transcriere) – **ILIE** (traducere – 1 Regi 17:1)

יְהוּדָה = IAHUDAH (pronunțare) – **IHV DH** (transcriere) – **IUDA** (traducere – Gen 29:35)

יֵשַׁעְיָהוּ = IEȘAIAHU (pronunțare) – **IȘAIHV** (transcriere) – **ISAIA** (... – Isaia 1:1)

יֵרֵמְיָהוּ = IIRMEIAHU (pronunțare) – **IRMIHV** (...) – **IEREMIA** (... – 2 Cronici 36:21)

Din **Exod 4:22** unde este scris: ... „*Așa vorbește Iahuah: „**Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut**”*” reiese clar că **Fiul**

lui Dumnezeu – între multe altele titluri – poartă și Numele/Titlul de ISRAEL (în ebraică: **יִשְׂרָאֵל**)

Altfel spus, Mântuitorul oamenilor păcătoși – în orice limbă din lume (*între altele*) – poate fi numit și **ISRAEL**, și acest lucru reiese și din Noul Testament (NT), unde **toți adevărații creștini aparțin de o singură Biserică Duhovnicească, de un singur trup Duhovnesc, care în NT este numit ISRAELUL DUHOVNICESC. Biserica Duhovnicească, deci ISRAELUL DUHOVNICESC**, fiind în același timp nu numai **Trupul, dar și Mireasa Mielului** (simbolizează uniunea dintre Biserică și Dumnezeu, dintre bărbat și femeie, deci în scripturi, nu întâmplător este scris că femeia și bărbatul vor fi un trup, de unde reiese că e vorba de o uniune spirituală, și nu una trupestă), **al Mântuitorului, nu aparține de nici o confesiune așa numită creștină** (care-s divizate în sute de părți), **astfel nici nu poate fi văzut sau pipăit cu organele carnale**, și contrar bisericilor lumești, care într-o măsură mai mică sau mai mare toate sunt rătăcite și astfel divizate, **ISRAELUL DUHOVNICESC alcătuiește un SINGUR TRUP DUHOVNICESC și este O COMUNITATE/FRĂȚIE SPIRITUALĂ PE DEPLIN UNITĂ CU MÂNTUITORUL SĂU, CARE POARTĂ ȘI TITLUL/NUMELE DE DOMNUL IAHU'ȘA (forma prescurtată fiind IAH'ȘA)**, Titlu care este moștenit de la TATĂL nostru ceresc, Dumnezeu, **după cum Singura Biserică care este cu Adevărat Creștină și care este pe deplin Duhovnicească, a moștenit titlul de ISRAEL de la Dumnezeu, prin unicul Său Fiu desăvârșit, Care este Mântuitorul Adevăraților Credincioși** (care-s drepti și sinceri în credința lor, dar până când nu-s pe deplin luminați, într-o măsură mai mică sau mai mare sunt și ei rătăciți, ei simbolizează oile pierdute, oile care trebuie salvate), **și nu al lumii, care nu vrea să-L primească în inima lui**, după cum reiese și din următoarele versete:

Ioan 14:17-19 ... **Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi**, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște; **dar voi îl cunoașteți, căci rămâne cu voi și va fi în voi. Nu vă voi lăsa orfani, Mă voi întoarce la voi. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea...**

Ioan 17:9, 20 Pentru ei Mă rog. **Nu Mă rog pentru lume**, ci pentru aceia pe care Mi i-ai dat Tu ... (Cine-s ei? Ioan 17:6... și ei au păzit Cuvântul Tău) ... **Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor.**

Faptul că **ISRAEL este unul din multele Titluri/Nume Divine**, reiese și din următorul verset:

Isaia 43:6-7 Voi zice miazănoaptei: „Dă încoace!”, și miazăzilei: „Nu opri”, ci adu-Mi fiii din țările depărtate și fiicele de la marginea pământului: **pe toți cei ce poartă Numele Meu /ISRAEL/ și pe care i-am creat spre slava Mea**, pe care i-am întocmit și i-am alcătuit.” ... **Voi sunteți martorii Mei** – zice Iahuah – ... să Mă credeți și să înțelegeți că **Eu sunt: înainte de Mine n-a fost niciun dumnezeu, și după Mine nu va fi.**

ELOHIM este un Titlu care de cele mai multe ori se referă la Divinitate (în forma aceasta pură-deci când nu este scris altfel, conjugat și/sau trunchiat). În ebraică Elohim se scrie: **אֱלֹהִים**, și este utilizat de mai mult de 2000 de ori în Vechiul Testament

(cel mai des fiind utilizat ca Titlul Divin al lui Dumnezeu și al Fiului Său). Tradus, descifrat, Elohim are următorul sens primar: **Conducătorul suprem spiritual pe ambele planuri** (*Spiritual și Fizic, planul ceresc și pământesc* – codat prin litera Iod din ebraică are aici simbolizează ceva Fizic, material și prin litera Mem simbolizând ceva Spiritual, duhovnicesc). Ce-i foarte important de știut este că acolo unde această terminație (sufix) 'IM' (Iod-Mem) apare la sfârșitul unui cuvânt ebraic, această terminație – în Biblie – nu la cazul plural se referă, după cum cred aproape toți evreii și cei care "cunosc" ebraica biblică, ci ARATĂ SPRE LATURA DUALĂ A CUVÂNTULUI IMPLICAT, DECI ARATĂ CĂ TERMENUL, CUVÂNTUL CARE ARE ACEASTĂ TERMINAȚIE (IM), ESTE VALABIL PE AMBELE PLANURI, DECI ARE SENS SPIRITUAL ȘI MATERIAL. SCURT ȘI SIMPLU, SUFIXUL 'IM' ARATĂ EXISTENȚA/VALABILITATEA DUALĂ A TERMENULUI – CUVÂNTULUI DE CARE ESTE ATAȘAT. **LUCRUL ACESTA MI-A FOST DESCOPERIT DE DUHUL SFÂNT, ȘI NU ESTE CUNOSCUȚ DE LUME. DIN HARUL LUI DUMNEZEU, PENTRU LUME, CRED CĂ ACEASTĂ RELEVANȚĂ AICI ȘI ACUM ESTE FĂCUT CUNOSCUȚ PENTRU PRIMA OARĂ DE LA ÎNTRUPAREA MÂNTUITORULUI NOSTRU – DOMNUL IAHUȘA – ÎNCOACE.** Căutați în lume oriunde doriți, și veți vedea, că cei care au carte și-s în lume, întotdeauna vorbesc/vorbeau de plural, când vedeau sufixul 'im' atașat de un cuvânt. În dicționarul James Strong, ELOHIM are numărul 430, și în ebraica biblică are 49 de forme diferite. De exemplu: **ELOHEIKA** (transcrierea specială, prescurtată este: xlhik* - unde apare steluța înseamnă că acea literă se repetă, deci nu una ci două litere trebuie luate în considerare, și acest lucru în ebraică este semnalat cu un punct în mijlocul literei. Acum nu dau toate detaliile privitoare la regulile speciale de transcriere a tuturor literelor din ebraică în română sau engleză, dar cei interesați pot solicita aceste informații suplimentare – și multe altele – de la mine, nu vă coastă nimic) înseamnă: **Conducătorul suprem spiritual este Dumnezeu, Care este Cortul celor smeriți (blânzi).** Acest titlu apare de 340 de ori în originalul ebraic (de exemplu: Gen 27:20, 31:32, Exod 15:26....), și are mai multe sensuri, **sensuri care depind de context.** De exemplu, când spun: "De multe ori îi **văd** pe oameni (cu ochii carnali) mai tot timpul flecărind și gonind după bani, și **văd** (cu ochii minții) că și acest lucru e nebunie". Alt exemplu: "Binecuvântarea peste pământurile oamenilor vine de **sus**". Pentru omul carnal cuvântul subliniat 'sus' este interpretat/înțeles doar în sensul fizic, dar oameni care-s mai educați și inteligenți, dar mai cu seamă omul duhovnicesc (spiritual), îl interpretează și-l înțeleg în ambele sensuri, fizic și spiritual. Tocmai așa stau lucrurile și în privința cuvintelor din **ebraică, fără care nu se poate înțelege pe deplin, adevăratul mesaj, adevăratul sens al scripturilor pecetluite.** Majoritatea credincioșilor, traducătorilor, nu știu să interpreteze corect titlul Elohim, și acest lucru este valabil și pentru evrei. Un exemplu elocvent, este cel din **1 Samuel 28:13 unde spiritul profetului Samuel, este invocat** de o vrăjitoare din En-Dor. Aici, pentru spiritul invocat în original se utilizează titlul **elohim pe care uni l-au tradus ca 'ființă dumnezeiască'** (DC - interpretare contextuală / în BOR este tradus 'un dumnezeu'), **alții ca 'dumnezei'** (Fidelă, KJV, SLT - interpretarea gramaticală), **dar și ca 'spirit'** (Catolic-maghiară, HCSB, TS2009 – interpretarea rațională). Elohim în Exod 18:11, 20:3, 23:13,24, Deut 4:28, etc... **este tradus ca 'dumnezei'.** Chiar și Moise primește titlul de **Elohim de la Iahuah**, după cum reiese din Exod 7:1. Alt exemplu biblic ușor de înțeles, este în versetul din Exod 12:12 unde în traducerea românești se poate citi despre **zeii sau dumnezeii** Egiptului. Aici, zeii/dumnezeii în română este tradus din cuvântul ebraic **elohei** (**עֲלֹהֵי** – care este una din multe forme ale cuvântului **Elohim**), care – în primul rând – înseamnă: **Conducătorul suprem spiritual de pe planul fizic, deci pământesc** (deci e vorba de conducătorii diferitelor religii și biserici pământești), **și nu și de pe planul spiritual, cel ceresc** (deoarece față de **Elohim** la **elohei** nu avem la sfârșitul cuvântului litera Mem - **מ** în ebraică poate simboliza latura spirituală a unui anumit lucru, sau latura duală al cuvântului de care este atașat). Tot acest cuvânt **elohei** (deci e vorba de un conducător spiritual suprem care are autoritate asupra ființelor de pe pământ) este folosit și în cazul în care este vorba de vederea acelui dumnezeu, care este **dumnezeul Israelului trupesc, și a cărui manifestare poate fi văzut și cu ochi carnali** (Exod 24:9-10), **nu ca Adevăratul, Singurul și Binecuvântatul DUMNEZEU, pe care nu-l poate vedea nimeni cu ochi carnali** (Ioan 1:18). După cum am descoperit și înțeles, Stăpânul acestui pământ, este **dumnezeul Israelului trupesc** (dar nu și al Israelului Duhovnicesc!), **căruia Satana și demonii îi sunt supuși, dar la rândul său și el este supus Adevăratului Dumnezeu și Fiului Său. Deci conducătorul Israelului trupesc este un slujitor al Adevăratului Dumnezeu, și are autoritate totală asupra întregului pământ și al ființelor care-l locuiesc.** El – direct sau indirect – poate binecuvânta sau pedepsi pe cei ce fac binele sau răul. Pentru pedepsirea celor care nu ascultă de poruncile Divine sau celor rânduite de el, **el poate porunci demonilor executarea pedepsirii oamenilor, după cum s-a întâmplat și în cazul lui Saul sau al lui Abimelec** (1 Sam 16:14-16, Jud 9:23-24). Fiind în slujba Adevăratului Dumnezeu, el folosește și Titlurile/Numele Divine ca Elohim, Iahuah și altele pentru a arăta imputernicirea primită de sus, sursa autorității pe care-l exercită. Când **elohei** este folosit acolo unde se face referire la ambele planuri (fizic și spiritual / pământesc și ceresc) ca de exemplu în Gen 24:3 unde **Elohei** este numit Dumnezeu cerului și pământului, atunci **Elohei** are sensul de: **Dumnezeu este Conducătorul suprem spiritual. Deci totul depinde de context. În Gen 31:30 elohei este tradus ca 'dumnezei',** și în acest caz este definit ca: **Conducătorul care este creat din materie** (statui, icoane, etc). Fără călăuzirea Duhului Sfânt, în multe cazuri este foarte greu de văzut care este definiția corectă, definită de literele din ebraică al unui anumit cuvânt care apare într-un anumit context, deoarece în cele mai multe cazuri există multe mi de posibilității de combinare și permutare a sensurilor 'crude' pentru un anumit cuvânt din ebraica biblică. Un exemplu interesant al utilizării titlului **Iahuah și Elohei** se găsește în Exod 32:27 unde, în versiunea ortodoxă a bibliei, putem citi: „... **să ucidă fiecare pe fratele său, pe prietenul său și pe aproapele său**”. Oamenii carnali, care nu l-au cunoscut niciodată pe Dumnezeu, interpretează literal acest verset, ceea ce este nebunie, dar cei călăuziți de Duhul Sfânt știu, înțeleg și cunosc sensul spiritual, cel pecetluit, ascuns al versetului, căci aici **sensul adevărat este acela de a întrerupe imediat legăturile cu cei care s-au lepădat de credință și ai exclude din Biserică (excomunicare), nefiind permisă amestecarea sacrului cu profanul.** **PENTRU A PUTEA ÎNȚELEGE MESAJUL LUI DUMNEZEU, AVEM NEVOIE DE HARUL LUI DUMNEZEU, PENTRU A PRIMI HARUL DIVIN, TREBUIE SĂ CREDEM *ȘI* SĂ ȚINEM PORUNCILE DIVINE, PENTRU A CREDE TREBUIE SĂ-L VEDEM PE ZIDITOR PRIN ZIDIREA LUI** (căci zidirea oglindește iubirea și bunătatea Creatorului). **SĂ NE SMERIM ȘI SĂ RECUNOAȘTEM STAREA MIZERABILĂ ÎN CARE AM AJUNS, CA APOI SĂ NE SCĂRBIM DE TOATĂ MIZERIA LUMEASCĂ, DE TOT CE NE DESPARTE DE DUMNEZEU, ȘI SĂ STRIGĂM LA DUMNEZEU CA ÎN NUMELE FIULUI SĂU, IAHUȘA, SĂ NE IERTE PĂCATELE, SĂ NE LUMINEZE, ȘI SĂ AIBĂ MILĂ DE NOI. NU EXISTĂ ALTĂ MODALITATE DE ÎNTOARCERE LA DUMNEZEU, DAR EXISTĂ MULTE CĂI CARE DUC SPRE RoMa** (în ebraică: r.m. Între altele are și sensul: 'ÎNGROAPĂ SPIRITUL'), **DUC SUFLETUL ȘI SPIRITUL**

UMAN ÎN RĂTĂCIRE, ÎN INVERN, ÎN HAOS. DECI VEDEM CU OCHII CARNALI, ÎNTELEGEAM CU OCHI MINTII, ÎN CONSECINȚĂ CREDEM, CREZÂND NE POCĂIM CU ADEVĂRAT, POCĂINDUNE ȚINEM PORUNCILE DIVINE FĂRĂ COMPROMIS, TINÂND PORUNCILE PRIMIM DUHUL SFÂNT ȘI ASTFEL AVÂND HARUL LUI DUMNEZEU PUTEM ÎNTELEGEAM ȘI CEEA CE ESTE ASCUNS PENTRU OAMENI LUMEȘTI SAU CREȘTINI FORMALI.

Acum să vedem care sunt **formele alternative** utilizate în privința Numelor/Titlurilor Divine, și de ce eu personal le consider **greșite**. Tetragrama IHVH când este vocalizată și pronunțată **Iehova**, după cum l-au făcut cunoscut și masoreții în scripturile V.T., **cu siguranță că nu este corectă, ci una coruptă, falsificată. Preoții, farisei și cărturarii de la Templu au interzis pronunțarea tetragramei, și pronunțarea ei de către laici era considerată blasfemie, ce era pedepsit cu moartea. Acesta este unul din motivele principale pentru ura lor nemărginită pe care l-au arătat către Mântuitor, căci Fiul lui Dumnezeu a făcut cunoscut Numele/Titlul Tatălui ceresc (cel puțin ucenicilor care erau mai apropiați de El), și acesta dacă era utilizat corect de către o persoană cu inima curată avea/are putere mare, tot așa cum Numele/Titlul Mântuitorului, IAHUȘA, avea/are autoritate/putere asupra demonilor, dacă era utilizat de cei care aveau inima curată și credeau cu adevărat în Mântuitor (astfel și intențiile lor erau bune).** Acest lucru – exceptând o mică minoritate – nu le-a plăcut fariseilor și cărturarilor, deoarece în privința autorității aveau "concurență" în persoana Mântuitorului și ucenicilor, ba chiar, probabil că au și intrat în panică, văzând cum mulțimile tot mai mult ascultă de El, de Fiul lui Dumnezeu, care demasca fățărnicia lor, aducea la lumină murdăria și prefăcătoria lor, și astfel deveneau tot mai mult discreditați, treptat își pierdeau autoritatea asupra mulțimilor. **Setea de putere este principalul motiv care mișcă și motiva acțiunile dușmanilor lui Dumnezeu și al Fiului Său, între altele și interzicerea pronunțării în public a tetragramei IHVH. Masoreții dacă ar fi relevat adevărata pronunțare al tetragramei IHVH, imediat ar fi fost condamnați la moarte sub pretextul blasfemiei.** Deoarece acest lucru nu s-a întâmplat, cunoscând și cele scrise anterior, **logic putem deduce, că ei nu forma corectă de vocalizare l-au făcut cunoscut lumi, ci una falsificată, și această formă falsificată este cunoscută în lume ca Iehova.** Din Enciclopedia Britanică (1991, și multe alte surse) reiese că vocalizarea numelui Iehova este obținută din vocalele cuvântului ebraic Elohim și Adonai. Partea HVH din tetragramă când este vocalizată **HOVAH** (ca în *IeHOVAH*, unde H-ul de la sfârșit e mut, în română practic nu este pronunțat astfel auzim numai *IEHOVA*) literal are sensul de **NENOROCIRE, A RUINA** (vezi articolul cu nr. H1943 din dicționarul ebraic-englez James Strong – 1890), **deci vocalizat IEHOVAH este un cuvânt compus** (combinație a două cuvinte aici român-ebraic, ca de exemplu cuvântul românesc PEGAS => PE(română) + GAS(engleză) => PE GAZ): **IE + HOVAH și în limba romană este echivalent cu ESTE**(=>Ie română) + **NENOROCIRE**(=>HOVAH tradus din ebraică în română) **sau tradus direct din ebraică cu vocalizarea greșită IeHovah** (I+HVH => Ie + Hovah) **în română, este echivalent cu Dumnezeul Nenorocirii sau Dumnezeul Ruinării**, dacă ținem seama că **litera Iod** (*Yod – transliterat fonetic este partea IE din Iehovah*) **în ebraică între altele simbolizează Divinitatea**, pe Dumnezeu, iar partea HOVAH după cum am scris deja, are sensul de **NENOROCIRE, A RUINA. Iehova nu este un nume ebraic, ci este o invenție a masoreților (cărturari evrei care au vocalizat biblia ebraică), și chiar și din Enciclopedia Ebraică (ediția 1906 – accesibil și pe internet) reiese că pronunțarea IEHOVA este o imposibilitate filologică (lingvistică), și gramatical este imposibil să fie corect.** Singura alternativă reală (conform datelor cunoscute de mine) care poate fi considerată aproape tot atât de corectă ca **IAHUAH** este **IAHUEH** sau **IAHUEH**. În privința pronunțării corecte, toate dicționarele și enciclopediile de calitate (în privința conținutului), predominant alternează între aceste două forme: **IAHUAH și IAHUEH** (sau IAHUEH). Eu personal am ales forma IAHUAH deoarece am observat că cuvintele care se termină în ebraică cu litera H (*He – din ebraică*), de obicei au o vocală 'a' și nu 'e' înainte de H, **deci pronunțarea de la sfârșit e predominant 'ah' și nu 'eh', dar acest lucru nu înseamnă că forma Iahueh sau Iahueh nu poate fi corectă, însă forma Iehova nicidecum nu este corectă, lucru recunoscut de toți lingviștii care-s onești și competenți în domeniul lor. Înlocuirea tetragramei IHVH cu Domnul sau Adonai(ebr.) nu-i altceva decât înșelarea Satanei.** În privința alternativelor ce privesc pronunțarea Numelui/Titlului divin al Mântuitorului, IAHUȘA (H3091) cele mai răspândite **FORME ERONATE SUNT: IEȘUA, IAȘUA SAU IAHUȘUA. IEȘUA (H3442 – יֵשׁוּעַ – la arabi a devenit Isa) este forma coruptă a Titlului Divin IAHUȘA care sa răspândit printre fii lui Israel după exilul Babilonian, și practic de aici au pornit aproape toate falsificările care privesc transliterarea Titlului/Numelui Mântuitorului în formele care încep cu literele 'Ii...' sau 'Ie...'. În Talmudul evreiesc practic tot această formă coruptă apare, dar într-o formă mai scurtă: IEȘU (*Yeshu*) care în ebraică este un acronim al unei expresii care tradus în română are sensul: "Numele lui să fie șters [din cartea vieții]"**. Cred că nu este necesar să vă explic că de ușor se poate ajunge de la IEȘU la ISUS (sau *Iisus* cum scriu ortodocșii) transliterând din ebraică în greacă și apoi direct în română, sau prin latină în română. Despre Ieșu în Talmud se scrie că a fost spânzurat (*răstignit*). Unii insistă și încearcă să susțină că forma corectă de pronunțare este Iahușua sau Iahșua. **Problema cu toate formele de pronunțare care se termină cu 'SUA' este că această prescurtare nu se referă la mântuire, la salvare ci are următoarele sensuri** (pentru detalii vezi articolele H7769, H7770 și H7774 din dicționarul ebraic-englez James Strong): 1. **este numele unui canaanit (Gen 38:2) și al unei femei Israelite care este menționat numai o singură dată în biblie (1 Cron 7:32)** 2. **strigăt, chemare** 3. **bogăție**. Deci nici unul din sensurile enumerate (utilizate în biblie), nu are sensul de mântuire, salvare, ceea ce înseamnă că **toate formele de pronunțare care se termină cu 'SUA' nu se referă la Mântuitor, ci ori la un individ care este canaanit, ori bogat ori la cineva care strigă după ajutor (Iov 30:24, Iov 36:19).** Cuvintele din ebraică care se referă la salvare, eliberare, libertate, mântuire, sunt IAȘA (cu nr. strong H3467) și IEȘA (cu nr. strong H3468), care au și alte sensuri, dar în biblie în mai multe locuri este utilizat în sensul de mântuire, salvare, Mântuitor, etc. În ambele cazuri (**IAȘA și IEȘA – יֵשַׁע și יֵשׁוּעַ** – literele ebraice sunt aceleași numai în vocalizare diferă) sensul primar și literal care este ascuns, pecetluit (*necunoscut de lume*) este: **DUMNEZEU ESTE CEL CE NIMICEȘTE JUGUL SAU DUMNEZEU ESTE SALVATORUL CELOR SMERIȚI.** IAȘA sau IEȘA cu sensul de

salvare, izbăvire, mântuire, Mântuitor este utilizat de exemplu în următoarele versete: Deut 32:15, Jud 3:31, 1Sam 4:3, 7:8, 23:5, 2Sam 22:3, 22:36, 22:42, 1Regi 19:19 (aici *IAȘA* e în numele lui *Elisei* – H477 - *עֲלִישָׁא* – *EliȘA* = *Dumnezeu este Mântuitorul*, însă când terminația a *ȘUA* deci avem nu *EliȘA* ci *EliȘUA* – H474 xxxx ==> tradus ca *Dumnezeul celor bogați* și acest nume mai este și numele unuia dintre fiii lui David – apare doar în două locuri în biblie 2Sam 5:15 și 1Cron 14:5), 2Regi 19:2 (aici *IEȘA* e în numele lui *Isaia* – *יְהֵשָׁע* – *Ieșalahu* = *Mântuitorul este Iahu*), Iov 5:11,15, Psalmul 18:2, 18:35, 18:46, 53:6, 65:5, 85:7, 132:16, Hab 3:13, etc. Forma corectă *IAHUȘA* (H3091 – în unele dicționare mai noi este redat cu o vocalizare falsificată) *se găsește în aproape 200 le locuri în biblie, pe când cele corupte, IahuȘua – 2 ori și Ieșua – max. 30 ori* (tradus ca Iosua în DC).

Despre dogma sfintei treimi.

Aici dați-mi voie să încep cu o citație (sursa: https://ro.wikipedia.org/wiki/Sfanta_Treime):

„Învățătura despre Sfânta Treime - termen care nu apare în Sfânta Scriptură - ... este exprimat în simbolurile de credință creștine ... Trinitarianii susțin că această dogmă este clar exprimată în Sfânta Scriptură, dar că dogma Sfintei Treimi a fost des atacată de către diverși "eretici", cum sunt numiți de aceștia adversarii trinității, precum Arie și Macedonie, ca să amintim doar doi dintre marii contestatari ai Sfintei Treimi... Doctrina Sfintei Treimi [este] **exprimată în forma: „*Tatăl, Fiul și Sfântul Duh*, întreit în Persoane, dar *Unic în ființă, este Dumnezeu Atotputernic*, Preexistent firii și complet Independent în raport cu orice”** ... Printre teologii occidentali **antitrinitarieni** se numără **Isaac Newton și Miguel Servet** (ultimul plătind cu viața respingerea acestei învățături, fiind ars pe rug de către protestanți – [Calvin])... **Conform religiei creștin-ortodoxe, Sfânta Treime este formată din Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt ... Cei trei formează o singură ființă în trei persoane** (sau în trei ipostaze – [înfățișări, chipuri])... Conform lui Bart Ehrman, Sfânta Treime este un mister teologic și nu a fost menită să fie înțeleasă rațional: „**Dacă îți închipui că ai înțeles-o, de fapt ai înțeles-o greșit**” [Deci ei vă spun povești pe care nici ei nu le înțeleg, căci dogma sfintei treimi se bazează pe minciuni și este și contradictorie și absurdă până la cel mai înalt grad]... **Singurele versete biblice care [se presupune că] fac referire directă la Sfânta Treime sunt 1 Ioan 5:7-8. Aceste versete sunt numite Comma Johanneum, ele fiind o falsificare a manuscriselor grecești ale Bibliei, falsificare care a apărut ... pentru prima oară într-un manuscris grecesc menit să-l facă pe Erasmus din Rotterdam să includă dogma Treimii în ediția tipărită a Noului Testament în greaca veche...**” Partea falsificată, adăugată în versetele **1Ioan 5:7-8**, este următoarea: „**în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și acești trei sunt una; și sunt trei care mărturisesc pe pământ**”

Alte citații interesante, privitoare la dogma înșelătoare a trinității:

Comma Johanneum este o frază scurtă, prezentă în majoritatea traducerilor ale primei epistole a lui Ioan [în 1 Ioan 5:7-8] și **publicată începând din 1522** până astăzi, datorită folosirii cu precădere a celei de-a treia ediții a Textus Receptus (TR) ca singură sursă de traducere... Pasajul care rezultă [se crede că] e o *referire explicită la Sfânta Treime (doctrina potrivit căreia Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt un singur Dumnezeu)* ... **aproape toate traducerile recente au eliminat această frază [partea falsificată de la 1 Ioan 5:7-8], deoarece nu apare în copii mai vechi ale epistolei și nu e citată de părinții Bisericii primare, care ar fi avut multe motive să o citeze în dezbaterile lor trinitariene** (de exemplu, împotriva arienilor)... **nu este o parte originală din Epistola lui Ioan, Comma Johanneum fiind o falsificare a manuscriselor grecești ale Bibliei**, falsificare care a apărut pentru prima oară într-un manuscris grecesc menit să-l facă pe Erasmus din Rotterdam să includă dogma Treimii în ediția tipărită a Noului Testament în greaca veche... **Prima variantă a lui Erasmus nu o conținea acea adăugire trinitară**. După anumite „intervenții” politice, Erasmus a cedat și în ultima variantă a textului bilingv apare [falsificarea]... **Se afirmă că ea nu apare în manuscrise grecești dinaintea lui Erasmus, Erasmus incluzând-o în textul Noului Testament pentru a nu fi trecut la index, deși (conform opiniei majoritare) știa că adăugirea nu face parte din Noul Testament**. Din perspectivă textologică este evident că **manuscrisul Codex Britannicus (care conținea Comma în grecește) a fost un fals executat la comandă**, și însuși Erasmus îl suspecta de a fi latinizat conform Vulgatei ... **acest Codex Britannicus a fost scris special pentru a-l face [pe Erasmus] să includă Comma în ediția grecească a Noului Testament ... textul său grecesc a fost preluat în mod aproape lipsit de orice simț critic în Textus Receptus, ediție a Noului Testament care suferea de aceleași defecte ca și textul grecesc al lui Erasmus**; bazat pe manuscrise puține și de proastă calitate. **Asta face ca toate traducerile Bibliei bazate pe Textus Receptus să conțină Comma Johanneum [care este doar una din părțile redată falsificat ale bibliei, și care este utilizat de trinitarieni pentru ași apăra răătăcirile și/sau minciunile]... Vulgata conține un anume text, care nu se regăsește în manuscrisele grecești ale Bibliei dinaintea secolului al 14 -lea... Traducerile contemporane ale Bibliei în engleză nu mai conțin Comma... Noua Traducere în Limba Română (Biblica, Inc. 2006) nu conține referirea la Sfânta Treime ... Unitarienii nu recunosc dogma Sfintei Treimi, împreună cu unele mișcări penticostale mai mici [și alte biserici, de exemplu COG, unii adventiști și altele] ... De-a lungul lumii antice, în vechea Babilonie, închinarea la zeii păgâni grupați în tripleți era o practică comună. Această practică a fost, de asemenea, răspândită înainte, în timpul și după Hristos, în Egipt, Grecia și Roma. După moartea apostolilor, astfel de credințe păgâne au început să invadeze creștinismul... Istoricul Will Durant a observat: "**Creștinismul nu a distrus păgânismul, ci l-a adoptat Din Egipt au venit ideile de trinitate divină**" ... În Enciclopedia Religiei și Eticii, James Hastings a scris: "**În religia indiană, de exemplu, întâlnim grupul trinitar al lui Braham, Siva și Vișnu, în religia egipteană, grupul trinitar al lui Osiris, Isis, și Hoorus**" ... Noua Enciclopedie Schaff-Herzog de cunoștințe religioase prezintă influența acestei filosofii grecești: "**Doctrinile Logosului și Sfintei Treimi au primit forma lor de la Părinții greci, care. . . au fost mult influențați, în mod direct sau indirect, de filozofia platonice. . . Că erorile și corupțiile s-au strecurat în Biserica din această sursă nu pot fi negate**" ...**

Elita intelectuală a catolicilor, ortodocșilor și altor denominațiuni în nenumărate rânduri a declarat că dogma trinității este un mister, și că este imposibil pentru intelectul uman să-l înțeleagă (*pe deplin*). Dar sincer să fim sinceri, cum poate cineva susține că dogma propovăduită de el este Divină, este întemeiată, este adevărată, când nu este înțeles nici de cel care îl propovăduiește? Cum poate cineva declara despre ceva că-i adevărat sau fals, bun sau rău, dacă nici nu știe cu adevărat despre ce vorbește? Nu înțelegeți că înșelătorii acolo unde au introdus minciunile și nebuniile lor în bisericile decăzute, sau folosit și se folosesc de cuvinte magice ca 'taina', 'mister', etc. pentru ași acoperi minciunile, escrocheriile și blasfemii-le introduse în biserici cu scopul de a-i distruge și ai ruina pe acei "creștini", despre care în este scris că: „**Cu gura Mă mărturisesc, dar cu faptele mă tăgăduiesc**”. Vai și amar de capul tuturor prefăcuților, care – **direct sau indirect, activ sau prin tăcere – își susțin conducătorii care înșală mulțimile, care și prin dogma sfintei treimi îi smintesc pe fii lui Israel (după trup) și pe musulmani, pentru că această dogmă a rățăciților și/sau escrocilor nu numai pentru adevărații creștin este o hulă la adresa Divinității, ci și pentru Israeliti și Musulmanii, și astfel mulți dintre ei nu văd decât o piatră de poticnire și în această dogmă (ceea ce este utilizat ca scuză împotriva convertirii la creștinism), care își are rădăcinile în religiile politeiste antice ale păgânilor din Babilon-ul cel vechi și cel nou, care are doi stâlpi de bază, biserica Catolică și cea Ortodoxă**. Trebuie priceput că **DUMNEZEU prin definiție ESTE FIINȚA SUPREMĂ CARE ESTE DEASUPRA TUTUROR CELOR CE EXISTĂ, ESTE CREATORUL A TOT CE ESTE BUN, ESTE VEȘNIC, ATOTPUTERNIC ȘI ATOTȘTIUTOR, DECI ESTE UNIC. CONFORM ACESTEI DEFINIȚII CARE SE BAZEAZĂ PE ADEVĂRUL DIVIN RELEVAT ÎN SFINTELE SCRIPTURI, NICI FIUL LUI DUMNEZEU, ȘI ÎN CONSECINȚĂ NICI DUHUL SFÂNT NU ESTE DUMNEZEU. FIUL LUI DUMNEZEU NE-A RELEVAT CĂ EL ESTE MAI MIC DECÂT DUMNEZEU** (Ioan 14:28, 10:29) **ESTE NUMIT ÎNTÂIUL NĂSCUT ȘI ÎNCEPUTUL CREAȚIEI LUI DUMNEZEU** (Apoc 3:14, Col 1:15, Ioan 3:16*, Ioan 1:14, Evrei 1:5-6, Ioan 1:18*, Ioan 3:18*, 1 Ioan 4:9* - la cele cu stelute în DC greșit s-a omis traducerea cuvântului „născut”), **DECI ARE ÎNCEPUT ȘI NU EXISTĂ DIN VEȘNICIE, DUMNEZEU ESTE CONDUCĂTORUL FIULUI, ȘI FIUL NU POATE FACE NIMIC DE LA SINE CI A PRIMIT PUTERE ȘI AUTORITATE DE LA DUMNEZEU, DECI NICIDECUM NU SUNT EGALI** (1 Cor 11:3, Ioan 5:19, Ioan 12:49, Ioan 14:10), **FIUL A PRIMIT VIAȚA VEȘNICĂ ÎN DAR DE LA DUMNEZEU, DECI NU L-A AVUT ÎN SINE, CĂCI DE ALTFEL NU TREBUIA SĂ-L PRIMEASCĂ** (Ioan 5:26), **DUMNEZEU ESTE ATOTCUNOSCĂTOR, FIUL ÎN SINE NU** (Marcu 13:32) **Tatăl nostru ceresc este numit Dumnezeu în 12 versete din biblie** (Ioan 6:27, Gal 1:1,3, Efes 6:23, Filip 2:11, 1 Tes 1:1, 2 Tim 1:2, Tit 1:4, 1 Pet 1:2, 2 Pet 1:17, 2 Ioan 1:3, Iuda 1:1), **dar Fiul Său sau Duhul Sfânt niciunde în biblie nu este numit Dumnezeu**, ci numai traducătorii au făcut din Fiu și Duhul Sfânt Dumnezeu, căci cuvântul din originalul grecesc *theos* (*θεός* G3216) este interpretat ca având sensul de zeu, dumnezeu sau Dumnezeu, totul depinzând de INTERPRETAREA SUBIECTIVĂ A TRADUCĂTORILOR, sensul literal fiind: 1. divinitate 2. fig. magistrat 3. foarte (prin ebraism). **Dogma blestemată a trinității este total Anticristică și pentru că tăgăduiește sensul literal al Fiului și Tatălui, căci dacă nu există în realitate decât un Dumnezeu care se arată în trei ipostaze/chipuri (fețe), atunci nu se poate vorbi de o relație Fiu-Tată în sensul strict literal al cuvântului, ceea ce practic este tăgăduirea Fiului și al Tatălui, și tocmai despre această tăgăduire a relației reale, literale, dintre Fiu și Tată este scris că vine de la Anticrist–** **1 Ioan 2:22-23** După cum nici un actor dintr-o piesă teatrală, care joacă în aceeași piesă rolul fiului și al tatălui, nu putem spune că este cu adevărat (în sensul literal al cuvântului) fiul și tatăl din piesa pe care-l joacă, **tot așa dumnezeul trinitarilor nu este și nu poate fi adevăratul Fiu și Tată ceresc în sensul literal al cuvântului, și eu cred cu tărie că dumnezeul trinitarilor nu este altceva decât creația unei minți bolnave și/sau nebune și/sau mincinoase**. Orice om cinstit, care are o minte sănătoasă, poate să înțeleagă cât de bolnavă, ne bună și absurdă este dogma trinității, dacă se gândește la faptul că **considerând Fiul și Duhul Sfânt Dumnezeu adevărat, atunci Fiul este un Dumnezeu care nu cunoaște ziua întoarcerii Lui, este egal cu Dumnezeu-Tatăl, dar Dumnezeu-Tatăl totuși este mai mare decât Dumnezeu-Fiul, este veșnic ca Dumnezeu și totuși este născut, Fiul-Dumnezeu se roagă la Dumnezeu-Tatăl**. Aceste absurdități și nebuni ale trinitarilor nu sunt altceva decât **HULE LA ADRESA DIVINITĂȚII**.

Urmează câteva cazuri evidente de traduceri eronate sau falsificate, unde redau doar forma tradusă corect (*concentrându-mă la partea aceea – subliniată – care este mai relevantă în privința interpretării corecte a versetului din punctul de vedere al dogmei trinitare*), explicând de ce alternativele de traducere sunt eronate sau falsificate (*lucru ce depinde de motivația traducătorului*):

Titus 2:13 așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei **marelui dumnezeu** și Mântuitor, **Iahușă, Mesia** [**Partea subliniată este lipsită de sens dacă în loc de 'dumnezeu' este tradus 'Dumnezeu', deoarece adevăratul Dumnezeu nu este mic sau mare, deci utilizare adjectivului 'mare' exclude referirea la singurul adevărat Dumnezeu**, deoarece acest adjectiv corect poate fi utilizat doar acolo unde există există cel puțin două lucruri sau persoane care pot fi comparate, dar nu în

cazul când vorbim de ceva unic, din care nu există mai multe feluri, ci este absolut total unic, cum este și adevăratul Dumnezeu. Nu există Dumnezeu mare sau Dumnezeu mic, aceste nebunii sunt doar în imaginația celor care gândesc superficial, sau manipulează/falsifică traduceri având un scop răuvoitor (*mai există și alte posibilități de explicare a greșelilor sau falsificărilor, dar cred nu este nevoie să explic toate posibilitățile, căci fiecare om a primit mintea lui de la Dumnezeu să-l folosească și nu ca să-l țină burtă sau să-l concedieze*). De exemplu când vorbim de ceva unic, ce nu are dimensiune fizică, să zicem culoarea albastră. Semantic nu este corect să spunem 'albastru mare' sau 'albastru mic' sau 'marele albastru', pentru că culoarea albastră, nefiind ceva fizic, nu are dimensiune. Lucrul acesta e valabil și în cazul lui Dumnezeu, Care prin definiție nici fizic nu este, nici mărginit nu este]

Evrei 1:8 Fiului I-a zis: „Scaunul Tău de domnie, dumnezeule, este în veci de veci; toiagul domniei Tale este un toiag de dreptate [Aici partea subliniată nu este corect să fie tradus ca 'Dumnezeule', deoarece numai Tatăl nostru ceresc este Dumnezeu, și Fiul a recunoscut acest lucru, când a spus: '**Tatăl este mai mare decât Mine**' – Ioan 14:28 și '**Tatăl Meu, care Mi le-a dat, este mai mare decât toți**' – Ioan 10:29, iar apostolul Pavel a scris: '**Dumnezeu este Capul lui Hristos**' – 1 Cor 11:3, ceea ce înseamnă că în putere, autoritate, conducere, etc. Dumnezeu este deasupra Fiului Său. Fiul însuși recunoaște că Tatăl nostru Divin, nu numai Dumnezeul nostru este, ci și al Lui, al Fiului unul născut – Ioan 20:17, și tot Fiul spune despre Tatăl nostru ceresc că este "**Singurul Dumnezeu Adevărat**" – Ioan 17:3. Deoarece Dumnezeu este unic, și este deasupra tuturor, cinstit și corect nu putem susține că există Dumnezeu mai mare decât un alt Dumnezeu care este mai mic. Într-o religie monoteistă, unde este acceptat faptul că există numai un singur Adevărat Dumnezeu, a susține că există un Dumnezeu mai mare decât un alt Dumnezeu care este mai mic ar fi o absurditate, nebunie. Fiul este subordonat Tatălui, deci Fiul lui Dumnezeu nu este în sine Dumnezeu, ci este Supremul dumnezeu, adică deasupra tuturor zeilor și altor creaturi care există în creație, deoarece el a primit această autoritate de la Tatăl nostru ceresc – Matei 28:18]

2 Petru 1:1 Simon Petru, rob și apostol al lui Iahuşa, Mesia, către cei ce au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea dumnezeului și Mântuitorului nostru Iahuşa, Mesia
[Cele scrise la **Evrei 1:8** sunt valabile și aici, și aici iar vreau să accentuez, că trebuie să verificăm originalul pentru a ne da seama, dacă traducerea e corectă, falsificată sau greșită cum este și versetul de la Filipeni 2:5-6, unde în loc de asemănarea Fiului cu Dumnezeu, au tradus greșit că Fiul este egal cu Dumnezeu, ceea ce este în contradicție flagrantă cu ceea ce a spus chiar Fiul lui Dumnezeu, între altele la Ioan 14:28 – „**Tatăl este mai mare decât Mine**”. Cuvântul din original ce a fost tradus cu sensul de a fi egal (aproape în toate bibliile), este isos (ἴσος – G2470), care are și sensul de a fi asemănător, nu numai egal. Acest sens reiese și din versetul de la **Filipeni 2:20** undes este folosit cuvântul grecesc isopsuchos (isos + psuchos) al cărui adevărat sens este suflet/spirit asemănător, care în cele mai multe biblii românești este iar greșit tradus, dar în versiunile NTR, VBRC, TLRC, TINT, într-o măsură mai mică sau mai mare au redat sensul real. Deci **Filipeni 2:20** tradus corect începe așa:
„Căci n-am pe nimeni cu un suflet asemănător...”, sens care se înțelege și din faptul că nu există două suflete egale, ci fiecare om are sufletul/spiritul lui unic, deci sunt doar similare, asemănătoare, dar nu egale, și asta este și sensul real de la **Filipeni 2:5-6**]

Ioan 10:18 Nimeni nu Mi-o ia cu sila, ci o dau Eu de la Mine. Am autoritatea s-o dau și am autoritatea s-o iau iarăși...
[Aici în loc de putere (greacă: exousia – ἐξουσία – G1849), este vorba mai de grabă de autoritatea, împuternicirea primită de la Dumnezeu, căci Fiul nu poate face nimic de la Sine după cum este scris **Ioan 5:19**, sens care reiese de exemplu și din Marc 2:10, unde tot cuvântul grecesc exousia este folosit și unde e vorba de iertarea păcatelor, pentru care literar este nevoie de autoritate. În scripturi în mai multe locuri este scris clar că Tatăl este cel Care a înviat Fiul Său, după cum reiese și din următoarele verset: Fapte 2:24, 3:15, 4:10, 5:30, 10:40, 13:30, 13:33, 17:31, Rom 4:24, 6:4, 10:9, 1 Cor 6:14, 15:15, Gal 1:1, Efes 1:20 ... etc.]

Și următoarele versete arată clar că dogma trinității este total nefondată, este o minciună drăcească, o înșelare satanică:

Ioan 17:3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Iahuşa, Mesia ...
[Cum de a omis apostolul Ioan Duhul Sfânt aici, dacă și el este Dumnezeu? Oare a fost uituc cel mai iubit ucenic al Mântuitorului? Apostolul Pavel și Petru când trimit salutări bisericilor, omit consecvent Duhul Sfânt din formulele de salutare, făcând referiri doar la Tatăl și Fiul, în formule de salutare, care au forma generală: „Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, și de la Domnul Isus Hristos!” – Rom 1:7, formă care este prezent și în următoarele versete: 1 Cor 1:3, 2 Cor 1:2, Gal 1:3, Efes 1:2, Filip 1:2, Col 1:2, 1 Tes 1:1, 2 Tes 1:2, 1 Tim 1:2, 2 Tim 1:2, Tit 1:4, Filimon 1:3, 2 Petru 1:2. Credeți că întâmplător au omis apostoli Duhul Sfânt în multe versetele biblice care au fost insuflate chiar de Duhul Sfânt? Vedeți și versetele de la: 1 Cor 8:6, 1 Ioan 2:22-23, Ioan 15:23-24, Efes 5:5, Iacov 1:1, Ioan 5:23, 1 Ioan 1:3, etc]

Efesenii 4:3-6 și căutați să păstrați unirea Duhului, prin legătura păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tatăl al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți.

[Cred că unicitatea Tatălui și al Fiului Divin reiese clar și din acest verset, după cum și din **Coloseni 1:15** reiese că Fiul este doar icoana (în original la Col 1:15 găsim cuvântul grecesc eikon – εἰκών – G1504 – care înseamnă și icoană, nu numai chip, și în versiunea DC și Fidelă este tradus tocmai ca icoană în alte versete din biblie – ex. Apoc 13:14,15 sau Romani 1:23) lui Dumnezeu, și nu Dumnezeu (vedeți și Evrei 1:3-4), și să nu uităm că:

„Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, ȘI a Mielului!” – Apoc 7:10]

Ioan 16:7 Totuși vă spun adevărul: vă este de folos să Mă duc;
căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite.

[Dacă trinitatea ar fi adevărată, atunci de ce ar trebui să fie trimis Duhul Sfânt din cer pe pământ, când Tatăl și Fiul sunt deja pe pământ, și lucrează împreună pentru salvarea oilor pierduți, al oamenilor păcătoși? Cum se explică, că aici lipsește una dintre cele trei persoane ale trinității, când toate trei sunt doar diferitele manifestări al UNUI SINGUR Dumnezeu? DACĂ FIUL ESTE O FAȚĂ A LUI DUMNEZEU ȘI TATĂL O ALTĂ FAȚĂ ȘI DUHUL SFÂNT ESTE A TREIA FAȚĂ AL SINGURULUI DUMNEZEU, ATUNCI CUM SE EXPLICĂ FAPTUL CĂ **DUMNEZEU FIIND DEJA PREZENT PE PĂMÂNT PRIN FIUL ȘI TATĂL CARE LOCUIEȘTE ÎN FIU, DUHUL SFÂNT – DUMNEZEU TOTUȘI LIPSEȘTE, ȘI TREBUIE TRIMIS DIN CER PE PĂMÂNT? ACEASTA ESTE RODUL DOGMEI SATANICE A TRINITĂȚII, CONTRADICȚIE, NEBUNIE ȘI ABSURDITATE LA CEL MAI ÎNALT GRAD. CHIAR NU VREȚI SĂ ÎNȚELEGEȚI CĂ SUNTEȚI ÎNȘELAȚI?**]

Alte obsercații privitoare la dogma sfintei treimi.

Conform *Dicționarului Explicativ al Limbii Române (DEX98-1998)* a NAȘTE are patru sensuri. **Pe plan fizic, material are două sensuri:** 1. A aduce pe lume un copil (*a fătă*) 2. A căpăta viață, a veni pe lume. **Pe plan spiritual, la figurativ, tot două sensuri are:** 1. **A crea, a plăsmui, a produce;** 2. A se forma, a se ivi, a apărea ==> *din latinul nascere*.

Deci **nașterea cuiva**, înainte de a veni pe lume, de a lua ființă, chiar și conform dicționarului explicativ între altele cuprinde în el și sensul, **procesul de creare**, care este total evident, căci toți care au o cultură școlară de bază, chiar și una minimă, știu că înainte de a veni pe lume un copil, **trupul lui material este creat prin multe miliarde de reacții chimice și fizice** (*fiind vorba de interacțiunile de la nivelul molecular și cel atomic, subatomic*), **care sunt coordonate conform unui program stocat în codul genetic al fiecărei ființe carnale, program care este fructul munci lui Dumnezeu, tot așa cum fructul muncii al milioanele de programatori de calculatoare din lumea întreagă sunt milioanele de programe pe care în zilele noastre miliarde de oameni îi folosesc, și toate aceste programe care sunt rodul minții și spiritului uman, au fost create cu un scop** (pentru a obține câștig material, pentru rezolvarea unor probleme, sau pentru a distruge, a oferi distracție, relaxare, ajutor, a informa, etc). Creaturile lui Dumnezeu, așa și omul, tocmai de la Creator au învățat să creeze lucruri cu scop, căci **Dumnezeu nu a creat nimic fără scop. DUPĂ CUM FOCUL CREEAZĂ/NAȘTE CĂLDURA, TOT AȘA ȘI FOCUL SPIRITULUI CREEAZĂ ȘI NAȘTE IDEI CARE SE MANIFESTĂ ÎN PLANUL FIZIC SAU CEL SPIRITUAL, IDEI CARE SE MATERIALIZEAZĂ ÎN LUMEA "NOASTRĂ" SAU ALTE LUMI, CA OBIECTE, MANIFESTĂRI, MAI MULT SAU MAI PUȚIN FIZICE. DECI NAȘTEREA ȘI CREAREA SUNT ATÂT DE STRÂNS LEGATE, PRECUM OCHIUL ȘI VEDEREA. PRECUM FĂRĂ OCHI NU PUTEM VEDEA** (*nu are importanță de care ochi vorbim, de cel fizic, intelectual sau spiritual*), **TOT AȘA NU EXISTĂ NAȘTERE CARE SĂ NU FIE PRECEDATĂ DE CREARE.** Biserica Catolică anatemizează (*osândește, exclude din biserică*) pe oricine care susține că Fiul lui Dumnezeu este creat, este o Creatură (*Ortodocșii afurisesc, dar anatema și afurisirea sunt practic sinonime*). Dar vă întreb, **cum poate un om cinstit și dotat cu un intelect sănătos sincer să creadă că Cel CARE înainte de naștere nu a existat, să ieie ființă, să apară fără ca Dumnezeu să-l fii creat? POATE LUA FIINȚĂ CEVA DIN NEFIINȚĂ, FĂRĂ CA CINEVA SAU CEVA SĂ NU-L CREEZE? EXISTĂ AUTOFIINȚARE, AUTONAȘTERE DIN NIMIC? SE POATE NAȘTE CEVA SAU CINEVA DIN NIMIC? NU, NU ȘI NU! ORICE OM NORMAL ȘTIE CĂ DIN NIMIC NU POATE OBTINE DECÂT UN "MARE" NIMIC. DECI ESTE EVIDENT ȘI LOGIC CĂ ȘI FIUL LUI DUMNEZEU A FOST CREAT DE DUMNEZEU, NU DIN NIMIC, CI DIN DUHUL/SPIRITUL LUI DUMNEZEU, ASEMĂNĂTOR CU MODUL ÎN CARE SE NASC IDEILE ÎN SPIRITUL ȘI MINTEA OMULUI.**

Ioan 17:3 Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine,

singurul Dumnezeu adevărat, ȘI pe **Isus Hristos** pe care L-ai trimis Tu.

Este diferență între **om ȘI om**? Da! Pentru simplu motiv că pe plan trupesc suntem compuși din aceeași esență, materie, ca și toți ceilalți, ca și dealtfel toate lucrurile din universul acesta fizic, asta nu înseamnă că suntem una, deci unitatea esenței divine la Dumnezeu, Fiul Său și Duhul Sfânt, logic nu implică că este vorba de manifestarea unei singure Ființe, care se arată în mai multe fețe, după cum nici în cazul oamenilor nu vorbim de o singură entitate care se arată în mai multe fețe, ci știm că fiecare om este unic, atât în construcția lui fizică, cât și în cea spirituală, atât în voință, putere, inteligență cât și în multe alte aspecte. Trinitatea deci nu poate fi susținută nici pe baza esenței divine, nici al puteri și pe nici un alt argument care este logic întemeiat, cinstit și verificabil. Trinitatea este o concepție abstractă total păgână, care a existat cu mult înaintea creștinismului, sau chiar și al filozofiei Platonice, și în esență nu este altceva decât înțelegerea carnală al manifestărilor Divine, rodul și fructul ignoranței și al spiritului carnal, care sprijinindu-se pe senzorii cei carnali, de multe ori vede ceea ce cu adevărat nu există decât în mintea celui „ce vede”, și nu vede ceea ce în realitate există, dar cu senzorii cei limitați al cărnii nu poate vedea, dar cu ochi minții și al spiritului, se poate vedea foarte bine, foarte clar. Culmea e că omul carnal, cu toate că nu vede o grămadă de lucruri cu ochi săi carnali, totuși crede în existența lor, căci crede ceea ce le spun conducătorii lui, dar când este vorba de Dumnezeu majoritatea lor nu mai vrea să creadă, cu toate că cu ochi minți și al spiritului existența lui Dumnezeu, al Creatorului, se poate vedea mult mai bine din/prin creație decât existența undelor electromagnetice, al găurilor negre, al particulelor subatomice și al multor alte lucruri pe care de altfel fără ajutorul instrumentelor inventate de mintea și spiritul creaturilor, omul de rând, cel carnal, nicidecum nu le-ar cunoaște. Mulți oameni fac tot posibilul să cunoască creația, legile ei, dar nu și pe Creator. Pentru ce această nebunie, dacă nu pentru slujirea ego-ului, al spiritului decăzut, depravat, spurcat și stricat până în văduva oaselor? Și la ce este bun slujirea ego-ului stricat dacă nu pentru nenorocirea, distrugerea și ruina totală al ființelor egoiste? Când „**Scoala nebunului nu-i vorba bună, ci necazul**” nu prea mai putem face nimic, decât să ne retragem din raiul nebunilor, din Babilonul cel mare, și să lăsăm ca fiecare să secere ceea ce

a semănat. Noi toți care credem cu sinceritate în Dumnezeu și Fiul Său trebuie să ieșim dintre cei care nu mai cred, nu-i permis să rămânem între ei: "**Poporul care a scăpat de sabie a aflat milă în pustiu. Israel a ajuns la locul său de odihnă**" - Ier 31:2

Tatăl și Fiul sunt una în sensul în care și adevărații creștinii sunt uniți în trupul Mântuitorului, și astfel, prin unirea spirituală a adevăraților credincioși Adevărata Biserică Creștină este Una, și este unit cu Mântuitorul, fiind chiar trupul Mântuitorului, mădulele prin care Dumnezeu și Fiul să lucrează în Biserică și în lume. Unitatea spirituală trebuie înțeleasă în năzuințele, aspirațiile, gândirea, perceperea, orientarea, voința și simțămintele pe care le au ființele spirituale, și nu este vorba de o unitate existențială, materială, căci atunci fiecare am fi absolut identici, și n-am mai putea vorbi de diferite persoane, de unicitatea ființelor, al creaturilor sau al Creatorului și al Fiului Său. Această unitate este simbolizată și în căsnicia dintre femeie și bărbat, când prin simbolismul biblic ei devin un trup (*este evident că în acest caz trupul trebuie înțeles în sens spiritual*), ceea ce arată spre uniunea spirituală al ființelor spirituale care locuiesc într-un trup. Ca să fiu mai bine înțeles, pentru exemplificare voi utiliza o analogie.

Dacă luăm în considerare faptul că **informația prin natura sa este ceva imaterial, deci în esență sa nu este ceva material, și acest lucru se poate vedea și din faptul că un mesaj/informație poate fi stocat pe un suport magnetic (hard drive, floppy disc, carduri bancare, casete video, etc), optic (CD, DVD, plăci holografice, poze), biologic (codul genetic din genom), sau cele clasice, cum sunt hârtia sau multe alte materiale, în fiecare caz este evident că structura spațială a materiei și materia diferă, dar nu și informația, deci informația nu depinde de suportul material, de materie, ci poate fi una, pe diferite suporturi materiale. Tot așa și sentimentele, gândirea, voința și multe alte lucruri care nu sunt materiale pot fi una, se pot manifesta într-o unitate spirituală care nu depinde de diversitatea și unicitatea suportului material al ființelor din planul material.** Cele scrise sunt valabile și pe planul spiritual, numai că acolo lucrurile sunt mult mai complicate, căci aceea lume este mult mai abstractă decât cel fizic. **În realitate și planul fizic este o manifestare al unui plan spiritual, deci adevărata esență, sursă al lumii în care trăim este una pur spirituală, numai mintea și spiritul uman al creaturilor din acest plan este programat, condiționat să-l sesizeze fizic, și să creadă că cele din jurul lui, sunt exterioare lui, și pătrund în mintea lui prin organele de simț, instrumentele de măsură al trupului uman, în realitate totul este invers, deci cele interioare, cele din spiritul și mintea umană sunt proiectate afară, creând iluzia planului fizic,** care în realitate nu-i așa cum îl percepem noi prin organele noastre de simț, care nici pe departe nu sunt perfecte și sunt puternic limitate, printre altele cu scopul de a limita libertatea ființelor din planul fizic, căci acest plan este creat pentru creaturile decăzute, rătăcite, stricate și/sau bolnave, și este un plan în care fiecare creatură trebuie să învețe școala vieții și să depună examenele cu succes, căci de altfel nu poate părăsi acest plan. **Libertatea absolută nu există în creație, ci doar în Creator.** Adevărata libertate nu este dat celor ce trăiesc în păcat, ci doar sfinților lui Dumnezeu, **cei păcătoși au primit doar iluzia libertăți, care este cu atât mai mult constrânsă cu cât cineva este mai stricat, mai depravat și mai degenerat.** Cu cât mai stricat este o creatură, cu atât mai mult este legat de cele materiale. Ceea ce trebuie bine înțeles, este că nu materia este cu adevărat importantă, ci informația, deci partea imaterială. De exemplu, grafitul din mina unui creion este compus exact din același material ca și diamantul, ambele fiind formate din atomi de carbon, și totuși cât de mare este diferența în valoare și perceperea fizică a celor două lucruri. Sprijinindu-ne doar pe senzori noștri carnali, prin care percepem doar o mică parte a realității care ne înconjoară, cum sunt de exemplu diferența culorilor, formelor, finețea materiei, etc, cu ochii minți nu putem vedea de ce este diamantul atât de diferit de grafit pentru percepția noastră, când în realitate sunt formați din aceeași materie, din atomi de carbon. Numai dacă vedem diferența din structura spațială al atomilor de carbon din grafit și diamant, putem înțelege că sursa diferenței nu este cea materială, ci una pur informațională, din domeniul mental, spiritual.

"Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine" arată că Fiul și Tatăl nu sunt egali. Dacă ar fi egali, ce nevoie ar mai fii de mijlocirea Fiului (când greșit se presupune a fi Dumnezeu, când în realitate – în rang – e mai mic decât Dumnezeu)? Cum poate crede cineva că Dumnezeu mijlocește cu Sinele Său însuși? Nu înțelegeți că fructul dogmei trinității (n-ităti) nu este altceva decât nebunie curată, și este unealta Satanei menită să ascundă și să măsluiască Adevărul Divin, menită să smintească mulțimile care nu se mai gândesc decât la cele pământești, cum să-și umple burta cu cât mai multe bucate gustoase, cum să satisfacă setea nemărginită a trupului carnal, setea după confort, al extazului animalic, al puterii, al posesiei fără margini, muncind ziua și noaptea ca niște robi supuși dorințelor carnale, pentru a satisface cât mai deplin POFTA IDOLULUI SUPREM: AL TRUPULUI CARNAL. Toți care fac acest lucru, TOȚI CARE ÎNAINTE DE TOATE SLUJESC TRUPUL CARNAL ÎN LOCUL LUI DUMNEZEU (pe care oamenii l-au primit pentru un scurt timp ca să fie puși la încercare și să învețe ceea ce până acum încă nu au reușit să învețe), SUPREMUL IDOL AL CELOR NECREDINCIOȘI, VOR CĂDEA, NEGREȘIT SE VOR RUINA.

Din cele scrise anterior cred că reiese clar că **NU CRED ÎN DOGMELE SFINTEI TREIMI, ȘI-L CONSIDERĂ O HULĂ LA ADRESA LUI DUMNEZEU, ȘI O PIATRĂ DE POTICNIRE PENTRU EVREII ȘI MUSULMANII, CARE ÎNTRE ALTELE ȘI DATORITĂ ACESTEI ÎNVĂȚĂTURI DRĂCEȘTI, NU DORESC SĂ SE CONVERTEASCĂ NICI LA CREȘTINISMUL CEL AUTENTIC, CEL ADEVĂRAT...** Catolicii și Ortodocșii între altele susțin și această minciună, pentru că – cred ei – numai așa îl pot numi pe Maria „Născătoare de Dumnezeu” - ceea ce este hulă la adresa Divinității.

Adevărul este că cu, sau fără dogma sfintei treimi, **corect și cinstit Maria nu poate fi numită „Născătoare de Dumnezeu” deoarece ea nu pe Dumnezeu la născut, ci doar trupul carnal în care s-a întrupat Mântuitorul, deci numai partea carnală la adus pe lume, și nicidecum cea Divină. Deci ei hulesc.** După părerea mea, numai o minte bolnavă, un adevărat nebun care în mintea lui depravată și-a format un dumnezeu după chipul său bolnav și nebun, poate să creadă că Dumnezeu are mai multe fețe (*ipostaze*), asemănând-ul pe Creator cu omul păcătos, decăzut și stricat până în văduva oaselor, care zi de zi poartă mai multe măști (*'joacă' diferitele lui roluri*), care își arată semenilor diferitele lui fețe, după cum crede el că este mai avantajos pentru mintea și sufletul lui bolnav. Cine nu are atâta minte să priceapă care este esența unității Divine, al Tatălui și Fiului ceresc, să ceară de la Dumnezeu mintea și înțelepciunea, ca să priceapă că precum sunetul care intră în urechi și imaginea care intră pe "ferestrele" ochilor în mintea, spiritul și sufletul uman, formează o unitate, o uniune strâns legată pe planul mental și spiritual al omului (*formând o imagine întreagă și nu una divizată*), fiind vorba totuși de manifestări externe care privind natura lor observăm că din mai multe puncte de vedere sunt totuși diferiți, tot așa, sau mai bine zis, într-un mod asemănător este și unitatea, uniunea spirituală al ființelor spirituale.

Deci: „... **Aveți credință în Dumnezeu ȘI aveți credință în Mine.**” a spus Mântuitorul în Ioan 14:1

Și: „... **Toși să cinstească pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl...**” – Ioan 5:23

Despre reîncarnare

Înainte de toate, doresc să citiți întâi tot ceea ce am scris în paginile acestui document, de la prima literă până la ultima, și să și mestecați cele citite, deci să le analizați, să le cântăriți, să le verificați, și nu superficial, ci pe cât se poate mai deplin, și numai atunci pronunțați-vă în privința celor ce ați citit de la început până la capăt, dacă cele citite sunt adevărate sau nu, dar vă rog nu fiți asemenea oamenilor fără minte care citind două-trei rânduri, cred că ei se pot pronunța și decide dacă cele scrise sunt adevărate sau prostii, nebuni, căci în cazul de față cu siguranță nu vă puteți forma o imagine completă și corectă, dacă nu citiți totul, mai ales cele ce nu coincid cu prejudiciile și ideile false pe care le poate avea orice om care nu este desăvârșit și atotcunoscător.

După cum am scris și pe pagina de internet unde am scris câteva rânduri și despre mine (*punctul 7. al listei unde scriu despre ceea ce cred și mărturisesc*) **cred în reîncarnarea spiritului uman într-un nou trup carnal uman, al acelor spirite al răutății care au respins chemarea Divinității SAU care încă nu au atins desăvârșirea minimă necesară pentru a rupe toate lanțurile ce ne țin legați de această lume, care este o închisoare și un cimitir al celor nelegiuții și al celor ce încă iubesc mai mult ego-ul lor decât pe Dumnezeu și Fiul Său, excepțiile fiind doar acei drepti care sunt trimiși de Dumnezeu să se încarneze pe pământ nu pentru ca să-și plătească datoriile karmice (deoarece ei nu mai au, ceea ce nu se poate spune despre cei care au trăit sau trăiesc în păcate), ci pentru ca să-i ajute pe acei oameni, care încă nu au reușit să rupă lanțurile materiale ale spiritului, prin care sunt încă legați de lumea aceasta, o lume care nici pe departe nu este liberă, ci mai degrabă o închisoare a nelegiuților.** Fără o credință total sinceră în Dumnezeu și Fiul Său (*și cu o motivație total curată*) este imposibil ca vreo ființă să se poată mântui sprijinindu-se doar pe propriile lui capacități și puteri, între altele și pentru simplu fapt că: **„Tot ce nu este din credință este păcat”** - Rom 14:23. **Deci reîncarnarea nu contrazice lucrarea Mântuitoare al Divinității, ci tocmai că sprijină cele relevate în adevărata Biblie, și acest lucru a fost ascuns de fii diavolului și de cei rătăciți, tocmai cu scopul de a crea confuzie și pentru al acuza pe Dumnezeu în privința nenorocirilor și răutăților ce sunt prezente în lume, și care fără excepție sunt roadele păcatului, al faptelor nelegiuite ale acuzatorilor, al celor care au respins chemarea Divinității sau pur și simplu a decis să slujească înainte de toate ego-ul lor stricat, decât pe Dumnezeu și Fiul Său.**

Chiar și în timpul Mântuitorului o mare parte din fii lui Israel au crezut în reîncarnare (*mulți însă concepeau acest lucru într-un mod mai mult sau mai puțin greșit*), și acest lucru reiese și din răspunsul celor din mulțime privitor la persoana Mântuitorului: **„Cine zic oamenii că sunt Eu?”**... Ei I-au răspuns: **„Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: unul din proroci.”** - Mar 8:27-28 (*dealtfel în biblie niciunde nu este scris că Ilie nu a murit, ci doar se presupune acest lucru*, și mulți care tăgăduiesc reîncarnarea fac acest lucru fără nici un suport biblic, că și apostolul Filip a fost răpit de Duhul lui Iahuah de lângă famenul pe care tocmai la botezat [Fapte 8:38-40], și totuși nimeni nu susține că pe plan trupesc el nu a murit). Un alt exemplu în care se face aluzie la încarnare se găsește în **Ioan 9:2** unde este scris: "Ucenicii Lui L-au întrebat: „Învățătorule, **cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?**” iar răspunsul din versetul 3 este acoperit de diferitele sensuri pe care le are cuvântul din originalul grecesc *hamartano* (ἁμαρτάνω – G264), care are sensul primar de: 1. **A nu-și atinge ținta** sau 2. **a greși** sau 3. **a păcătui**, așa că **adevăratul sens al versetului din Ioan 9:3 în bibliile pe care eu le-am verificat (mai mult de 30 – rămână, maghiară, engleză, interliniar) nu a fost făcut cunoscut de traducători, deoarece cei ce nu au călăuzirea duhului Sfânt, nu știu să interpreteze corect diferitele contexte și sensuri ale cuvintelor din original, aici traducătorii neînțelegând cu adevărat că întrebarea din versetul doi arată indirect credința în reîncarnare al celor ce pun întrebarea, au ales să traducă cuvântul grecesc hamartano cu păcat, ceea ce nu este nicidecum corect, dacă ținem seama că nu există om fără păcat, deci cu siguranță Mântuitorul nu sa referit la faptul că cel orb sau tatăl său nu a comis păcat, ci la sensul primar al cuvântului hamartano, deci tradus corect Ioan 9:3 are sensul: „Iahuşa a răspuns: **nici acesta nu și-a atins ținta** (*scopul – mântuirea*), **nici părinții lui, ci [este așa] ca să se arate cele rânduite de Dumnezeu în el**”.** Aici partea **"cele rânduite"** se referă la Legea Karmei și este dedus din lucrarea lui Dumnezeu, lucrare în care deja la începutul creației, Divinul a rânduit și **LEGEA KARMEI**, care în biblie este formulat în mai multe feluri,

dar pentru creștini cel mai cunoscut este cel din **Gal 6:7: „CE SEAMĂNĂ OMUL, ACEEA VA ȘI SECERA.”** sau cel din **Obadia 1:15: „CUM AI FĂCUT, AȘA ȚI SE VA FACE; FAPTELE TALE SE VOR ÎNTOARCE ASUPRA CAPULUI TĂU”**. Numai astfel se poate înțelege de ce uni se nasc orbi sau fără membre, sau în general în condiții mizerabile sau cu o boală gravă, și de ce pare de multe ori soarta nedreaptă în unele cazuri care bulversează și zăpăcește chiar și moralul și etica omului decăzut. Nu există nimic nedrept creat de Dumnezeu, nedreptatea din lume este rodul multelor nelegiuiri ale nelegiuitorilor, ale celor care trăiesc în păcat, al celor care-L tăgăduiesc pe Creator și/sau pe Fiul Său, Mântuitorul adevăraților credincioși, al celor sinceri, dreپți și curați (*în privința motivațiilor*). Singurul adevărat și binecuvântat Dumnezeu prin gura profetului Ezechiel a zis: „Sufletul care păcătuiește, acela va muri. **Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului său!**” – Ezechiel 18:20. Deci dacă păcatele nu se moștenesc, cum este scris în Sfintele Scripturi, și dacă cineva niciodată sub nici o formă nu a existat și astfel nici nu a putut să comită vreun păcat, **credeți că Adevărul, Dreptatea și Iubirea Desăvârșită care este în Dumnezeu, ar putea crea pe cineva schilod, bolnav, în mizerie și cu alte asemenea stări blestemate? Îl credeți pe Dumnezeu nedrept? Ori nu vreți să credeți adevărul relevat de Dumnezeu, că păcatele nu se moștenesc de la părinți?** Adevărul este că, păcatele nu se moștenesc de la nimeni altul, decât de la ego-ul, sufletul nostru pe care le-am avut în viețile anterioare, mai precis moștenim consecința păcatelor noastre din viețile anterioare, datoriile karmice pe care le-am acumulat prin călcarea Legilor Divine, al Legilor rânduite de Dumnezeu, Creatorul a tot ce este bun, a tot ce este Sfânt, drept, nobil, măreț și curat. Oare nu-i drept ca hoțul care a furat, mai târziu să fie și el furat? Oare nu-i drept ca cel care care și-a ucis semenii, să aibă și el aceeași soartă? Oare nu-i drept ca cel care a tăiat mâna altuia sau a schilodit pe cineva, ca mai târziu să se nască schilod, sau și mâna lui să fie tăiată? Credeți că în Biblie întâmplător este scris: „**Cum ai făcut, așa ți se va face**; faptele tale se vor întoarce asupra capului tău” – Obad 1:15 Știm că dea lungul istoriei umane a fost **mulți oameni care au ucis cu sabia sau alte arme semenii lor, și totuși ei nu a fost uciși, ci au murit natural sau doborât de o boală**, cum este de exemplu cazul lui Napoleon, despre care uni istorici susțin că a murit doborât de o boală, i-ar alți presupun că a fost otrăvit, dar nu a fost doborât cu sabia (*sau de exemplu Constantin cel Mare, etc*). **Mulți au prigonit, dar ei nu au fost prigoniti**, de exemplu conducătorii bisericilor Catolice (ex. Papi și inchiziția) și Ortodoxe (*ex. prigoana paulicenilor*), sau conducătorii și slujitorii sistemelor comuniste sau monarhice care au prigonit de exemplu adevărații creștini (*bineînțeles că excepție nu fac nici sistemele capitaliste, sau naziste, sau alte sisteme, unde într-o măsură mai mare sau mică totul se face pe ascuns, acoperit, disimulat*). **În cazul lor, și în multe alte cazuri asemănătoare, cum s-a împlinit Legea Divină: „Cum ai făcut, așa ți se va face”** dacă într-o viață, să zicem cea de acum, nu sa împlinit această Lege a Karmei, cum este mai bine cunoscut de alți (*atei, alte religii*) și nu mai există viață după moarte, reîncarnare, reîntroparea celor nelegiuți, ca să primească înapoi ceea ce au semănat, să li se facă și lor cum au făcut ei în viețile lor precedente? **Vreți să-L faceți pe Dumnezeu mincinos, susținând că nu sau împlinit sau că nu se vor împlini toate cele spuse de El?** Căci tăgăduind reîncarnarea, sau altfel spus reîntroparea spiritului/duhului acesta este consecința logică inevitabilă, adică **tăgăduind reîntroparea spiritului practic tăgăduiți Legea Divină: „Cum ai făcut, așa ți se va face” și astfel îl tăgăduiți și pe Dumnezeu, Creatorul** a tot ce este bun, între alte și a **Legi Karmice**, care de creștin mai este cunoscut și ca: „**Ce seamănă omul, aceea va și secera**” – Galateni 6:7 Nu vreți să înțelegeți, că **CU FAPTELE NOASTRE NOI ÎN FIECARE CLIPĂ SEMĂNĂM, IAR PRIN TRĂIRILE NOASTRE SECERAM RODUL FAPTELOR NOASTRE, ADICĂ CEEA CE AM SEMĂNAT?** Dacă nu aveți călăuzirea Duhului Sfânt, atunci de ce nu-l cereți de la Dumnezeu, căci **CELOR CE ȚIN PORUNCILE LUI, EI DĂRUIESTE NU NUMAI CĂLĂUZIREA DIVINĂ CI ȘI MINTEA ȘI PRICEPEREA?** În țările în care majoritatea oamenilor cred în reîncarnare (*reîntroparea spiritului uman într-un alt trup uman, care diferă de trupurile pe care le-a avut în viețile anterioare*), acolo de obicei oameni nu înjură și nu blestemă Divinitatea pentru soarta lor nenorocită, pentru mizeria în care trăiesc, ci cei mai mulți recunosc acest lucru, ca fiind o consecință a vieților anterioare pe care le-au trăit în alte timpuri și/sau în alte locuri, dar din păcate acest lucru nu se poate spune și despre cei ce tăgăduiesc reîncarnarea spiritului uman, căci majoritatea lor, indiferent că se declară "credincioși" sau nu, toată mizeria și nebulia lor, încearcă să-l arunce pe Dumnezeu, după cum și un copil care abia a învățat să meargă, dă vina pe masă, când din greșeală se ciocnește cu piciorul mesei și cade jos. Sărăcuțul plânge cerșind mila celor din prejur, și imediat ce-și revine merge la masă și mustră și-l amenință, arătând clar starea decăzută al firii carnale omenești, și al celor care aparent sunt nevinovați și fără păcat. Repet, **CREDINȚA ÎN REÎNCARNARE NU CONTRAZICE CREDINȚA ÎN DUMNEZEU ȘI LUCRAREA DE MÂNTUIRE AL UNICULUI FIU AL LUI DUMNEZEU, CĂCI FĂRĂ CREDINȚA ÎN DUMNEZEU *ȘI* FIUL SĂU, ESTE IMPOSIBIL CA CINEVA SĂ OBTINĂ AJUTORUL CERESC NECESAR IEȘIRI DIN CICLUL KARMIC AL REÎNTRUPĂRILOR ȘI SUFERINTELOR UMANE, ȘI FĂRĂ AJUTORUL CEL DE SUS, ESTE ABSOLUT IMPOSIBIL RUPEREA LANȚURILOR CARNALE, MATERIALE CARE ȚIN SPIRITUL FIINTELOR PĂCĂTOASE ÎN ROBIA PĂCATELOR ȘI AL LUMII MATERIALE, ȘI ASTFEL INTRAREA ÎN ÎMPĂRĂȚIA CERURILOR, ȘI DOBÂNDIREA VIETII VEȘNICE ESTE TOTAL EXCLUSĂ. REPET. FĂRĂ CREDINȚA ÎN ADEVĂRATUL DUMNEZEU ȘI ÎN FIUL SĂU, NU ESTE SCĂPARE DIN ROBIA PĂCATELOR, DIN CICLUL REÎNCARNĂRILOR. Deci nu vă lăsați înșelații de fii diavolului, care vă spun și încearcă să vă și dovedească că reîncarnarea nu poate fi acceptată de adevărații creștini pentru că neagă jertfa, lucrarea Divină a Mântuitorului. PUR ȘI SIMPLU ACEST LUCRU NU ESTE ADEVĂRAT.** Înainte de a vă arăta cum suportă chiar și biblia învățătura reîncarnării, dați-mi voie să clarific care este diferența între suflet și spirit.

În Biblie cuvântul **suflet** este tradus din **termenul ebraic „nefes”** (descifrat literal înseamnă: *'Materia în care se manifestă spiritul/viața', și în unele versete biblice este utilizat în sensul de spirit, duh, suflare*) și **termenul grecesc „psyche”** (care în afară de suflet mai are sensul și de viață, suflare, adică de spirit/duh, și contextul determină care dintre sensuri este valabil).

În Biblie (în general) prin suflet se înțelege o ființă umană sau un animal, care are un spirit viu ce se manifestă printr-un trup material. Deci când **spiritul** (nematerial) + **trupul** (material) **sunt unite atunci această uniune a celor două părți este numit în biblie suflet**, dar când trupul este distrus, când moare, atunci nu mai putem vorbi de unirea spiritului și al trupului, deci nici de suflet, astfel când trupul moare, nici **sufletul nu va mai exista, DAR spiritul însă va mai exista, și până ce Dumnezeu nu-l nimicește nu moare, pentru că creaturile pot distruge trupul** (partea materială a ființelor), **dar nu și spiritul** (partea imaterială – Matei 10:28). Modul cum sunt utilizați acești termeni în Biblie dovedește că prin suflet se înțelege o ființă umană sau un animal care este viu (în sensul carnal). Exemplu: Geneza 2:7, 9:5 (tradus ca viață), 1 Corinteni 15:45, 1 Petru 3:20, etc. **Sufletul moare și nu este nemuritor, DAR nu și spiritul, deci spiritul nu poate fi distrus, ucis, de nici o creatură, nu moare după moartea trupului și al sufletului, ci în cazul păcătoșilor se întoarce în împărăția morților, unde până la o nouă reîncarnare vor "dormi", deci vor fi în stare de inconștientă** (în majoritate cazurilor, excepțiile fiind determinate de povara karmică al spiritelor). **Câteva exemple din care reiese că spiritul** (până ce Dumnezeu nu-l nimicește) **este nemuritor și astfel se poate întrupa din nou**: Apocalipsa 6:9-11, Luca 8:54-55, Matei 10:28, Iov 26:5-6, Matei 22:31-32, Matei 17:1-5, Isaia 14:9-10, 14:15-17, etc.

În cele ce urmează, voi cita câteva versete din biblie, care direct sau indirect, suportă învățătura reîncarnării, sau fac aluzie la reîntruparea spiritelor/duhurilor care cândva sau depărtat dintre cei ce trăiesc pe pământ (în trupuri carnale / materiale):

Psalmul 9:17 sau 9:18 **Cei răi se întorc** [H7725 – תשובה – iaşuvu – 1. a se reîntoarce 2. (gen) a se retrage 3. iarăşi] **la locuința morților** [H7585 – שֵׁוֹל – Şeol – Iad]: **toate neamurile car-L uită pe Dumnezeu**

[Numerotarea versetelor aici diferă între diferitele ediții ale bibliilor, dar cei mai importanți de reținut, este că aici la versiunile catolice și ortodoxe au răsucit sensul, de exemplu în BOR aici s-a tradus: „Să se întoarcă păcătoșii în iad...”, iar versiunea catolică din limba maghiară (Szent István - internet – modulul "The Word") aici are: „Să dispară în lumea morților cei josnici...”

Un lucru este cert **NIMENI NU SE POATE ÎNTOARCE ACOLO UNDE ÎNCĂ NU A MAI FOST, DECI ACEST VERSET LITERAR ȘI CLAR ARATĂ CĂ CEI MORTI SE REÎNTORC ÎN LOCUINȚA MORTILOR, ACOLO UNDE DEJA AU FOST ÎNAINTE DE A SE ÎNTRUPA DIN NOU ȘI A FI LĂSAȚI SĂ IASĂ LA SUPRAFAȚA PĂMÂNTULUI, ȘI CINE TĂGĂDUIEȘTE ACEST LUCRU, TĂGĂDUIEȘTE ADEVĂRUL BIBLIC, CERT ESTE CĂ SEMANTIC NU ESTE CORECT SĂ SPUI CĂ TE ÎNTORCI UNDEVA UNDE NICIODATĂ NU AI MAI FOST ÎNAINTE, DECI REÎNTOARCEREA IMPLICĂ FAPTUL CĂ CEL CE SE REÎNTOARCE UNDEVA A MAI FOST DEJA ACOLO UNDE SE REÎNTOARCE. DECI ȘI DIN BIBLIE REIEȘTE CLAR CĂ NELEGIUITII AU MAI FOST ÎN ÎMPĂRĂȚIA MORTILOR, CEEA CE ÎNSEAMNĂ CĂ AU MAI TRĂIT ȘI ÎN ALT TRUP, ȘI DUPĂ MOARTEA ACELUI TRUP SPIRITUL LOR A AJUNS ÎN ÎMPĂRĂȚIA MORTILOR, UNDE – DUPĂ UN TIMP – PRIMIND UN NOU TRUP, SAU REÎNTRUPAT, AU TRĂIT IARĂȘ VIAȚA MAI DULCE MAI AMARĂ AL CELOR NELEGIUITI, IAR APOI SAU ÎNTORS ÎN ÎMPĂRĂȚIA MORTILOR, ȘI ACEST LUCRU ESTE TOT AȘA DE CICLIC, DUPĂ CUM ȘI MOARTEA APARENTĂ A NATURII (IARNA) CICLIC SE REPETĂ AN DUPĂ AN, DE CÂND EXISTĂ PĂMÂNTUL, CĂCI TOATE MANIFESTĂRILE DIN PLANUL ACESTA MATERIAL, SUNT CREATE DE DUMNEZEU SĂ FIE CICLICE, DE ACEA AVEM ZIUA-NOAPTEA, LUNILE CARE SE REPETĂ AN DE AN, SEZONUL SEMĂNATULUI ȘI SECERISULUI CICLUL FEMEII, CEL HORMONAL, AL ROTAȚIEI CORPULOR CEREȘTI, CELE SĂPTĂMĂNALE, etc]**

Ieremia 1:5 **Înainte de a te fi zămislit în pântec, te-am cunoscut...și te-am rânduit proroc pentru popoare.**

[Aici trebuie să recunoaștem că în mod cinstit niciodată nu putem spune că cunoaștem un lucru care nu există, iar ceea ce nu există în Dumnezeu nu există sub nici o formă, și astfel nu poate fi cunoscut de nimeni, însă când Dumnezeu spune că deja înainte de întruparea prorocului Ieremia deja la cunoscut, asta înseamnă că Ieremia deja înainte de **zămislire** a existat înaintea lui Dumnezeu ca o creatură spirituală, căci tot ceea ce cunoaște Dumnezeu este viu – de aceea este scris în biblie: „Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”? **Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii**” – Matei 22:32, cu toate că în momentul că citația de mai înainte a fost spusă de Mântuitor, după trup, și Avraam, și Isaac și Iacov erau deja de mult morți, dar nu și după spirit/duh, care rămâne viu și după moarte trupului, dare în majoritatea cazurilor ajunge într-o stare de inconștientă asemenea omului care doarme, cea ce nu înseamnă că este mort, că nu mai există, că nici omul care doarme în mod firesc, nu este considerat mort. A doua observație care este importantă să-l conștientizăm în noi este faptul că prorocul Ieremia aici, deci chiar la începutul cărții lui, nu este numit prorocul lui Israel, ci literar este numit proroc al neamurilor (al străinilor, nelegiuitorilor), în original: לְגוֹיִם^{H1471} – în românește **tradus ca neamuri, popoare, națiuni, dar** decodat sensul literal al celor cinci litere din ebraică este: **Învățătorul străinilor, al nelegiuitorilor pe plan fizic și spiritual**. De aici putem concluziona, că **când prorocul Ieremia a vorbit / și va vorbi** – cereți Duhul Sfânt de la Tatăl nostru ceresc, să înțelegeți de ce am scris la timpul trecut și viitor – **toate popoarele de pe fața pământului, incluzând și Israelul trupesc vor fi / sunt înstrăinați de Dumnezeu, într-o măsură mai mică sau mai mare trăiesc asemenea păgânilor, ateilor.**]

Psalmul 71:20 sau 70:23 **Ne-ai făcut să trecem prin multe necazuri și nenorociri;**

dar ne vei da iarăși viața, ne vei scoate iarăși din adâncurile pământului.

[Aici avem un caz aproape similar cu cel anterior, și fără îndoială nu o să vă fie greu să înțelegeți că de clar suportă și acest verset biblic reîncarnarea, reîntruparea spiritului într-un nou trup, dacă ați înțeles cele scrise anterior. Expresiile " **ne vei da iarăși viața**" și "**ne vei scoate iarăși din adâncurile pământului**" arată ciclicitatea vieții și a morții, al întrupărilor și deceselor carnale]

Isaia 14:9 Șeolul se mișcă în adâncurile sale, ca să iasă într-o întâmpinare a ta [Babilonului]. Pentru tine el deșteaptă umbrele [H7496 – רָפָאִים – *refaim*], pe toți stăpânitorii pământului ...

[**Refaim** – de obicei este tradus ca spiritul unui mort, fantomă sau mort – literal însă are sensul de:

musafirul/**spiritul care se manifestă în ființe**, pe ambele planuri (fizic și duhovnicesc)

Aici este vorba de faptul că înainte de căderea Babilonului cel mare, vechi stăpânitori carnali din antichitate, cei care au fost depărtați dintre cei vii, vor fi înviați (simbolizat prin deșteptare), se vor reîncarna pentru o scurtă perioadă, ca odată cu căderea Babilonului, fiecare să primească ceea ce a semănat, ceea ce merită, și astfel nepedepsit nu va rămâne nimeni, nici chiar renumiți și admirații conducătorii ai lumii antice, care aparent au rămas nepedepsiți și după comiterea multor păcate]

1 Petru 3:18-20 ... și Hristos a suferit odată moartea pentru păcatele noastre, El cel drept pentru cei nedrepti, ca să ne aducă pe noi la Dumnezeu, omorât fiind cu trupul, dar viu făcut cu duhul, Cu care S-a coborât și a propovăduit Și duhurilor ținute în închisoare, Care fuseseră neascultătoare altădată, când îndelunga-răbdare a lui Dumnezeu aștepta, în zilele lui Noe...

[Aici este evident că expresia "**duhurilor ținute în închisoare**" se poate referi 1. la **cei care sunt în împărăția morților și au trăit în timpul lui Noe** pe fața pământului sau în cazul unei interpretări forțate (mistice – acesta e un caz complex, despre care ar trebui să scriu pagini întregii ceea ce per moment nu-mi permit, și nici nu consider a fi necesar), sau 2. la cei ce au trăit literal pe pământ în timpul răstignirii Mântuitorului, dar și în timpul lui Noe, deci la mii de ani distanță, **ceea ce nu înseamnă altceva decât reîncarnare, deoarece nimeni din fii oamenilor, din cei nelegiuții nu a trăit niciodată mii de ani**, astfel este clar că în cazul celei de a doua versiuni, cei ce au trăit în timpul lui Noe au murit, și în timpul Mântuitorului au fost lăsați ca din nou să se încarneze. În cazul primei variante, deci când se predică celor care au trăit în timpul lui Noe, dar **în sens trupeș ei nu mai erau în viață, logic se poate deduce că este vorba de cei care sunt în împărăția morților, care cu toate că în mod normal sunt într-o stare asemenea omului care doarme, pot fi treziți** (de exemplu și înainte de a fi trimiși înapoi pe pământ să se reîncarneze), **și tocmai acestor spirite trezite, dar care din cauza nelegiuirilor sunt ținute legați de planul material și de împărăția morților (șeol sau iad cum îl mai numesc alții) a predicat Mântuitorul atunci când s-a coborât la ei, căci Dumnezeu nu dorește moartea, pieirea păcătoșilor, ci salvarea lor. Deci și aici putem deduce, că partea imaterială a ființelor, spiritul creat de Minunatul nostru Creator, nu moare după descompunerea trupului, sufletului, și nici nu poate fi distrus de creaturi, ci numai de Dumnezeu.** Darul Divin, Mântuirea și viața veșnică, însă nu este silit pe nimeni, fiecare om el însuși trebuie să decidă cui dă crezare, Satanei, ego-ului său stricat sau lui Dumnezeu. Dumnezeu nu silește pe nimeni să creadă în El și Fiul Său.]

2 Cor 4:16 ... chiar dacă omul nostru cel din afară [trupul] se strică, cel dinăuntru [spiritul] însă înnoiește zi de zi

2 Petru 1:14 Fiindcă Știu că degrabă voi lepăda cortul acesta, precum mi-a arătat Domnul nostru Iahuşa, Mesia. [Cortul aici este numit trupul carnal, care în alte locuri este simbolizat prin cuvinte ca: vas, refugiu, Templu, cimitir, zid(ire), etc. Expresia '**voi lepăda**' face aluzie la spirit, care ar trebui să fie stăpânul casei, al trupului, dar la oamenii lumești, la cei carnalii, lucrurile stau tocmai invers, adică aproape toate deciziile luate de ei, sunt cântărite prin prisma ochilor carnali, adică dacă sunt avantajoase din punctul de vedere al bunăstării materiale sau nu, ceea ce nu numai că este greșită și trupească, dar e și animalică, instinctuală, carnală. Nouă, oamenilor, nu întâmplător ni s-a dat minte, ci am primit mintea ca înainte de toate văzând zidirea cu ochii carnali ȘI cu ochii minții, să recunoaștem Bunătatea și Iubirea Creatorului, și astfel să-L căutăm și să-L slăvim pe Dumnezeu și pe Fiul Său, Minunatul și Binecuvântatul Mântuitorul al celor care cred cu adevărat în El, care îl iubesc pe El și astfel se străduiesc să țină fără abatere și fără ocolișuri toate poruncile Divine]

Luca 9:28 Iar după cuvintele acestea, ca la opt zile, luând cu Sine pe Petru și pe Ioan și pe Iacov, S-a suit pe munte ca să Se roage. **Și pe când se ruga El, chipul fetei Sale s-a făcut altul și îmbrăcămintea Lui albă strălucind. Și iată doi bărbați vorbeau cu El, care erau Moise și Ilie...**

[Despre Moise (cel trupeș – în scripturile pecetluite, se scrie și despre cel spiritual/duhovnicesc) se scrie foarte clar că a murit și a fost îngropat. **Deci aici nicidecum nu este vorba de apariția carnală/materială a lui Moise și Ilie, ci al celui din planul spiritual, aici fiind vorba de apariția ființelor spirituale cunoscute ca Moise și Ilie, căci oriunde se află ei, cu siguranță că pe plan spiritual nu sunt morți** (ceea ce reiese și din cele scrise anterior) , **și pot apărea în fața Creatorului și Mântuitorului dacă sunt chemați. De altfel toți suntem ființe spirituale care sunt într-un Templu sau cimitir, totul depinzând de credință]**

Luca 16:22-25 Și a murit săracul și a fost dus de către îngeri în sânul lui Avraam. A murit și bogatul și a fost înmormântat. Și în iad, ridicându-și ochii, fiind în chinuri, el a văzut de departe pe Avraam și pe Lazăr în sânul lui. Și el, strigând, a zis: Părinte Avraame, fie-ți milă de mine și **trimite pe Lazăr să-și ude vârful degetului în apă și să-mi răcorească limba, căci mă chinuiesc în această văpaie.** Dar Avraam a zis: Fiule, adu-ți aminte că ai primit cele bune ale tale în viața ta, și Lazăr, asemenea, pe cele rele; iar acum **aici el se mângâie, iar tu te chinuiești.** [Această parabolă este o aluzie prin care se arată cum funcționează Legea Divină a Karmei, adică: „Ce seamănă omul, aceea va și secera” - Gal 6:7]

Ezechiel 32:21 În mijlocul locuinței morților se va vorbi de el și de cei ce-l sprijineau, cei mai vestiți dintre eroi

[Cei care-s cu adevărați morți niciodată nu vorbesc. Deci "**locuința morților**" **nu simbolizează ștergerea din existență a unei ființe, ci locul unde ajung spiritele / duhurile celor nelegiuți sau al celor care pur și simplu nu a reușit să-și achite datoriile karmice acumulate în viețile anterioare, astfel rămânând legați de planul pământesc, material]**

Maleahi 4:5 sau 3:23 Iată că **Eu vă trimit pe Ilie** proorocul, înainte de a veni ziua Domnului cea mare și înfricoșătoare
Matei 17:12-13 **Eu însă vă spun vouă că Ilie a și venit, dar ei nu l-au cunoscut** ...tot așa și Fiul Omului va pătimi de la ei.

Atunci au înțeles ucenicii că Iisus le-a vorbit despre Ioan Botezătorul

Matei 11:11,14 Adevărat zic vouă: Nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul;
totuși cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el ... **el este Ilie, cel ce va să vină.**

[Din versetele mai înainte citate reiese clar că **sfântul Ioan Botezătorul nu era altcineva decât reîncarnarea lui Ilie, care în zilele noastre, în ultima generație al omenirii, iar s-a reîncarnat, este aici pe pământ, și în scurt timp va apărea și va propovădui începutul apocalipsei**, va rândui separarea oilor de capre, al mieilor de lupii cei răpitorii, și cu fratele său în Mântuitor, vor apărea în fața lumii ca cei doi martorii ai Mântuitorului (Apoc 11), și vor fii asemenea lui Moise și Aaron, prin care Iahuvah a coordonat exodul și soarta Israelului trupesc, după cum nu peste mult timp va avea loc și exodul Israelului Duhovnicească, pe care-L va coordina însuși Mântuitorul, prin cei doi martori credincioși Lui, și care vor fi împuterniciți să facă și minuni. Unul dintre cei doi martori este Ilie, celălalt nu peste mult timp îl veți afla, dacă veți avea călăuzirea duhului Sfânt. Expresile: "**vă trimit pe Ilie**" => "**Ilie a și venit**" => "**el este Ilie**" exclud orice altă **interpretarea cinstită și logică, scripturală** decât cel relevat în Biblie, deci că **Ioan Botezătorul nu era altcineva decât Ilie care sa reîncarnat, și a devenit cunoscut ca Ioan Botezătorul**. Expresia "va merge înaintea Lui **cu duhul și puterea lui Ilie**" – Luca 1:17, tot cele scrise anterior întăresc deoarece **nu este scris că va merge cu un duh asemănător cu cel al lui Ilie**, ci cu însuși "**duhul...lui Ilie**". De aceea a spus Mântuitorul în Matei 11:14 și spun și eu: "**dacă vreți să înțelegeți [acceptați/primiți]" înțelegeți, dacă nu, nu, nimeni nu vă silește**. Eu vă spun doar adevărul, căci pentru asta am fost trimis. **Cine iubește Adevărul va înțelege, și cine nu, nu va înțelege.**]

Apoc 17:11 **Și fiara care era și nu mai este – este al optulea împărat și este dintre cei șapte și merge spre pieire - BOR**

[Aici iarăși trebuie observat ciclicitatea: era – nu mai este – [și iarăși] este, și nu oricum, ci dintre cei care au mai fost, **deci al optulea împărat este reîncarnarea unuia dintre cei șapte care au fost înaintea lui**]

1 Cor 15:42 Așa este și **învierea [anastasis – ἀνάστασις - G386] morților [în sensul că au o fire nesimțitoare]**.

Trupul este semănat în putrezire, și **învie [egeiro – ἐγείρω - G1453] în neputrezire;**

[Prima înviere (**anastasis**) este trupească, fiind vorba de reîncarnare, a doua înviere (**egeiro**) e spirituală, duhovnicească. Cuvântul grecesc **anastasis** are sensurile: 1. **A sta în picioare din nou** 2. **învierea din moarte** 3. ridicare în sens moral sau spiritual]

Ioan 5:28-29 ... vine ceasul când toți **cei din morminte vor auzi glasul Lui și vor ieși afară din ele**. Cei ce au făcut binele vor învia [**anastasis – cu sensul: se vor reîncarna**] pentru viață; iar cei ce au făcut răul vor învia [**anastasis – ... se vor reîncarna**] pentru **judecată [krisis – κρίσις - G2920 = criză, condamnare...]**.

Mat 12:41-42 Bărbații din Ninive **se vor scula** la judecată alături de această generație și o vor condamna, pentru că ei s-au pocăit la predica lui Iona ... Împărăteasa din sud **se va scula** la judecată alături de generația aceasta și o va condamna – NTR

[**Părțile subliniate se referă la reîntrupare...** versetul 41 avem anistemi (ἀνίστημι – G450), iar în 42 egeiro (ἐγείρω – G1453)]

Luca 14:13-14 Ci, când dai o masă, cheamă pe săraci, pe schilozi, pe șchiopi, pe orbi. Și va fi feric de tine, pentru că ei n-au cu ce să-ți răsplătească; dar ți se va răsplăti la **învierea [anastasis – cu sensul: la reîncarnarea]** celor drepti.

Ecles 9:5 ... **cei morți nu știu nimic** și parte de răsplată nu mai au, căci numele lor a fost uitat.

[Nici cei care dorm adânc sau sunt în comă nu știu nimic, dar acest lucru în sine nu înseamnă că sunt morți, așa este și **spiritul/duhul celor morți**, exceptând unele cazuri, majoritatea celor care au murit pe planul trupesc al existenței, pe planul **spiritual sunt într-o stare inconștientă, asemenea omului care DOARME, DAR EXISTENȚIAL NU SUNT MORȚI**, deci versetul de aici (**și altele**) se referă la cei care au murit pe planul material al existenței, dar nu și pe cel spiritual, deoarece **spiritul care animează materia, trupul carnal, care este creat de Dumnezeu și El este și singurul adevărat Proprietar al spiritului, nu poate fi nimicit decât de Creator – Matei 10:28, deci partea imaterială al ființei noastre, spiritul/duhul până ce Creatorul nu-l nimicește este nemuritor**, și dacă nu ar fi așa, multe versete biblice, nu ar avea sens, printre care nici expresia simbolică că cel care a murit trupește doarme (de exemplu Lazăr –), lucru care nu are sens în privința unei entități care sub nici o formă nu mai există, deoarece ceea ce nu există, nici nu poate dormi , Lucrurile scrise aici sunt valabile și pentru cele scrise la Ecles 9:10, etc]

Evrei 9:27 **Și precum este rânduit oamenilor o dată să moară, iar după aceea să fie judecata,**

[**Aici sensul este că mai devreme sau mai târziu toți cei care au trăit ca nelegiuții vor muri, deci aici nici pe de parte nu este vorba de un principiu absolut, în sensul că un om numai o dată poate muri (în sensul trupesc al cuvântului)**, căci și în biblie se arată foarte clar, că nu este vorba de o singură moarte, ci de faptul că mai devreme sau mai târziu toții păcătoși mor, deoarece **din biblie cunoaștem cazuri în care oameni au fost înviați, și cu siguranță mai târziu iarăși au murit, și ca exemple se pot da : cazul copilului înviat de Ilie – 1 Regi 17:22, fetița înviată de Mântuitor – Mat. 9:25, cazul învierii lui Lazăr – Ioan 11:43-44 sau al tânărului Eutih înviat de apostolul Pavel – Fapte 20:9-11]**

Hosea 3:4-5 Că zile fără de număr **fiii lui Israel vor rămâne fără rege, fără căpetenie**, fără jertfă, fără stâlp de aducere aminte, fără efod și fără terafimi. **După aceasta, fiii lui Israel se vor întoarce la credință și vor căuta pe Domnul Dumnezeul lor, și pe David, împăratul lor...**

Ezechiel 37:3-6,10-11,21-22,24-25 Și mi-a zis Domnul: "Fiul omului, vor învia, oasele acestea?" Iar eu am zis: "Dumnezeule, numai Tu știi aceasta". Domnul însă mi-a zis: "Proorocește asupra oaselor acestora și spunele: Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului! Așa grăiește Domnul Dumnezeu oaselor acestora: Iată Eu voi face să intre în voi duh și veți învia. Voi pune pe voi vine și carne va crește pe voi; vă voi acoperi cu piele, voi face să intre în voi duh și veți învia și veți ști că Eu sunt Domnul". ... Deci am proorocit eu, cum mi se poruncise, și a intrat în ei duhul și au, înviat și multime multă foarte de oameni s-au ridicat pe picioarele lor. Și mi-a zis iarăși Domnul: "Fiul omului, oasele acestea sunt **toată** casa lui Israel. ... Atunci să le spui: Așa grăiește Domnul Dumnezeu: Iată, Eu voi lua pe fiii lui Israel din mijlocul neamurilor, printre care se află, îi voi aduna din toate părțile și-i voi aduce în țara lor; Iar în țara aceasta, pe munții lui Israel, îi voi face un singur neam și un singur rege va fi peste toți; nu vor mai fi două neamuri și în viitor nu se vor mai împărți în două regate ... Iar robul Meu David va fi rege peste ei și păstorul lor al tuturor, și ei se vor purta după cum cer poruncile Mele și legile Mele le vor păzi și le vor împlini. Vor locui țara pe care am dat-o Eu robului Meu Iacov, unde au trăit părinții lor; acolo vor locui ei și copiii lor în veci; iar robul Meu David va fi peste ei rege în veac.

La sfârșitul acestei părți, să nu uităm cum putem scăpa din ciclul nenorocit al reîncarnărilor și căpăta viața veșnică:

Ioan 11:25-26 Și Iisus i-a zis: Eu sunt învierea și viața; **cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri în veac**. Crezi tu aceasta?

Ioan 8:51 Adevărat, adevărat zic vouă: **Dacă cineva va păzi cuvântul Meu, nu va vedea moartea în veac**.

Despre botez

Cred în botezul prin scufundare (imersiune – sensul real a cuvântului grecesc baptizo – βαπτίζω – G907), care trebuie făcut când o persoană atinge acel grad de maturizare al minții și al spiritului care face posibilă înțelegerea deplină a mărturiei de credință pe care la botez trebuie să-l depună în fața Bisericii, să înțeleagă implicațiile, cerințele și consecințele deciziei sale, ȘI totodată trebuie să aibă și partea simțitoare atât de coaptă, maturizată, încât să poată simți și să aducă roadele pocăinței, căci aici roadele sunt aduse de partea simțitoare a omului care pricepe pe deplin ceea ce mărturisește și recunoaște total sincer starea lui păcătoasă, cea decăzută, pierdută, ȘI în același timp dorind schimbarea cursului vieții lui, de la servirea celui Rău spre slujirea Creatorului și Mântuitorului, SĂ REGRETE CU DURERE ȘI DIN STRĂFUNDUL INIMI, PĂCATELE ȘI GREȘELILE COMISE DE EL, atunci când rătăcea pe drumul care duce spre infern și nu în Împărăția Cerului, unde este adevărata noastră Casă, la Tatăl nostru ceresc. **BOTEZUL TREBUIE FĂCUT ÎN NUMELE FIULUI LUI DUMNEZEU, AL MÂNTUITORULUI (Fapte 2:38, 8:16, 10:48, 19:5), care este IAHUȘA (prescurtat IAHSĂ), ȘI NICIDECUM ÎN NUMELE SFINTEI TREIMI, CI MAXIMUM ÎN NUMELE TATĂLUI ȘI FIULUI, AL LUI IAHUAH ȘI IAHUȘA. BOTEZUL COPIILOR ȘI AL PRUNCILOR, CARE ÎNCĂ NU AU MATURITATEA (al minții, spiritului și sufletului) NECESARĂ PENTRU A PRIMI BOTEZUL ȘI A ADUCE ROADELE POCĂINȚEI NU ESTE VALABIL, CI ESTE O INVENȚIE BLESTEMATĂ AL SATANEI, AL FIILOR DIAVOLULUI**. În Biblie nu există nici un exemplu pentru botezul copiilor, acesta nu este menționat niciunde în Sfintele Scripturi, deci nu este rânduit de Dumnezeu, ci de Dușmanii lui Dumnezeu și al Fiului Său. Acolo unde în biblie este menționat botezul întregii familii, SE PRESUPUNE de cei rătăciți că au fost botezați și copii lor, DAR ACEST LUCRU NU ESTE NIMIC ALTCEVA DECÂT O PRESUPUNERE CARE NU POATE FI DOVEDITĂ. PENTRU A FI VALABIL BOTEZUL TREBUIE SĂ FIE FĂCUT DE UN OM CARE TRĂIEȘTE ÎN SFÎNȚENIE, ȘI ASTFEL ARE HARUL LUI DUMNEZEU ÎN EL, DUHUL SFÂNT LUCREAZĂ PRIN EL, DECI ARE AUTORITATEA CEREASCĂ SĂ FACĂ BOTEZUL. DACĂ CERINTELE MAI ÎNAINTE ENUMERATE NU SUNT ÎNDEPLINITE, BOTEZUL NU ESTE VALABIL. Nu vă recomand să vă botezați în bisericile care țin duminica în locul Sabatului, și/sau care cer bani pentru botez sau pentru orice altă slujbă religioasă, și/sau în care vedeți lucruri dubioase, care nicidecum nu sunt roadele Duhului Sfânt și totuși sunt tolerate în biserică. Dacă aveți obiecții, suspiciuni în privința sfînteniei cuiva la care ați dori să vă botezați, atunci mai bine așteptați, până ce din mila lui Dumnezeu veți găsi un om binecuvântat de Dumnezeu și care are autoritatea Cerească și harul Divin pentru a vă boteza spre binecuvântarea dumnezeoasă și nu spre dauna sufletului și mântuirii dumnezeoasă. Nu uitați, că tâlharul de pe cruce nu a fost botezat, dar a crezut că Mântuitorul a fost răstignit pe nedrept, a crezut că El este curat, inocent, a crezut că El este Divin, și astfel a primit mila Mântuitorului, Care i-a promis că: **'astăzi vei fi cu Mine în paradis'** (Luca 23:43 – între paradis și Împărăția Cerului este diferență, dar în acest scurt material nu doresc să intru în detaliu, căci cei ce au călăuzirea duhului Sfânt vor ști care-i diferența, iar cei ce nu o au, nu vor crede și nici nu le este de folos). Botezul cu apă în sine nu salvează pe nimeni de la pieire, de la ruina sufletului său, de la nenorocirea soartei, dacă mai târziu se leapădă de credință și se întoarce la faptele lui cele rele, și un exemplu elocvent este cazul vrăjitorului Simon, din cetatea Samariei (Fapte 8:5-24), care a crezut și a fost botezat de apostolul Filip, și totuși a rămas rătăcit, pentru că nu avea intenții bune, nu s-a apropiat cu inima curată de Dumnezeu și Fiul său, ci dorea să obțină harul Divin pe bani, pentru ca mai târziu să facă bani cu ajutorul acestui dar Divin, zicând: „Dați-mi și mie puterea aceasta, pentru ca peste oricine-mi voi pune mâinile să primească Duhul Sfânt” – Fapte 8:18-19. Răspunsul apostolului Petru a fost foarte aspru: **"Banii tăi să piară cu tine..."** – Fapte 8:20. La Fapte 8:12 citim că au fost botezați bărbații și femeile din mulțimi, dar copii niciunde nu sunt amintiți nici aici, nici în alt verset al Bibliei. Botezul pruncilor, al copiilor, își are rădăcinile în Babilonul cel vechi, în păgânism, unde preoții cereau bani și pentru această slujbă religioasă și spuneau mulțimilor ignorante, că fără botezul lor nu există mântuire. Vai de capul celor care oferă slujbe religioase pentru bani și/sau fac comerț cu obiecte religioase ca cruci, icoane, statui, etc, pe care – culmea înșelării – în unele cazuri le mai numesc și sfîntite, ceea ce este profanarea Sacralului, al Divinității, căci Dumnezeu prin gura Fiului său a zis: **"În dar ați luat, în dar să dați"** – Mat 10:8. Preoții lui Baal înșelând astfel mulțimile, i-au făcut pe mulți ignoranți și nebuni să creadă că darurile Divine pot fi cumpărate, că astfel pot face târg cu Divinitatea pentru ași spăla păcatele în care trăiesc sau că pot ușura soarta celui decedat, care a trăit ca un neleguit, etc.

Mat 3:7-8 Dar văzând Ioan pe mulți din farisei și saducheii venind la botez, le-a zis:

Pui de vipere, cine v-a arătat să fugiți de mânia ce va să fie? Faceți deci roadă, vrednică de pocăință...

[Termenul tehnic folosit în Noul Testament pentru botez este cuvântul derivat din verbul "baptizo", a scufunda. Ori de câte ori citim în Scripturi cuvântul "botez", să nu uităm că în original este scris "scufundare"... Condiția botezului este credința în Iahușa, Mântuitorul și mărturisirea păcatelor... Înainte de botez, candidatul trebuia să demonstreze în practica zilnică schimbarea petrecută în caracterul său... Candidatul era scufundat în apă pentru ilustrarea morții față de păcat și renașterea spirituală a omului botezat prin pogorârea Duhului Sfânt peste cel botezat. În cartea Faptele Apostolilor Apostolul Petru le spune ascultătorilor să se pocăiască, să fie botezați și apoi vor primi darul Sfântului Duh... nașterea din nou fiind o naștere din Duh (Ioan 3). Deci, botezul cu Duhul Sfânt, primirea Duhului Sfânt și nașterea din nou sunt evenimente care coincid în timp... Dacă ne uităm la cazul samaritenilor (Fapte 8) și cazul ucenicilor lui Ioan Botezătorul din Efes (Fapte 19), vedem că cei ce au crezut, au fost mai întâi botezați cu apă în numele Domnului Iahușa și apoi S-a pogorât peste ei Duhul Sfânt. În cazul lui Corneliu lucrurile au stat invers: ei mai întâi au crezut mesajul Evangheliei, au primit Duhul Sfânt și apoi au fost botezați cu apă ...

"Botezul este legământul încheiat cu Dumnezeu de către o conștiință luminată prin Evanghelie, pentru a îndeplini poruncile Sale, și este înmormântarea omului cel vechi cu Mântuitorul spre a învia apoi cu El pentru o viață nouă." El se face printr-o singură scufundare în apă a celui pocăit... Prin botez noi mărturisim credința în Domnul Iahușa, Mântuitorul. Astfel noi Îl recunoaștem pe Iahușa ca Domn și Mântuitor; devenim poporul Lui și suntem primiți ca membri ai Bisericii Lui. Botezul este simbolul credinței și unirii noastre cu Mesia, al iertării păcatelor noastre și al primirii Duhului Sfânt. El se face prin scufundare în apă și este condiționat de mărturisirea credinței în Iahușa și o dovadă a căinței de păcat. El urmează după instruirea din Scripturi și acceptarea învățăturilor acestora....

Avem chiar pe paginile Bibliei un caz în Fapte 8:13, unul numit **Simon (vrăjitorul, magul) a fost botezat, și a fost botezat chiar de Filip, evanghelistul, dar n-a fost mântuit, n-a fost înnoit de Duhul Sfânt, iar când a venit apostolul Petru a trebuit să-i spună:** „...văd că ești plin de fiere amară și în lanțurile fărâdelegii” (Fapte 8:23). De aceea, înțelege, **nu te lăsa amăgit că ai fost botezat când ai fost copilăș și ești creștin...** În Biblie nu avem nici măcar un singur caz de botez a copiilor. Ca cineva să fie botezat, se cer cele două condiții: pocăința și credința (Marcu 1:15; Fapte 20:21), **însă**

copiii nu pot îndeplini nici una din ele. Unii, în zelul lor pentru botezul copiilor, spun că temnicerul din Filipi a fost botezat el și toată casa lui. Da, însă nu se precizează că au fost copii mici. Dimpotrivă, cine citește, să înțeleagă, căci acolo se face clar că temnicerul „s-a bucurat cu toată casa lui că a crezut în Dumnezeu” (Fapte 16:34). Copiii mici nu știu să se bucure de credința în Dumnezeu. Urmarea botezului a fost bucuria, și acest fapt arată că toți cei botezați au fost persoane mature, care au avut motive să se bucure... **botezul e un act voluntar. Persoana respectivă vrea și cere să fie botezat. Famenul etiopian când a fost convins de adevăr și în drumul lor a văzut apa, a zis lui Filip: „Uite apă, ce mă împiedică să fiu botezat? ...**

Botezul copiilor nu e un act voluntar, ci un act ce se aplică copilului în mod forțat. Vrea, nu vrea, e făcut creștin. Dar este el creștin? Traiul lui de mai târziu, nu argumentele, îl arată că nu e cu nimic diferit de un păgân. Din contră, sunt păgâni care își cinstesc cu mai multă reverență zeul lor și petrec un timp în rugăciune în fiecare zi, pe când creștinii formali nu se roagă, ci îl înjură pe Dumnezeu... Priviți la ceea ce spune apostolul Petru în întâia sa epistolă 1:22,23, „... **prin**

ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul... fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, **prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu...**” Aici avem precizate ambele elemente care lucrează nașterea din nou: Cuvântul și Duhul Sfânt ... În toate versetele din Noul Testament acolo unde e vorba de botez, literal este vorba de un act de imersiune, de afundare în apă, sau în sensul spiritual fiind vorba de o afundare, imersiune în trăirii spirituale cum este suferința (Mat 20:22-23), sau relevațiile, trăirile elevate, superioare pe care le primim prin/în Duhul Sfânt, ceea ce este tradus ca botezul cu Duhul Sfânt (Mar 1:8, Luc 3:16, Ioan 1:33, Fapte 1:5, 11:16)]

Fapte 8:6,12 Și mulțimile luau aminte într-un cuget la cele spuse de către Filip, ascultându-l și văzând semnele pe care le săvârșea... Iar când au crezut lui Filip, care le propovăduia despre împărăția lui Dumnezeu și despre numele lui Iisus Hristos, **bărbați și femei se botezau.**

[„În acest verset găsim mențiunea expresă că botezul a fost primit numai de bărbați și femei, deci oameni maturi. Nu scrie deloc că s-au botezat și copii - de altfel nu scrie așa ceva nicăieri în toată Biblia. Și de ce nu scrie că s-ar fi botezat și copii? Răspunsul este tot aici, în versetul de față, unde se arată că s-au botezat după ce au crezut propovăduirea lui Filip care vestea împărăția lui Dumnezeu și pe Mântuitor. Cum ar fi putut niște prunci să creadă sau să nu creadă? Și dacă pruncii nu puteau să creadă și nici să nu creadă, cum ar fi putut să se boteze? La **Evrei 11:6** scrie atât de limpede că „fără credință este cu neputință să fim plăcuți lui Dumnezeu”... Numai după ce famenul își mărturisește cu gura lui credința, numai după aceea a fost botezat de Filip (Fapte 8:36-38)... Cadrul pe care ni-l prezintă Scriptura în Faptele Apostolilor 8:12 este acesta: noroadele erau strânse în jurul lui Filip, în timp ce el le propovăduia Evanghelia și făcea minuni în fața lor. În timpul acesta noroadele aveau și copii printre ele, căci așa era atunci: toți locuitorii dintr-o cetate ieșeau să asculte și să vadă pe câte un învățător deosebit (vezi versetele 6 și 10). Dar când a fost vorba despre botez, s-au botezat numai bărbați și femei, nu și copii... Și apoi, dacă Duhul Sfânt n-a adăugat și „copii”, cine are curajul să adauge ceva la Cuvântul lui Dumnezeu? Avem noi voie să facem din presupunerile noastre niște

învățători, pe care să le sprijinim apoi pe Cuvântul scris al lui Dumnezeu?! ... teza botezului copiilor mici este dăruită din start de către condițiile stabilite de Scriptură unui candidat la botez...]

„ Biblia arată că botezul nu exercită nici un fel de influență asupra celui botezat, nici asupra duhului, nici asupra sufletului și nici atât asupra trupului omenesc, dacă nu este precedat de pocăința sufletului... **Botezul își extrage valoarea numai din acțiunea interioară care a avut loc la nivelul duhului omului ... cufundarea în apă numai o singură dată a unui om care își scufundă mai întâi mintea, sufletul și duhul în Hristos prin pocăință este primită de Dumnezeu ca botez! ... Dacă la botezul lui Ioan nu erau primiți oameni care nu-și mărturiseau păcatele** (Luca 3:7-8), **deci nu erau primiți nici pruncii**, cu cât mai mult la botezul instituit de Însuși Mântuitor se cere credință și primirea conștiinței a tot ce ne învață El... **Cufundarea trupului în apă reprezintă îngroparea în moartea lui Hristos; scoaterea la suprafața apei simbolizează învierea la o viață nouă împreună cu Hristos – dar asta numai în cazul în care cel botezat s-a cufundat în moartea lui Hristos la nivel de duh lui prin pocăință ...** Actul de pocăință este făcut de om între el și Dumnezeu... El arată în cele mai simple cuvinte moartea Sa desăvârșită față de Sine în relație cu Tatăl prin cuvintele de la **Ioan 5:19**: „Adevărat, adevărat zic vouă: **Fiul nu poate să facă nimic de la Sine, dacă nu va vedea pe Tatăl făcând**; căci cele ce face Acela, acestea le face și Fiul întocmai.” ... **Iisus n-a căutat niciodată plăcerea Sa. Iisus Se comporta față de Sine însuși ca față de un mort... Minunea alcătuirii omului stă tocmai în înzestrarea lui cu capacitatea de a face o alegere liberă a stăpânului căruia să-I slujească în viață – lui Dumnezeu sau Satanei ... Omul nu poate face nimic altceva decât să aleagă pe cineva care să lucreze în el și prin el.** Omul este făcut „după chipul și după asemănarea” lui Dumnezeu (Gen. 1:16), dar omul nu este Dumnezeu! ... **Cufundarea în apă a unui om căruia din anumite motive i s-ar fi răpit libertatea de alegere nu poate fi primită de Dumnezeu care l-a făcut liber pe om să se pronunțe în dreptul lui... Care botez nu poate fi primit de Dumnezeu?** Răspunsul a devenit acum foarte simplu de dat: orice botez care neglijează vreunul din cele două elemente de temelie: (1) cufundarea trupului în apă fără ca sufletul să fi fost mai întâi scufundat în moartea lui Hristos prin pocăință și (2) cufundarea în apă a unui candidat fără conștientizarea din partea sa a acestui act în toată deplinătatea înțelegerii și a alegerii sale... Analizând atent împrejurările descrise cu prilejul botezurilor amintite mai sus, constatăm că **în toate cazurile candidații la botez au fost personal implicați în botezul pe care urmau să-l facă... candidații la botez trebuie să înțeleagă însemnătatea botezului, să consimtă liber și nesiliți de nimeni să-l primească și, mai ales, botezul să fie precedat de pocăință**... nicăieri, în nici unul din botezurile menționate pe paginile Scripturii, nu s-a săvârșit botezul asupra vreunei persoane decât după ce persoana respectivă a înțeles pe deplin motivul și rostul botezului...”

„ Astfel, citim la Matei 12:37: “**Căci din cuvintele tale vei fi scos fără vină, și din cuvintele tale vei fi osândit**”. Trebuie să fim conștienți că **Dumnezeu nu ia în considerație și nu ține seama de declarația nașului că se leapădă de Satana în locul altuia. Dacă noi înșine nu ne lepădăm de Satana la vârsta în care înțelegem că suntem robiți de el, dacă noi înșine nu ne pocăim atunci, vai! aparținem tot lui Satana.** Mântuitorul repetă aici de două ori în contextul aceleiași propoziții sintagma „cuvintele tale”, pentru ca noi să putem înțelege: numai “cuvintele tale” te pot face primit sau respins, înaintea lui Dumnezeu! ... **Botezul fără pocăință nu este valabil. Iar pocăința n-o poate face decât cel care vrea să se boteze. Nimeni nu se poate pocăi în locul altuia, după cum nimeni nu poate mânca pentru altul... Poate un copil sugar să mărturisească sau să nu mărturisească un cuget curat? Iar cât despre spălarea păcatelor, în Sfânta Scriptură ne este arătat că aceasta se obține prin sângele Mielului** (vezi *Efesenii 1:7 și multe alte locuri în N.T.*), **nu prin apa botezului... Rânduiala botezului este de fapt rânduiala inițierii în creștinism și a primirii celui ce crede într-o comunitate creștină, care este Biserica.** Aceasta este deci botezul: **un semn, un act de inițiere, un act de primire a candidatului într-o comunitate... omul trebuie să participe și el, liber și responsabil, la propria lui mântuire...** Această participare, colaborare reală a omului... o arată Sf. Ap. Pavel prin cuvintele “**Lucrați cu frică și cu cutremur la mântuirea voastră**” (Filipeni 2:12) ... **Sf. Chiril al Ierusalimului care a scris multe cateheze pe tema botezului n-a amintit niciodată despre botezul copiilor... „Condițiile care se cer de la primitorul botezului sunt: voința de a se boteza, credință și căință... Credința este absolut necesară pentru primirea botezului... Sf. Ioan Gură de Aur a fost născut în casă creștină. Părinții lui au fost creștini. El totuși s-a botezat la vârsta de 22 de ani...** Atunci era la ordinea zilei să se amâne botezul până când omul era deplin conștient de pasul pe care-l făcea. (Aceste informații sunt confirmate în *Revista Ortodoxă Studii Teologice nr. 9-10/1977, p. 617*) ... Sf. Ioan Gură de Aur: „Cel ce se botează **trebuie mai întâi să-și cunoască păcatele sale și să le condamne.**” (Sf. Ioan Gură de Aur, *Evrei, Omilia IX, pag. 149*) Să luăm aminte la **expresia păcatele sale, ceea ce exclude formula nașului care se leapădă de Satana în locul copilului căruia I se dă botezul...** Și se știe, de pildă, din lucrarea lui Ipolit intitulată Tradiția apostolică, cum că **instruirea catehumenilor dura cam 3 ani** și că în acest scop se citau exemple moralizatoare din cărțile Estera, Tobit, Iudita și mai ales din Înțelepciunea lui Solomon. **După încheierea stagiului catehumenatului se făcea examinarea atît morală, cît și**

intelectuală a candidaților...pregătirea catehumenilor se încheia cu primirea Botezului...care se făcea în chip festiv de regulă la Paști... Iertarea păcatelor vi se va dăruia când și voi veți fi în situația de a avea părerea de rău pentru păcatele proprii...”

Dacă ar fi fost adevărat că și omul în locul căruia crede o altă persoană se poate renaște, se poate mântui, atunci asta ar înseamna, că și un ateu poate fi transformat într-un om creștin, cu toate că ateul personal nu crede în Dumnezeu și nici în Fiul lui Dumnezeu, El fiind Mântuitorul adevăraților credincioși, nu al ateilor, prefăcuților sau păgânilor.

Sf. Chiril al Ierusalimului: „**Nașterea voastră a avut loc o dată cu moartea voastră**”

“Noi ne naștem din nou prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu.” (Sf. Ioan Gură de Aur)

Urmează câteva versete biblice care sprijină și arată cele scrise anterior:

1 Pet 3:21 **Iar această mântuire prin apă** [a lui Noe] **închipuia botezul, care vă mântuiește astăzi și pe voi**, nu ca ștergere a necurăției trupului, ci **ca deschiderea cugetului bun către Dumnezeu**, prin învierea lui Iisus Hristos

Ezech 36:24-27 De aceea vă voi scoate dintre neamuri și din toate țările vă voi aduna și vă voi aduce în pământul vostru. **Și vă voi stropi cu apă curată și vă veți curăți de toate întinăciunile voastre și de toți idolii voștri vă voi curăți.** Vă voi da inimă nouă și duh nou vă voi da; voi lua din trupul vostru inima cea de piatră și vă voi da inimă de carne. Pune-voi înăuntrul vostru Duhul Meu și voi face ca să umblați după legile Mele și să păziți și să urmați rânduielile Mele.

Ioan 4:10,14 Iisus a răspuns și i-a zis: Dacă ai fi știut darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: Dă-Mi să beau, **tu ai fi cerut de la El, și ți-ar fi dat apă vie...** cel ce va bea din apa pe care i-o voi da **Eu nu va mai înseta în veac, căci apa pe care i-o voi da Eu se va face în el izvor de apă curgătoare spre viață veșnică.**

Efes 5:25-26 Bărbaților, iubiți pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit **Biserica**, și S-a dat pe Sine pentru ea, **Ca s-o sfințească, curățind-o cu baia apei prin Cuvânt**[G4487 - G4487 ῥήμα rhema – **cuvânt, declarație, subiect, relatare**]

Ioan 3:34 ... cel pe care l-a trimis Dumnezeu vorbește **cuvintele lui Dumnezeu**, pt. că Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură.

Fapte 10:44 Încă pe când **Petru vorbea aceste cuvinte** [celor din casa lui Cornel], **Duhul Sfânt a căzut peste toți cei care ascultau cuvântul**... Atunci Petru a zis: „**Se poate opri apa ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi?**” **Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Iahuşa, Mântuitorul.** Atunci l-au rugat să mai rămână câteva zile la ei.

Ioan 3:5 ... **De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu.**

1 Ioan 5:8 Și trei sunt care mărturisesc pe pământ: **Duhul și apa și sângele, și acești trei sînt una în scop** - MY [În BOR – ‘mărturisesc la fel’, iar în DC – ‘sînt una în mărturisirea lor’]

Titus 3:5 **El ne-a mîntuit... prin botezul/baia renașterii și prin înnoirea făcută de Duhul Sfînt** – MY

Faptele 18:8 Dar Crispus, mai-marele sinagogii, a crezut în Iahuşa, împreună cu toată casa sa; și mulți dintre corinteni, auzind, **credeau și se botezau.**

Fapte 16:30-33 ... **Domnilor, ce trebuie să fac ca să mă mântuiesc? Iar ei au zis: Crede în Domnul Iahuşa** și te vei mântui tu și casa ta. **Și i-au grăit lui cuvântul lui Dumnezeu și tuturor celor din casa lui.** Și el, luându-i la sine, în acel ceas al nopții, a spălat rănile lor **și s-a botezat el și toți ai lui îndată.** [Aici este vorba de botezul temnicherului din Filipi]

Mat 3:11 Eu unul **vă botez cu apă spre pocăință**, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine... **Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.** [Luca 3:16]

Marc 1:4-5,8 Ioan boteza în pustie, **propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.** Și ieșeau la el tot ținutul Iudeii și toți cei din Ierusalim **și se botezau de către el, în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele...** **Eu v-am botezat pe voi cu apă, El însă vă va boteza cu Duh Sfânt.**

Fap 1:5 Că Ioan a botezat cu apă, iar voi **veți fi botezați cu Duhul Sfânt**, nu mult după aceste zile.

Ioan 3:5 ... De nu se va naște cineva din apă și din Duh, nu va putea să intre în împărăția lui Dumnezeu.

Ezec 16:9 **Apoi te-am spălat cu apă, am curățit de pe tine sângele tău și te-am uns cu untdelemn...**

Ezec 36:25 **Vă voi stropi cu apă curată, și veți fi curățați**; vă voi curăța de toate spurcăciunile voastre și de toți idolii voștri [Aici apa simbolizează lucrarea Cuvântului Divin în inimile noastre, trăirile și darurile Duhului Sfânt în inima omului]

Fapte 2:38 „Pocăiți-vă”, le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Iahuşa, Mântuitorul, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.

Fap 8:36-37 ... iar famenul a zis: Iată apă. Ce mă împiedică să fiu botezat? Filip a zis: **Dacă crezi din toată inima, este cu putință. Și el, răspunzând, a zis: Cred că Iahuşa, Mântuitorul, este Fiul lui Dumnezeu.**

Col 2:12 **Îngropați fiind împreună cu El prin botez**, cu El ați și înviat prin credința în lucrarea lui Dumnezeu...

Tit 3:5 El ne-a mântuit, însă nu datorită faptelor pe care le-am înfăptuit noi în dreptate, ci potrivit cu mila Lui, **prin spălarea făcută de nașterea din nou** și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt – NTR

[Partea subliniată în original are următorul sens literal: „**prin spălarea renașterii spirituale**”]

Fapte 22:16 ... primește botezul și fii spălat de păcatele tale, **chemând Numele Domnului Iahuşa**

Romani 6:3 Nu știți că toți câți **am fost botezați în Iahuşa, Mântuitorul**, am fost botezați în moartea Lui?

1 Cor 12:13 Noi toți, în adevăr, **am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup**, fie iudei, fie greci, fie robi, fie slobozi; și **toți am fost adăpați dintr-un singur Duh**.

Scurt despre Idolatrie

Aici dațim voie să încep cu câteva arumente tipic ortodoxe, și (în paranteze) să arăt de ce aceste argumente sunt greșite, nefondate și rătăcite. Mai departe urmează câteva citații și apoi versetele biblice care sprijină cele scrise anterior.

„NOI CREȘTINII, NE ÎNCHINĂM ÎN FAȚA CRUCII, NU LA CRUCE! ... **Biserica Ortodoxă interzice fabricarea oricărui fel de asemănare cu Dumnezeu. Astfel, icoane ortodoxe sunt numai acele care îi înfățișează pe sfinți și pe Domnul nostru Iisus Hristos, în natura sa umană. Icoanele, care se presupune ca îl reprezintă pe Dumnezeu, sunt considerate de Biserica idoli. Fabricarea și cinstirea imaginilor creaturii nu sunt condamnate ...**”

[Dacă aceste imagini, icoane (statui), primesc întâietate în privința cinstirii lui Dumnezeu și al Fiului Său, atunci devin idoli, și astfel sunt condamnate, după cum și comerțul cu obiectele și serviciile religioase din biserici nu sunt rânduite de Dumnezeu, căci scopul primar al acestora este realizarea de câștig material, ceea ce este interzis pentru adevărații slujitorii și ucenici ai Divinului. Adevărul este că în bisericile catolice și ortodoxe mulți dintre credincioșii lor, și nu al lui Dumnezeu, venerază și adoră în secret criminali și/sau demoni care pozează în fața mulțimilor din bisericile lor ca sfinți (de exemplu Constantin cel Mare, care a avut inspirația "divină" de a se lupta și ucide pentru putere și teritorii în numele "Sfintei Cruci" și care nu a cruțat nici pe fiul său Crispus, sau soția sa Fausta, nici câteva rude, ordonând uciderea lor, și care și-a păstrat titlul păgân 'Pontifex Maximus', adică Preotul Suprem al păgânilor și nici nu s-a botezat, decât pe patul de moarte, doar cu câteva zile înainte de a muri, și atunci fiind botezat de un preot arian, arienii fiind considerați eretici de ambele biserici, și cea catolică și cea ortodoxă. Și culmea este că toate aceste lucruri Constantin cel Mare le-a făcut după presupusa lui convertire din anul 312 la creștinism, și cu toate că majoritatea conducătorilor din bisericile lor au știut și/sau știu de aceste lucruri murdare, de aceste acte diabolice, totuși au făcut sfânt din el. Așa cinstesc, venerază și uni în secret chiar și adoră criminalii și/sau demonii care pozează în fața mulțimilor din bisericile lor ca sfinți). Bisericile catolice și ortodoxe astfel înlesnesc cinstirea și/sau venerarea și/sau adorarea unor criminali și/sau demoni, care datorită înșelărilor masive din aceste biserici, pozează ca sfinți în fața mulțimilor]

Sfinții nu sunt venerați, ci doar sunt onorați ca oameni aleși ai lui Dumnezeu.

[Sincer, oare nu se pot cinsti ADEVĂRAȚII SFINȚII ai lui Dumnezeu fără icoane și/sau statui sau alte forme și imagini create de creaturi, despre care se presupune că-s sfinți? **AVEM NEVOIE DE POZA, IMAGINEA, ICOANA ȘI/SAU STATUIA CUIVA CA SĂ-L PUTEM CINSTI, SĂ-L PUTEM IUBI? RĂSPUNSUL EVIDENT ESTE CĂ CU ADEVĂRAT NU AVEM NEVOIE DE ELE. ATUNCI DE CE SUNT TOLERATE, CÂND ACEST LUCRU FACE POSIBIL CHIAȘ ȘI CINSTIREA ȘI/SAU VENERAREA ȘI/SAU ADORAREA UNOR CRIMINALI ȘI/SAU DEMONI DEGHIZAȚI ȘI INTRODUSI ÎN BISERICI CA SFINȚII? FĂRĂ PREZENȚA ACESTOR INSTRUMENTE ALE DIAVOLULUI CEL PUTIN ACEASTĂ TAINĂ A FĂRĂDELEGII NU AR FI PUTUT PĂTRUNDE ÎN BISERICI LOR, CĂCI ÎN UNA ȘI ADEVĂRATA BISERICĂ A LUI DUMNEZEU AȘA CEVA NU A FOST PREZENT ȘI NU VA FI PREZENT NICIODATĂ. NICI CHIAȘ ISRAELUL TRUPESC NU A FĂCUT ACEST LUCRU PE FAȚĂ, CĂCI EI NU SE ÎNCHINAU LA IMAGINI ȘI NICI NU VENERAU IMAGINILE CARE ERAU PREZENTE ÎN VIAȚA LOR RELIGIOASĂ SAU PROFANĂ, ȘI CÂND AU ÎNCEPUT SĂ FACĂ ACESTE LUCRURI, DUMNEZEU PRIN SLUJITORII SĂI A RÂNDUIT**

DISTRUGEREA ACELOR OBIECTE, CUM A FOST DE EXEMPLU CAZUL ȘARPELUI DE ARAMĂ (NEHUȘTAN – 2Regi 18:4), PE CARE CHIAȚ MOISE L-A FĂCUT, PRIMIND PORUNCA DE SUS (Nomeri 21:8), DAR NU SCOPUL DE A FI VENERAT, SAU CA FII LUI ISRAEL SĂ SE ÎNCHINE ÎNAINTEA UNUI LUCRU CREAT DE O CREATURĂ. DEALTFEL EU ÎNSUMI AM VĂZUT VU OCHI MEI CUM MULȚI OAMENI DIN BISERICILE ORTODOXE ÎNGENUNCHEAZĂ ÎN FAȚA ICOANELOR ȘI/SAU PUPĂ ICOANELE, CEEA CE E MAI MULT DECÂȚ SIMPLA CINSTIRE, ȘI E VENERARE SAU CHIAȚ ÎNCHINARE LA ICOANE (NU LA SFINȚI, CI LA ICOANE, CĂȚI ICOANA ESTE DOAR IMAGINEA, ASEMĂNAREA UNEI CREATURI, ȘI NU CREATURA ÎNSĂȘI), CÂND CINEVA SE PLEACĂ CU CAPUL LA PĂMÂNT ÎN FAȚA ICOANELOR, LUCRU CARE POATE FI VĂZUT ÎN UNELE BISERICI SAU CATEDRALE ORTODOXE.]

„Cum se face ca, deși erau interzise, în Templul lui Solomon existau asemănări ale boilor? Cum se face ca existau de asupra Chivotului Legii asemănări ale îngerilor? Cum se face că asemănări ale îngerilor existau în Cortul Mărturie? Prin urmare, putem presupune ca numai asemănările de sfinȚi deranjează pe iconoclaștii contemporani? (Exod 25:18; 36:35; 2 Cron 4:34). [Deoarece Iahuah (pa care rătăciȚii l-au tradus în biblîi lor la modul general ca Domnul) a poruncit lui Moise (Exod 25:1, etc....) aceste lucruri, nu erau interzise. NU ERAU INTERZISE, DEOARECE ACESTE ASEMĂNĂRI ERAU UTILIZATE DOAR CA SIMBOLURI ALE LUCRURILOR ASCUNSE, ALE CELOR CERESTI, LUCRURILOR PE CARE NU-I PUTEM VEDEA CU OCHII CARNALI, DAR FII LUI ISRAEL NU CINSTEAU, NU VENERAU ȘI NU SE ÎNCHINAU LA ACESTE ASEMĂNĂRI, ȘI CEI ÎNȚELEȚȚI ȘȚIAU ȘI ȘȚIU CĂ ACESTE LUCRURI ÎN PRIMUL RÂND ERAU MENITE SĂ ORIENTEZE INIMA ȘI MINTEA OMULUI CARNAL DE LA CELE MATERIALE, PĂMÂNTEȘȚI, LA CELE NEMATERIALE, CERESTI, DE ACEA ÎNȚR-O ADEVĂRATĂ SINAGOGĂ A ADEVĂRAȚILOR ISRAELIȚII, NICIODATĂ NU PUTEM VEDEA CĂ OAMENII, CREDINCIOȘI LOR, PUPĂ ICOANE, ÎNGENUNCHEAZĂ SAU SE PLEACĂ LA PĂMÂNT ÎN FAȚA ICOANELOR. ACESTE ACTE ALE RĂȚĂCIȚILOR ȘI ÎNȘELAȚILOR SUNȚ ABSOLUT EXCLUSE DIN BISERICA ISRAELULUI DUHOVNICESC. PLECĂȚIUNEA, PUPAREA, ÎNGENUNCHEREA ȘI PLECAREA LA PĂMÂNT ÎN FAȚA ICOANELOR ȘI/SAU STATUILOR, NU DOVEDESC ALTCEVA, DECÂȚ CĂ, MINTEA ȘI INIMA CELOR CE FAC ACESTE LUCRURI, A FOST CAPȚIVATĂ DE CELE MATERIALE, PĂMÂNTEȘȚI ȘI NU DE CELE SPIRITUALE, CELE CERESTI. PREFĂCUTII ȘI FĂȚARNICI DIN BISERICI FAC ACESTE LUCRURI CU UȘURINȚĂ, ȘI FAC ACESTE LUCRURI NU NUMAI CA SĂ PARĂ MAI EVLAVIOȘI ÎN FAȚA MULȚIMILOR DIN BISERICI, CI TOCMAI PENTRU CĂ EI NECREZÂND CU ADEVĂRAT, SUNȚ ADEVĂRAȚI DUȘMANI AL LUI DUMNEZEU, ÎL URÂSC PE DUMNEZEU, FIUL SĂU ȘI ADEVĂRAȚII CREȘȚINI, DE ACEA EI ÎNCEARCĂ SĂ CORUPE, SĂ STRICE ȘI SĂ SPURCE TOT CEEA CE ESTE CURAT, NOBIL ȘI BUN ÎN INIMA CELOR CE CRED CU ADEVĂRAT ȘI SINCER ÎL MĂȚTURISESC PE DUMNEZEU *ȘI* FIUL SĂU. DESPĂȚȚIȚI-VĂ DE EI.]

„În acest moment, cititorul va întrebă, pe bună dreptate, de ce există în Bisericile Ortodoxe (așa numite), „icoana Sfintei Treimi”. Din păcate vom fi de acord cu el, ca această icoană e greșit că există și că originea ei nu este ortodoxă, ci papistă. Al 7-lea Sinod Ecumenic o interzice și responsabilii bisericilor care permit această icoană, poartă o imensă responsabilitate, deoarece se fac vinovaȚi de idolatrie. (Fapte din al 7-lea Sin.Ec.) Însă, de această nu este vinovat trupul Bisericii, ci anumîȚi responsabili din aceste biserici [ȚoȚi care șȚtiu de aceste lucruri și le tolerează sunt responsabili, mai ales dacă rămân în esemenea biserici decăzute, care-s rătăcite și moarte], care nu respectă sau, din neglijenȚă, ignoră punctele de baza ale credinȚei. Cel care se închină la această icoană, este și el vinovat, pentru ca nu s-a îngrijit să-și înveȚe credinȚa și, în timp ce are impresia ca acȚionează în mod ortodox, acȚionează în mod papist. În plus, această icoană, în afara faptului ca e un idol, este și eretică în prezentarea persoanelor Sfintei Treimi, în multe feluri...”

/Ortodocșii și catolicii nu numai sfânta lor treime îl prezintă diferit, dar și partea carnală al lui Isus, falsul lor mântuitor, și cine are timp și răbdare, numai pe baza acestor diferenȚe ar putea întocmi un album al falsului Mesia, din care imediat ar reieși adevărata înșelare al producăȚorilor de icoane, și al bisericilor care fac comerȚ cu aceste portrete falsificate, care în faȚa lui Dumnezeu și al adevăraȚilor credincioși nu au nici o valoare, căci nu numai că sunt mincinoase, ci și rătăcesc mulȚimile, nemaivorbind de faptul că cei care își sacrifică o parte a veniturilor lor pentru răspândirea și/sau cumpărarea acestor icoane, devin susȚinăȚori activi al înșelăȚorilor din bisericile lor rătăcite și decăzute. Mai util ar fi fost pentru ei să dăruiască banii aceia (cu iubire), la cei care duc lipsă, decât să cumpere obiecte fără valoare, fapt prin care ei suportă pe cei ce înșeală mulȚimile din bisericile lor decăzute. Vai și amar de ei.]

„Deci, astăzi, Îl putem vedea (și înfăȚișa) pe Dumnezeu, în persoana lui Iisus Hristos. Dar nu în natura Sa divină, ci în natura Sa umană, din moment ce nu am văzut Divinitatea Sa”.

[Și acest fel de a percepe lucrurile, nu dovedesc altceva decât gândirea carnală al rătăciȚilor din bisericile ortodoxe și catolice. Ei neînȚelegând și ignorând faptul că „carnea nu folosește la nimic” (Ioan 6:63), astfel și asemănările lucrurilor carnale sunt fără de valoare (poate fi icoana, asemănarea mai valoroasă decât ceea ce înfăȚișează?), și nicidecum nu sunt icoane ale sfinȚiilor, căci sfinȚenia nu aparȚine de partea carnală a omului, deci nu din carne izvorește, ci este dată de Dumnezeu, și vine prin Duhul Sfânt, și este lucrarea Duhului Sfânt, este deci duhovnicească, spirituală, și nu ceva material. **Mai degrabă putem vorbi**

de icoana unui sfânt în cazul unei cărți care descrie într-un mod autentic viața unui sfânt, decât în cazul unei picturi, sculpturi sau icoane care arată doar partea materială a unei scene care a fost doar un moment din viața celui care este înfățișat. ȘI TOTUȘI, OAMENI CÂND CITESC DESPRE VIETILE SFINȚILOR DE EXEMPLU ÎN BIBLIE, NU PUPĂ BIBLIA, NU FAC PLECĂCIUNE, NU ÎNGENUNCHEAZĂ ȘI NU SE ÎNCHINĂ ÎN FAȚA BIBLIEI, ȘI ACEST LUCRU E VALABIL ȘI LA CATOLICI ȘI LA ORTODOCSI. Oare de ce nu fac ei acest lucru (dacă sunt așa de "evlavioși" cum se consideră uni dintre ei sau presupun alți despre ei) **și în cazul Bibliei, care este mult mai valoroasă decât orice icoană sau alt gen similar de asemănarea creat de oameni, pe care ei îl pupă, sau fac plecăciuni în fața acestora, sau ingenuchează și/sau se pleacă cu fața la pământ în fața acestora? Este oare drept și evlavios ca cineva să cinstească mai mult o icoană creată de oameni, decât Biblia dată de Dumnezeu? Dacă tu spui că cinstești mai mult Adevărul Divin care este relevant în Biblie, atunci de ce pupi icoanele, faci plecăciuni în fața acestora, ingenuchezi, etc, când în Biblie este scris: "...umblăm prin credință, nu prin vedere... Noi nu mai știm de acum pe nimeni după trup; chiar dacă L-am cunoscut pe Hristos după trup, acum nu-L mai cunoaștem" – 2 Cor 5:7,16 sau "Pe Isus Hristos, fără să-L fi văzut, Îl iubiți; în El, deși acum nu-L vedeți, voi credeți ..." – 1 Petru 1:8 sau "Nu privim la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd; căci lucrurile care se văd, sunt trecătoare, pe când cele ce nu se văd, sunt veșnice" – 2 Cor 4:18. Din următoarele versete reiese clar că ceea ce trebuie noi să vedem cu adevărat și să recunoaștem sunt faptele Divine ale Creatorului și Mântuitorului, Care lucrează prin sfinții și prin slujitorii Lui, căci Biserica este Trupul Mântuitorului, iar noi suntem mădularele Lui, prin care Dumnezeu și Fiul Său lucrează și în această lume, și prin faptele celor prin care lucrează, Divinitatea be arată clar cât de mare este Bunătatea și Iubirea Lui:**

Titus 2:7 Întru toate arată-te pe tine pildă de fapte bune ...

Evrei 3:9 ... M-au ispitit părinții voștri, M-au încercat, și au văzut faptele Mele, timp de patruzeci de ani ...

1 Pet 2:12 ... privind ei mai de aproape faptele voastre cele bune, să preamărească pe Dumnezeu ...

Col 3:9,12,14 ... v-ați dezbrăcat de omul cel vechi, dimpreună cu faptele lui... **Îmbrăcați-vă...cu milostivirile îndurării, cu bunătate, cu smerenie, cu blândețe, cu îndelungă-răbdare...**

Apoc 19:8 Și i s-a dat ei să se îmbrace cu în supțire, curat și strălucitor. **În lui sînt faptele cele drepte ale sfinților**

Din versetele anterioare se poate vede clar că prin mărturisirea citată, deci prin: „Cel ce M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl” **NU SE FACE NICI O REFERIRE LA VEDEREA CE-A CARNALĂ, CI LA CEA A MINTII, LA CEA INTELECTUALĂ. DECI, ÎN VERSETUL CITAT, MÂNTUITORUL NE SPUNE CĂ CEL CE VEDE FAPTELE LUI, ACELA VEDE TOCMAI LUCRAREA LUI DUMNEZEU, VEDE CUM DUMNEZEU SE MANIFESTĂ ÎN LUMEA NOASTRĂ CEA DECĂZUTĂ ȘI ÎNTUNECATĂ. DECI NU-I VORBA DE VEDEREA VREUNUI TRUP SPIRITUAL SAU CARNAL, CI DE VEDEREA FAPTELOR LUI DUMNEZEU.** Când un om convinge un alt om în privința unui lucru, poate să zică: „**vezi că-i așa cum ți-am spus**”. Cuvântul acela ‘**vezi**’ se referă la recunoașterea mintală, intelectuală a unui lucru, al unui adevăr, și nicidecum la vederea carnală, care este mult mai limitată decât vederea cea interioară, cea din planul intelectului, prin care putem recunoște, cunoaște Adevărul Divin. Și să nu uităm:

Rom 1:20 **Cele nevăzute ale Lui se văd de la facerea lumii, înțelegându-se din fapte, adică veșnica Lui putere și dumnezeire, așa ca ei să fie fără cuvânt de apărare]**

„Ce este onorat, de fapt, e persoana reprezentată și nu lemnul, așa cum într-o fotografie a unui cunoscut, nu respectăm hârtia, ci persoana ilustrată pe ea.”

[Dacă cu adevărat cinstim sau iubit pe cineva, nu avem nevoie de fotografia lui (sau de orice chip asemănător lui) **ca să putem facem acest lucru.** Iubirea, cinstirea și toate cele bune pe care le primim de la Dumnezeu, vin din interior, din ființa noastră lăuntrică, unde sălașul Duhului Sfânt. **Cel care Îl iubește sincer și-L cinsteste pe Dumnezeu, nu are nevoie de nici un lucru exterior, de nici o cârjă exterioară,** deoarece aceste lucruri în mod normal și cu totul natural, numai și numai din interior vin. Problema începe când cineva devine atât de răcit la inimă, firea sa devine atât de nesimțitoare că nu mai este capabil să iubească sau să cinstească pe cineva într-un mod cu totul natural. Un asemenea om, dacă nu se pocăiește, nu se umilește și nu se smerește în fața lui Dumnezeu, n-are nici o șansă să-și revină în firea sa cea naturală și normală a omului simțitor, așa cum ne-a creat pe noi oameni, Binecuvântatul și Adevăratul nostru Creator, Dumnezeu]

„Dar atunci de ce unele icoane sunt miraculoase și altele nu? Ar putea să întrebe cineva. Aici, nu lemnul joacă un rol, ci voia Domnului. El știe cu ce scop alege o anume icoană”

[Și de aici reiese clar, este evident, că Domnul lor nu este Dumnezeu, căci Dumnezeu nu lasă pe adevărații lui slujitori în beznă, în întuneric, cu alte cuvinte, în neștiință, după cum reiese și din următoarele versete:

Ioan 8:38 **Eu vorbesc ceea ce am văzut la Tatăl Meu,** iar voi faceți ceea ce ați auzit de la tatăl vostru.

Fapte 22:15 ... **martor vei fi Lui, în fața tuturor oamenilor, despre cele ce ai văzut și auzit.**

Ioan 14:26 Dar Mângâietorul, adică **Duhul Sfânt,** pe care-L va trimite Tatăl în Numele Meu, **vă va învăța toate lucrurile** și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu.

Amos 3:7 **Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.**

1 Ioan 2:20 Dar voi **ați primit ungerea din partea Celui Sfânt și știți orice lucru]**

„De unde știm, însă, cum au fost chipurile sfinților după atâtea secole? Fiecare generație de creștini, s-a îngrijit să păstreze imaginea sfinților contemporani lor. În cazurile în care imaginea sfinților nu a fost păstrată, **le dăm o înfățișare care să semene** cu cea a Domnului Iisus Hristos, din moment ce ei au fost, practic, imagini ale lui Hristos *[nu după trup, răstăciților; ci în fapte, modul de viață]*. Important este sfântul și nu reprezentarea sa exactă. Acesta este motivul pentru care **există diferite reprezentări ale unor sfinți**. De altfel, acum, sfinții nu sunt ca atunci când au trăit pe pământ! Din acest motiv se preferă iconografia bizantină, bogată în simboluri, unde caracteristicile sfântului înfățișat, **nu încearcă să prezinte cu fidelitate aspectul sfântului, ci, simbolic, sa descrie unele caracteristici ale sale...**”

[Înfățișările nefiind exacte, atunci cum puteți fi sigur, că pe icoanele pe care le cinstiți, nu aveți chipurile unor demonii întrupați? Din cele trei părți mai gros evidențiate, reiese clar că, practic **multe din icoanele pe care răstăciții din bisericile lor le cinstesc ca sfinți, nu sunt decât produsul imaginației pictorilor de icoane, minciuni ale duhurilor înșelătoare**, cum îi mai numește Scriptura pe cei care fac – între altele și – asemenea lucruri]

În Efeseni 5:5 **lacomul de avere este numit închinător la idoli** și despre asemenea oameni este scris foarte clar, că „**nu are moștenire în împărăția lui Hristos și a lui Dumnezeu**.”

„Tot așa și ‘frăți Domnului’....nu erau frăți de sange...sau după trup....ci erau RUDE...sau prieteni... (Matei 12,46)” - [Argumentarea este greșită, illogică, deoarece nu poate fi exclus nici cazul că în versetele incriminate se face referire la 'frăți de sânge'. Această posibilitate nu poate fi exclusă. Așa că și protestanții pot să aibă dreptate!]

În privința icoanelor, statuilor și altor asemănări create de oameni, orice om rațional care-i la minte își poate pune întrebarea: Dacă cred cu adevărat că sfinții și alte ființe cerești există, atunci ce nevoie am de asemănări, **când știu că nu din cauza faptului că cineva pupă icoane, sau ingenunchează în fața icoanelor, sunt ascultate rugăciunile noastre, ci doar dacă trăim după voia lui Dumnezeu, DOAR DACĂ ȚINEM PORUNCILE LUI DUMNEZEU, NUMAI ȘI NUMAI ATUNCI NE SUNT ASCULTATE RUGĂCIUNILE, DE ALTFEL NU, CĂCI SCRIS ESTE ÎN BIBLIE: „DUMNEZEU N-ASCULTĂ PE PĂCĂTOȘI”** – Ioan 9:31. Cinstirea, puparea, ingenuncherea sau închinarea în fața icoanelor sau al altor lucruri create de oameni sau demoni, nu ne sunt deloc folositoare, ci mai mult decât sigur păgubesc oameni care fac acest lucru, căci după cum am scris și anterior, scris este că: **“Umblăm prin credință, nu prin vedere”** – 2 Cor 5:7 **sau “Nu privim la lucrurile care se văd, ci la cele ce nu se văd”** – 2 Cor 4:18. Deci adevărații credincioși nu au nevoie de asemănările create de niște ființe stricate, păcătoase și rătăcite, și aceste lucruri le folosesc și într-o formă sau alta întotdeauna l-au folosit păgânii, cei rătăciți, care nu-L cunosc pe Dumnezeu. Însă dacă aveți dubii în privința credinței în Adevăratul Dumnezeu și Adevărații Sfinții, atunci ce folos credeți că puteți avea, când este scris clar în Biblie că: **„FĂRĂ CREDINȚĂ, ESTE CU NEPUTINȚĂ SĂ FIM PLĂCUȚI LUI [DUMNEZEU]”** – Evrei 11:6, deci nici milioane de icoane nu ne sunt de folos, dacă avem dubii, deci dacă nu credem cu adevărat în existența lui Dumnezeu, al Fiului Său și altor creaturi cerești. Icoanele nu ne sunt de folos nici într-un caz, nici în altul, nici dacă credem, nici dacă nu credem, căci dacă credem cu adevărat și nu suntem mincinoși atunci nu avem nevoie de icoane sau orice fel de asemănări, căci scris este în Biblie: **„CREDINȚA ESTE O ÎNCREDERE NECLINTITĂ ÎN LUCRURILE NĂDĂJDUITE, O PUTERNICĂ ÎNCREDINȚARE DESPRE LUCRURILE CARE NU SE VĂD”** – Evrei 11:1. Dacă însă nu credem, deci dacă avem dubii, nu putem fi plăcuți lui Dumnezeu și este scris că **„TOT CE NU ESTE DIN CREDINȚĂ ESTE PĂCAT”**. Deci iarăși repet, **icoanele, statuile sau orice alt gen de asemănare create de oameni sau demoni, ne sunt de folos nici într-un caz, nici în altul, nici dacă credem, nici dacă nu credem.**

În ceea ce privește înșelările care privesc relicvele din bisericile catolice și/sau ortodoxe, vă dau aici doar câteva citații:

„Printre relicvele cele maienerate au fost bucăți din 'adevărata cruce'. Atâtea bucăți din această cruce au fost împrăștiate prin Europa, încât reformatorul Ioan Calvin (1509-1564) a spus odată că dacă toate bucățile ar fi adunate laolaltă, ar forma o bună încărcătură pentru o corabie; totuși crucea lui Cristos a fost purtată de o singură persoană! Oare să credem că aceste bucăți s-au înmulțit în mod miraculos ca atunci când Isus a binecuvântat pâinile și peștii? Aceasta a fost, se pare, convingerea 'Sfântului' Paulinus care a vorbit despre 'înnoirea Crucii, adică faptul că nu s-a micșorat niciodată, indiferent câte bucăți au fost tăiate din ea!'... Calvin a menționat numeroase inconsecvențe cu privire la folosirea relicvelor, cum ar fi: mai multe biserici au pretins că au coroana de spini; altele, că au vasele de piatră pentru apă pe care le-a folosit Isus în minunea din Cana Galileii.... Alte relicve includ uneltele de tâmplar ale lui Iosif, oasele măgărușului pe care a intrat călare Isus în Ierusalim, paharul folosit la Ultima Cină, punga goală a lui Iuda, ligheanul lui Pilat, haina de purpură aruncată peste Isus de către soldații batjocoritori, buretele care I s-a oferit pe cruce, cuie din cruce, specimene din părul Fecioarei Maria (unele șatene, altele blonde, unele roșcate, iar altele negre!), cămășile ei, inelul de nuntă, papucii de casă, vâlul, și chiar și o sticlă de lapte din care a supt Isus ... Conform unei convingeri catolice, casa în care a locuit Maria în Nazaret se află acum în orașul Loreto, Italia, fiind transportată acolo de îngeri! ... Mai bine de patruzeci și șapte de papi au dat cinste, în diverse moduri, acestui locaș 'sfânt', și un imens număr de Bule și epistole papale proclamă fără rezerve că Santa Casa din Loreto este chiar Sfânta Casă din Nazaret! ... Pentru că se credea că pot veni „multe foloase” prin intermediul oaselor celor morți, vânzarea de trupuri și de oase a devenit o mare afacere! ... Cam prin anul 750, șiruri lungi de căruțe veneau neîncetat la Roma, aducând cantități imense de cranii și schelete care erau sortate, etichetate și vândute de către papi .

Mormintele erau jefuite în timpul nopții, iar cavourile din biserici erau păzite de oameni înarmați! "Roma", spune Gregorovius, "era ca un cimitir în descompunere lentă, în care hienele urlau și se luptau în timp ce săpau cu lăcomie, căutând cadavre" ... **Punerea oaselor sau a altor relicve sub o biserică era necesară pentru a „consacra” terenul și clădirea ... Episcopilor li se interzicea de către al doilea Conciliu de la Niceea din 787 să dedice o clădire dacă nu erau prezente relicve; pedeapsa pentru o astfel de faptă era excomunicarea!** ... În vechea religie a tainelor *[Babiloniene]*, diferite locuri erau considerate sacre, pentru că oase ale unui zeu fuseseră îngropate într-un loc sau altul... S-a descoperit că unele oase expuse cândva ca oase ale sfinților sunt oase de animale! În Spania, o catedrală a expus cândva ceea ce se spunea că ar fi o parte din aripa îngerului Gabriel când a vizitat-o pe Maria. După investigații, s-a descoperit că era o pană magnifică de struț! ... The Catholic Encyclopedia recunoaște ea însăși că multe relicve sunt îndoielnice. *"Multe dintre cele mai vechi relicve expuse pentru a fi venerate în marile sanctuare ale creștinătății sau chiar în Roma trebuie acum să fie declarate fie în mod cert falsificate, fie bănuite a nu fi autentice; sub semnul întrebării trebuie pus și presupusul „stâlp al biciuirii” venerat la Roma în biserica Santa Prassede, precum și multe alte relicve faimoase"* ... Din cele scrise anterior reiese clar, că în Imperiul roman, **"creștinismul" a câștigat politic, dar a pierdut din punct de vedere spiritual. Prin compromisuri și cedări repetate, episcopii au binecuvântat nașterea unui monstru cu două capete: "Sfântul Imperiu Romano-catolic" [Ulterior cele două capete ale Babilonului cel vechi, al celui renăscut, sau format la Roma (Biserica Catolică) și la Constantinopol (Biserica Ortodoxă)]...**

„În anul 726, împăratul bizantin Leo al III-lea a dat un edict de interzicerea închinării la Icoane și a poruncit ridicarea lor, ca poporul să nu ajungă să le sărute. Fiindcă poporul n-a fost gata să asculte, împăratul a dat al doilea edict pentru distrugerea tuturor icoanelor. Soldații au trecut la executarea acestui decret imperial. Atunci unii preoți și călugări au atârnat poporul la răscoală. Papa și episcopul din Constantinopol au cerut venerarea icoanelor și l-au excomunicat pe împărat. În anul 754, împăratul Constantin Capronimul a convocat un Sinod la Constantinopol la care au participat 338 episcopi. Acest Sinod a declarat că Satana însuși a introdus în biserica creștină cultul icoanelor și închinarea la făpturi. Cei 338 episcopi au declarat că închinarea la icoane a fost condamnată de sfinții părinți ai bisericii. De aceea, Sinodul a rostit anatema împotriva celor ce se vor mai închina la icoane. Toți preoții au trebuit să semneze această hotărâre a Sinodului și icoanele au fost scoase din biserici. În anul 769, papa Ștefan a înduplecat Sinodul din Lateran să condamne pe adversarii închinării la icoane și icoanele iarăși au fost puse în biserici. **La fel, Sinodul din 787 de la Niceea cerea să se dea venerare și închinare icoanelor. Dar Sinodul din Frankfurt, ținut în anul 794, deci la 7 ani după cel din Niceea, a respins cu unanimitate hotărârile cu privire la închinarea la icoane ca fiind idolatrie, cu totul contrară Bibliei și a rostit o gravă afurisenie asupra celor care le-ar aduce vreo cinstire prin slujbe, tămădire sau sărutare a icoanelor.** Timp de 116 ani au fost lupte aprige cauzate de icoane. **Împărăteasa Irina** a acceptat condamnarea celor ce luptau împotriva icoanelor. **Sub Niceforus, succesorul Irinei, icoanele iar au fost scoase din biserici. În anul 842 împărăteasa Teodora le-a introdus din nou în biserici. Biserica Catolică s-a complăcut în această idolatrie și preoții au început să le atribuie puteri magice, că sunt făcătoare de minuni... Toată iconoclastica e o amăgire. În bisericile catolice sfinții sunt frumoși, grăsuți, cu fața rotundă. În bisericile ortodoxe sfinții sunt slabi, cu fața lungă...** Care vor fi episcopii și preoții, care treziți de Duhul Sfânt, se vor ridica împotriva acestui sistem de idolatrie ce amăgește pe atâția? Cum să se ridice împotriva că imediat pierd slujba! **Dar e mai bine, dacă nu se poate altfel, să devină cerșitori, însă să aibă conștiința curată, decât să fie în cinste și să fie condamnați pentru veci ... [Mântuitorul] nu a spus că crucea e semnul creștinismului, ci dragostea...(Ioan 13:35) ... ”**

„Dar crucea Domnului a fost găsită de Sfânta Elena, mama împăratului Constantin” - poate spune cineva. Pe aceștia îl întreb: Știți precis lucrul acesta? Legenda spune că în anul 326, Elena în vârstă de 79 ani a mers la Ierusalim, că acolo a găsit trei cruci și împreună cu episcopul Macarie al Ierusalimului a apropiat pe un bolnav de fiecare din cele trei cruci și crucea care l-a vindecat pe cel bolnav, ei au știut că e crucea Domnului. Ce ușor se îmbată oamenii cu apă rece! Să creadă cine vrea o așa legendă, căci ea e absurdă. **Crucea pentru evrei era o urâciune. Cine credeți că a dorit să păstreze obiectul torturării, a răstignirii Domnului Isus?** Oare dacă tatăl tău sau cineva drag ar fi condamnat la spânzurătoare, te-ai gândi tu să păstrezi ștreangul ca o scumpă amintire? **Și de ce au păstrat și crucile tâlharilor, nu v-ați pus întrebarea aceasta?** Nu vedeți nici în aceasta absurditatea legendei? **Crucea era ceva de groază pentru evrei. Aproape zilnic pe străzile Ierusalimului evrei condamnați de romani își purtau crucea spre locul de osândă.** Unii istorici relatează că într-o vreme au fost răstigniți 30.000 de evrei încât nu se mai găseau lemne pentru cruci. **Dacă Elena ar fi mers chiar după zece ani, nu după trei sute de ani, nu ar fi găsit-o...** Chivotul legământului a fost ceva sfânt pentru Israel. El întruchipa prezența Domnului în Sfânta Sfințelor la Templul din Ierusalim. Când oștirile Babilonului au asediat Ierusalimul, chivotul probabil a fost scos din Templu și a fost ascuns (2 Ezra 10:21), ca să nu cadă în mâinile dușmanilor. Evreii, parte au fost omorâți, parte au fost duși în robie. Poate că cei ce l-au ascuns au fost omorâți, căci **după 70 de ani când său întors din robie, nu după 300 de ani, chivotul nu a mai fost găsit nici până în ziua de azi. Deși său făcut cercetări minuțioase, chivotul nu a putut fi găsit nici până azi...** S-a putut oare găsi crucea Domnului după 300 de ani? Vă rog să țineți seama de situația istorică. **În anii 69 și 70, Ierusalimul a trecut prin asediul de sub Vespasian și al doilea asediu sub Titus, A urmat cucerirea Ierusalimului, dărâmarea cetății, arderea**

Templului și poporul dus în robie. Prin toate aceste situații grele cine s-a gândit să păstreze crucea? Cum de nu pomeneste nici Petru, nici Ioan nimic de ea? Când Ierusalimul a fost pustiit și toți au fost duși în robie, cine a ocrotit cele trei cruci? Cu vremea unui evreu s-au reîntors la Ierusalim și în anul 135 d.Cr. sub conducerea lui Bar Coceba s-a produs o răscoală care a fost suprimată de armatele împăratului Adrian. Acesta a dărâmat tot ce au început evreii să reconstruiască, a tras brazde cu plugul ca semn de dărâmare totală, a schimbat numele Ierusalimului, numind localitatea Aelia Capitolina și a pus interdicerea strictă că orice evreu care îndrăznește să se mute acolo, va fi pedepsit cu moartea. Elena a mers la Ierusalim după trei sute de ani, cum se putea să se păstreze toate cele trei cruci? Prin absurd vorbind, dacă cineva ar fi vrut să păstreze, ar fi păstrat imediat numai crucea Domnului, nicidecum și pe ale tâlharilor... Ce a urmat după aceea a fost mai fantastic. **Multe din bisericile catolice mari au dorit să aibă bucăți de lemn din crucea Domnului. Atunci au hotărât să o taie, să facă bucăți, așchii, pe care le-au vândut ca relicve nespuse de prețioase. Am citit o relatare că unii interesați au făcut o investigare de inventariere a bucăților și așchiilor din crucea Domnului ce se află sub sticlă în multe biserici și au ajuns la rezultatul că azi în lume se află câteva vagoane de lemn din acea cruce... Ce mârșavă slujbă să înșeli pe oameni în numele lui Dumnezeu! ...**

O altă nebulie la catolici și ortodocși este **dogma transubstanțierii** (la catolici) sau a **prefaceri** (la ortodocși) ce are loc în cadrul euharistiei. **Catolici și ortodocși literal cred că pâinea și vinul pe care-l primesc în cadrul euharistiei este transformat în carnea și sângele REAL al Mântuitorului, și ei NU consideră acest lucru ceva a fi ceva simbolic**, ci după mintea lor rătăcită cei mai mulți dintre ei cred la propriu, deci în sensul literal, că această transformare, de prefacere a pâinii și vinului în carnea și sângele Mântuitorului cu ajutorul Duhului Sfânt este total reală. Ei spun: „**În Sfânta Euharistie avem prezent, ÎN MOD REAL, pe însuși Mântuitorul Iisus Hristos, Dumnezeu Fiul-intrupat, cu Trupul și Sângele Său. Aceasta ni s-a dat prin prefacerea darurilor de pâine și vin, cu puterea Duhului Sfânt, la invocarea episcopului sau preotului (epicleza)... Pâinea și vinul euharistie își păstrează chipul și forma lor, de pâine și vin, numai pentru ochii și simțurile noastre trupesti și pentru a ne putea împărtăși de ele, primindu-le în lăuntrul nostru, noi fiind ființe trupesti**”. **Cei care cred în nebuniile mai înainte citate, nebuni care vin de la duhurile înșelătoare care sau strecurat în bisericile lumești, SE DECLARĂ CANIBALI, DEOARECE EI CRED CĂ MÂNÂNCĂ ÎN MOD REAL CARNEA MÂNTUITORULUI LOR** (Anticrist, falsul Mântuitor carnal al lumii care nu a primit Dragostea Adevărului ca să nu piară) **ȘI BEAU ÎN MOD REAL SÂNGELE FALSULUI LOR MESIA, ANTICRISTUL, CARE SE VA DOVEDI NU SALVATORUL LUMII, CI ADEVĂRATUL DISTRUGĂTOR AL LUMII**, al tuturor care au iubit mai mult minciunile frumos împachetate și servite ale Satanei (ale lui Anticrist) și ego-ul lor stricat și decăzut, decât Adevărul Divin relevat de Dumnezeu în Sfintele Scripturi, căci pe Dumnezeu și Fiul Său nu au vrut să-L iubească, nici să-L cinstească. Conform noului dicționar explicativ al limbii române, **prin canibal se înțelege o "persoană care se hrănește cu carne de om"**, și își are originea în Canaan, unde acum mii de ani, **preoți lui Baal erau numiți Cahna Bal**, și care între altele **consumau din carnea victimelor care erau sacrificate (erau arse)** în cinstea lui Baal, pentru a potoli mânia lui Baal, sau pentru a câștiga unele favoruri date de acest demon (de exemplu ploaia). În **1Regi 16:34** găsim o referire explicită la ceea ce poate fi numit **sacrificiu fundamental**, sacrificiu ce era destul de răspândit acum mii de ani în Canaanul vremurilor biblice (și în zona mării Mediteraneene). În privința minciunilor și rătăcirilor răspândite de catolici și ortodocși cu privire la **dogma canibalică a transubstanțierii/prefaceri**, trebuie menționat că adevăratul nostru Mântuitorul numai simbolic a numit vinul „sângele Meu” (Matei 26:28), deoarece în următorul verset el se referă la acest vin ca „rod al viței” (Matei 26:29), care tot simbolic nu este altceva, decât băutura duhovnicească al sfinților (Numeri 20:7-8, Exod 17:6, vezi și Psalmul 78:35, Deut 32:4,30, Romani 9:33 sau Isaia 28:16), după cum și pâinea pământească la rândul său simbolizează hrana duhovnicească (cea cerească) dată sfinților, după cum este scris și în 1Corinteni 10:3-4 sau Ioan 4:14. **În Biblie se scrie clar că cei ce cred cu adevărat în Dumnezeu și Fiul Său, NU AU VOIE SĂ CONSUME SÂNGE** (Deut. 12:16; Acts 15:20). Deci cine susține că bea sânge în sensul strict literal și nu simbolic, acela prin însuși acest fapt dovedește clar că el nu în Dumnezeu crede, ci în demonii care înșală și rătăcesc pe cei ce „nu au primit dragostea Adevărului ca să fie mântuiți”-1Thes 2:10. Ca și toate celelalte dogme nebunești, hulitoare și rătăcite, și dogma aceasta a transformării vinului și pâinii în carnea și sângele literal al falsului Mântuitor pe care-l au cei înșelați și rătăciți, este o taină a catolicilor și ortodocșilor, după cum reiese și din următorul citat: „**Cum are loc această prefacere a pâinii și vinului, fără modificarea formelor lor exterioare de pâine și de vin, rămâne marea taină a credinței noastre**”. Conciliul de la Trent a proclamat că credința în transubstanțiere este esențială pentru mântuire și a pronunțat blesteme (anate) cu privire la oricine, care ar nega această dogmă nebunească a lor. Consiliul a ordonat ca pastori să explice că nu numai că elementele Liturghiei conțin carne, oase și nervi ca o parte a lui Hristos ", dar, de asemenea, un Hristos întreg" (carne și sânge, trup și suflet, divinitatea și umanitatea, este într-adevăr prezent). **Însăși ideea că Hristos - "carne și sânge, trup și suflet, Divinitate și umanitate" - este oferit în mod repetat, ca o "reînnoire" a jertfei crucii (la catolici și ortodocși), stă în contrast puternic cu cuvintele adevăratului Mântuitor, Iahua, pe care le-a rostit pe cruce: "S-a isprăvit!" (Ioan 19:30). Jertfele Vechiului Testament au trebuit să fie oferite continuu, pentru că niciunul dintre ele nu a fost o jertfă perfectă, dar cel al adevăratului Mântuitor, fiind perfectă a fost făcută „o dată pentru totdeauna” - Evrei 10:10-14 (sau Evrei 9:25-28). După secolul al 12-lea Biserica Romano-Catolică a început să rețină înapoi cupa cu vin de la oameni, și le servesc doar pâinea. Preotul bea vinul. Un argument utilizat de șarlatani a fost că cineva ar putea să verse sângele lui Hristos. După mai multe secole, această dispoziție a fost relaxată. Acum unii catolici au voie să se împărtășească atât cu pâinea cât și cu vinul, dar obiceiurile variază de la o biserică la alta. Credința în transubstanțiere așa cum este practică în Biserica Romano-Catolică, este "una dintre cele mai vechi ceremonii ale religiei primitive." (pentru mai multe detalii vedeți „Enciclopedia de religie și etică” - Hastings). Acolo unde catolicii și/sau ortodocșii vorbesc de taine, aproape fără excepție ascund una sau mai multe minciuni ce privesc **taina lor, al înșelătorilor și al înșelaților, al rătăciților și al escrocilor, care nu pe Dumnezeu îl slujesc, ci pe Baal, pe Satana, pe Anticrist**. Deci nu vă lăsați înșelați oameni, ci cercetați scripturile și cereți călăuzirea Duhului Sfânt de la Dumnezeu, căci altfel cu siguranță veți cădea în cursa cea lată și mare a diavolului, al Satanei și duhurilor înșelătoare, demonice,**

care au penetrat toate bisericile lumești (după părerea mea, nu există confesiune creștină care într-o privință sau alta să nu fie rătăcită în privința învățăturilor propovăduite în bisericile lor).

Citații

„... **nici simpla îndeletnicire a cuiva cu lucrurile religioase nu va face niciodată un copil al lui Dumnezeu dintr-un om născut în păcat și fărădelegi. Mersul la biserică, participarea cu regularitate la Sfânta Liturghie și practicarea tuturor ritualurilor bisericești, nici una singură din toate acestea și nici toate la un loc nu vor face în veci pe cineva ortodox... Avem ca dovadă pe Iuda vânzătorul care a stat trei ani și jumătate în imediata apropiere a Mântuitorului, a Fiului lui Dumnezeu. L-a văzut în carne și oase, L-a auzit și a vorbit cu El, a mâncat și a băut cu Mântuitorul și, totuși, lucrul acesta nu l-a făcut creștin, ba încă nici măcar nu l-a împiedicat să rămână ceea ce a fost de la început – un diavol (Ioan 6:70)! ... Pocăința, așadar, atât din perspectiva Scripturii cât și din perspectiva teologilor amintiți, este un act care trebuie făcut în deplinătatea tuturor facultăților mintale și sufletești de alegere absolut deliberată a insului în cauză...**”

„... **cuvântul cruce este redat în greacă prin termenul stavros (stauros = stâlp). Cel mai expresiv dintre înțelesurile acestui termen poartă conotația de dat la moarte în sensul de lepădare de sine, prin implicarea ispășirii lui Hristos... **crucea, pentru acela care vrea să o poarte, înseamnă lepădare de sine ... Este vorba, deci, despre a te da la moarte pe calea lepădării de sine...** în Noul Testament cuvântul cruce este redat în cinci locuri cu cuvântul simplu lemn, și anume: la Faptele Apostolilor 5:30, la 10:39, la 13:29, Galateni 3:13 și la 1 Petru 2:24... așa-numitul **cult al crucii** a apărut mai târziu, introdus de tradiția oamenilor... Felul acesta de închinare prin facerea semnului crucii cu mâna nu face parte din învățătura Mântuitorului, nici a Sfinților Părinți ai Bisericii...**”

Una din revistele Ortodoxia ne face cunoscut că „**Crucea (semnul crucii) ca reprezentare a aceea ce s-a petrecut pe Golgota, a pătruns în viața liturgică a Bisericii în sec. al IV-lea**” – Revista Ortodoxia din 1982, nr. 2, pag. 309.

În revista Ortodoxia citim că „**prima evidentă despre reprezentarea trupului lui Iisus pe cruce, provine din secolul al 5-lea. Până în secolul al 6-lea, simpla cruce a apărut rar în public**” – Ortodoxia, nr. 2 /1982, pag. 308.

„Pentru cei familiarizați cu limba în care a fost scris N.T., **este cunoscut că termenul [grecesc] hiereus pentru cuvântul preot nu apare niciodată în legătură cu vreo funcție în Biserica lui Hristos**. El este folosit numai în următoarele situații: în legătură cu Mântuitorul ca Mare Preot (*la Evrei 5:5-6*); în legătură cu toți creștinii ca fiind preoți (*la 1 Petru 2:5 și 9, Apocalipsa 1:6, 5:10*); cu preoții iudei și cu preoții păgâni (*Faptele Apostolilor 14:13*). Acest lucru este confirmat și de Vasile Mihoc, un teolog român: **„Termenul Hiereus (preot) nu este folosit niciodată în N.T. pentru desemnarea membrilor ierarhiei bisericești. Primii creștini au dat preoților alte denumiri...**”

În ceea ce privește slujba preoției trebuie să se știe de asemenea foarte bine că **în tot Noul Testament nu se găsește nici o mențiune a preoției ca o slujbă specială a unei anumite categorii de creștini**, așa cum stăteau lucrurile în economia Vechiului Testament la poporul evreu ... Origen [a scris]: **„Nu știi, oare, că preoția este dată tuturor credincioșilor**, adică întregii Biserici a lui Dumnezeu? ... **Altarul inimii [este locul] în care se sfințește Hristos** – 1 Pet 3:15 ... Nu vreau să te miri că acest templu este deschis numai preoților. Căci **toți care sunt unși cu ungerea Duhului Sfânt au fost făcuți preoți... Dacă eu voi renunța la toate pe care le posed și voi lua crucea mea ca să urmez pe Hristos, am adus jertfa arderii de tot la altarul lui Dumnezeu...**” ... **„Toți cei ce se jertfesc sau se dăruiesc Persoanei supreme sunt preoți...**” – Preot profesor Dumitru Stăniloae”

Revista Studii Teologice: „**Duhul Sfânt nu mai adaugă nimic la conținutul Divin al Evangheliei. O tradiție care este contrară Sfințelor Scripturi nu este o tradiție ortodoxă**” Arhimandrit profesor dr. C. Voicu, Mitropolia Ardealului, nr. 7-8, 1985, p. 414.

Evagrie Monahul: „**Dacă vrei să te rogi în duh, nimic să nu iei de la trup și nu vei avea nori care să-ți facă umbră în vremea rugăciunii**” - Filocalia, vol. 1, pag. 91.

Tertulian: „Dacă s-ar cere o motivare biblică pentru **semnul crucii**, ea nu s-ar putea găsi. **Începutul îl are în tradiție...**”

Sf. Irineu: „**Nici o tradiție nu poate fi recunoscută ca Apostolică, dacă nu este întemeiată pe Sfânta Scriptură și potrivită cu ea.**” - Sf. Irineu, Contra ereziilor, 3, 2.

Origen (†254) relatează obiecțiile sale făcute la insinuările filozofului Cels care obiecta creștinilor că evită să construiască altare, statui și temple. Iar el le răspunde astfel: „... **ne rușinăm să zidim dăruitorului întregii vieți temple neînsufletește și moarte**” Contra lui Cels VIII, 17-19.... în alt loc zice: „**E lucru nebunesc nu numai să te-nchini, ci și să lași să se înțeleagă de cei mai mulți că tu ai face așa ceva de dragul multimilor**; căci în sufletul celor ce cinstesc pe Dumnezeu cu toată evlavia nu se găsește nici un loc pentru minciună. **De aceea noi ne ferim să ne închinăm la chipuri cioplite... Noi nu credem că chipurile cioplite (icoanele) ar putea reproduce înfățișarea lui Dumnezeu, deoarece este cu neputință să redai o ființă care este nevăzută și lipsită de trup... Pe Dumnezeu Cel fără de trup și invizibil, nu-L putem mărgini în spațiu.**” Contra lui Cels VII, 66.

Mărturia Sf. Chiril al Ierusalimului: „Nici chiar pe mine, care-ți vorbesc acestea, să nu mă crezi dacă nu vei primi din Dumnezeu Scripturi dovada celor ce-ți vorbesc. Mântuirea noastră constă în dovezile Dumnezeieștilor Scripturi” Sf. Chiril al Ierusalimului, Cateheza a IV-a, 17, vol. 1, pag. 118.

Vicențiu de Lerin: „Să nu ascultăm pe nimeni care introduce învățături noi, oricât de însemnați ar fi.”

Adevărul că evreii au fost dușmani neîmpăcați ai icoanelor ne-o dovedește chiar și istoria, de exemplu:

Iosif Flavius, vestitul istoric evreu (†96 d.Hr.): „Este contra Legii de a avea în temple icoane sau tablouri, sau orice reprezentare de ființe vii.” Despre războiul iudaic, 1, 650.

Clement Alexandrinul (†215), învățător creștin, pune, de asemenea, în lumină măreția, infinitatea și spiritualitatea lui Dumnezeu, care depășește orice reprezentare materială: „Căci icoana lui Dumnezeu este Logosul divin și omul cel fără de păcat; iar chipul omenesc al icoanei lui Dumnezeu este mintea” Stromata V, 14, 94, 5.

Tot în Stromata 180, scrie: „A venera Ființa spirituală prin materie înseamnă a o necinști, pentru că o pricepem prin simțuri – nu prin credință. Oare nu este frumos și drept să nu circumscriem (*adică să nu mărginim, să nu încadrăm*) într-un loc oarecare pe Cel care-I fără de margini...? ...” Stromata VIII, 5, 28, 1-4.

Urmează câteva versete biblice care sprijină și arată cele scrise anterior:

Mat 4:10 ... "Lui Iahuah, Dumnezeului tău să te închini și Lui singur să-I slujești".

[G4352 – proskuneo – 1. crouch to (*a se ghemui*) 2. to fall face down in adoration (*a cădea cu fața la pământ...*)

3. a physical act of lowering oneself in humble submission with an attitude of utmost adoration or respect]

2 Petru 2:1-3 ... au fost în popor și prooroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare ... Și mulți se vor lua după învățăturile lor rătăcite și, din pricina lor, calea adevărului va fi hulită; Și din poftă de avere și cu cuvinte amăgitoare, ei vor face târg cu voi... MY

1 Tim 4:1-5 Dar Duhul grăiește lămurit că, în vremurile cele de apoi, unii se vor depărta de la credință, luând aminte la duhurile cele înșelătoare și la învățăturile demonilor. Prin fățarnicia unor mincinoși, care sunt pecetluiti în cugetul lor. Aceștia opresc de la căsătorie și de la unele bucate, pe care Dumnezeu le-a făcut, spre gustare cu mulțumire, pentru cei credincioși... Pentru că orice făptură a lui Dumnezeu este bună și nimic nu este de lepădat, dacă se ia cu mulțumire; Căci se sfințește prin cuvântul lui Dumnezeu și prin rugăciune.

Matei 15:2-3,9 Pentru ce ucenicii Tăi calcă datina bătrânilor? Căci nu-și spală mâinile... Iar El, răspunzând, le-a zis: De ce și voi călcați porunca lui Dumnezeu pentru datina voastră?... zadarnic Mă cinstesc ei, învățând învățături ce sunt porunci ale oamenilor

Marc 7:5-8,13 Și L-au întrebat pe El fariseii și cărturarii: Pentru ce nu umblă ucenicii Tăi după datina bătrânilor, ci mănâncă cu mâinile nespălate? Iar El le-a zis: Bine a proorocit Isaia despre voi, fățarnicilor, precum este scris: "Acest popor Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine". Dar în zadar Mă cinstesc, învățând învățături care sunt porunci omenesti. Căci lăsând porunca lui Dumnezeu, țineți datina oamenilor... Și astfel desființați cuvântul lui Dumnezeu cu datina voastră...

Rom 1:21-26 Pentru că, cunoscând pe Dumnezeu, nu L-au slăvit ca pe Dumnezeu, nici nu L-au mulțumit, ci s-au rătăcit în gândurile lor și inima lor cea nesocotită s-a întunecat. Zicând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni. Și au schimbat slava lui Dumnezeu Celui nestricăcios cu asemănarea chipului[G1504-icoana] omului celui stricăcios... De aceea Dumnezeu i-a dat necurăției, după poftele inimilor lor, ca să-ți pângărească trupurile lor între ei, Ca unii care au schimbat adevărul lui Dumnezeu în minciună și s-au închinat și au slujit făpturii, în locul Creatorului, Care este binecuvântat în veci, Amin! Pentru aceea, Dumnezeu i-a dat unor patimi de ocară, căci și femeile lor au schimbat fireasca rânduială cu cea împotriva firii...

1 Cor 5:1-2, 6 Din toate părțile se spune că între voi este curvie... Și nu v-ați mâhnit mai degrabă, pentru ca cel ce a săvârșit fapta aceasta să fi fost dat afară din mijlocul vostru! ... Nu știți că puțin aluat dospește toată plămădeala? ...

Ieremia 19:13 Și casele Ierusalimului și casele regilor lui Iuda vor fi necurate, ca Tofetul, pentru că pe acoperișul tuturor caselor s-aduce tămâie întregii oștiri cerești și se săvârșesc turnări în cinstea dumnezeilor străin

Ioan 14:6 Iisus i-a zis: Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl Meu decât prin Mine.

Fap 10:25-26 Și când a fost să intre Petru, Corneliu, întâmpinându-l, i s-a închinat, căzând la picioarele lui. Iar Petru l-a ridicat, zicându-i: Scoală-te. Și eu sunt om.

Fap 5:29 „Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!”

Mat 11:11 **Nu s-a ridicat între cei născuți din femei unul mai mare decât Ioan Botezătorul totuși cel mai mic în împărăția cerurilor este mai mare decât el.** [Luc 7:28]

Luc 11:27-28 Și când zicea El acestea, o femeie din mulțime, ridicând glasul, I-a zis: Fericit este pântecul care Te-a purtat și fericiți sunt sânii pe care i-ai supt! Și El a răspuns: „**Ferice mai degrabă de ceice ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, și-l păzesc!**”

Mat 12:49-50 Și, întinzând mâna către ucenicii Săi, a zis: Iată mama Mea și frații Mei.

Că **oricine va face voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela îmi este frate și soră și mamă.**

Luc 1:28 Și intrând îngerul la ea, a zis: Bucură-te, ceea ce ești plină de har... **Binecuvântată ești tu între femei.**

Judecători 5:24 **Binecuvântată să fie între femei lael, Nevasta lui Heber, Chenitul! Binecuvântată să fie ea între femeile cari locuiesc în corturi!**

1 Tim 3:16 ... **mare este taina dreptei credințe: Dumnezeu S-a arătat în trup...**
[Prin Fiul Său, în Care este Creatorul tuturor lucrurilor bune]

Psalmul 106:36 Au slujit **idolilor** lor, iar aceștia au devenit o cursă pentru ei – NTR [Aici e vorba de **idolii carnali, ființe carnale**]
Psalmul 106:38 Au vărsat sânge nevinovat, **sângele fiilor și al fiicelor lor, jertfindu-i idolilor**[sens material și spiritual] din **Canaan**[pământul bogăției materiale], și au spurcat țara din pricina sângelui – NTR [idolii spirituali – aici e vorba de demonii din versetul 37, deci de entități demonice de rang superior, de elita demonilor, și nu de cele inferioare care intră în animale, etc...]

Alte subiecte și observații

Exemple de decodare ale sensurilor ascunse / pecetluite ale versetelor/cuvintelor din Scripturi

În exemplele ce urmează, numai decodarea primului exemplu îl dau pas cu pas, literă cu literă, pentru a ușura modul în care trebuie utilizat dicționarul de la punctul doi al **pagini principale de internet** de unde se poate descărca între altele și documentul acesta:

mesajulmesagerului.wordpress.com

Pentru celelalte exemple dau numai decodarea sensului acoperit al părți citate. Deci urmează primul exemplu:

2 Regi 2:9 Și s-a întâmplat, după ce au trecut, că Ilie i-a spus lui Elisei: Cere ce să fac pentru tine, înainte de a fi luat de la tine. Și Elisei a zis: Te rog, să fie **o măsură dublă din duhul tău peste mine** - Fidelă

[Parte subliniată este acoperită, pecetluită, și nu este cunoscută de lume, astfel nici traducerea și interpretările acestei părți nu sunt cu adevărat bune (cel puțin în cazul bibliilor la care eu personal am avut acces), **adevăratul sens pentru partea subliniată fiind următorul**: „... **două manifestări materiale ale lui Dumnezeu, Care să locuiască** [în cele două] **în corturi care-s luminate, ocrotite și alese de Mielul Conducătorului Suprem Dumnezeu**” și decodarea din original este făcută astfel:

שְׁנֵי ^{H8147} => **două** // כִּי ^{H6310} => **manifestări - פ materiale - פ ale lui Dumnezeu - י** (vedeți dicționarul de la punctul 2. de pe pagina principală – cuvântul 'înfățișarea' din dicționar aici este redat prin 'manifestări', iar 'praf' este redat prin 'materiale') // כִּי-רִיבָה ^{H7307} => **Care să locuiască - ב** [în cele două] **în corturi - ב care-s luminate - ר ocrotite - ו și alese - ה de Mielul - י** // אֱלֹהִים ^{H413} => **Conducătorului - א Suprem - ל Dumnezeu - י**, cred că acum veți înțelege mai bine valoarea inestimabilă a lucrurilor Divine relevate în Scripturi, dar care au fost ascunse (și deocamdată - cu puține excepții – încă sunt ascunse) de lume]

1 Regi 18:36 ... אֱלֹהִים ^{H430} בְּיִשְׂרָאֵל ^{H3478} ... => Elohim (H430) aici are sensul de Dumnezeu, și sensul celor 2 cuvinte este:

1. Dumnezeu locuiește în cortul lui Israel Și **2. Israel locuiește în cortul lui Dumnezeu (Fiul Său - Mântuitorul)**

[Aici este vorba de Israelul Duhovnesc/Spiritual și nu de cel carnal. Israel se pronunță corect YISRAEL, unde litera 'Y' trebuie pronunțat ca litera 'I' de la Iepure sau Ieri sau Iarăși ...]

Despre lupta lui Iacov, al Israelului/omului trupesc, împotriva Mântuitorului.

Gen 32:24-30 Rămânând Iacov singur, **s-a luptat un OM**[în BOR în loc de OM, au tradus "CINEVA". În acest loc, traducerea e deci falsificată! În original aici figurează: יִישׁ - H376 - iysh – om, un individ masculin] **cu dânsul până la revărsatul zorilor**. Văzând însă că nu-l poate răpune Acela, S-a atins de încheietura coapsei lui și i-a vătămat lui Iacov încheietura coapsei, pe când se lupta cu el. Și i-a zis: "Lasă-Mă să plec, că s-au ivit zorile!" **Iacov I-a răspuns: "Nu Te las până nu mă vei binecuvânta"**. Și l-a întrebat Acela: "Care îți este numele?" Și el a zis: "Iacov!" Zisu-i-a Acela: **De acum nu-ți va mai fi numele Iacov, ci Israel te vei numi**, 1. **că te-ai luptat cu dumnezeu și cu oamenii și ai ieșit biruitor!** Și a întrebat și Iacov, zicând: "Spune-mi și Tu numele Tău!" Iar Acela a zis: "Pentru ce întrebi de **numele Meu? El e minunat!**" Și l-a binecuvântat acolo. Și a pus Iacov locului aceluia numele **Peniel**, adică fața lui Dumnezeu, căci și-a zis: 2. **Am văzut pe Dumnezeu în față și mântuit a fost sufletul meu!**

[Părțile subliniate – parțial sau total – sunt traduse greșit în aproape toate Bibliile! Sensurile ascunse (relevante), descifrate, sunt:

1. A) ... [Israelul duhovnicesc este] cortul Mielului lui Dumnezeu, Care este Mântuitorul/Ocrotitorul celor care-s luminați de Dumnezeu, al celor credincioși, al celor care-s uniți cu Dumnezeu, Care a poruncit spiritelor care veghează (*îngerilor păzitori*) să-i ocrotească/sprijine/unească pe cei care cred în Unicul Miel al lui Dumnezeu [Dealtfel trebuie știut că Israelul Duhovnicesc luptă împreună cu Dumnezeu și cetele de îngeri și este biruitor]

B) ... [Israelul trupesc] locuiește în corturi materiale care putrezesc și-s îngropate deodată cu ființa pe care lau găzduit, cu cei ce-s legați [au libertatea constrânsă] de Dumnezeu, Care a poruncit ca mulțimea celor care-s legați, al celor care-s stricați și-s răi, să fie ruinată și scufundată [în întuneric], ca cei nelegiuți să fie nimiciți/arși și pedepsiți/să rămână legați. [Dealtfel trebuie știut că Israelul trupesc luptă împotriva lui Dumnezeu cu mulțimea celor care-s stricați și va fi biruit]

2.... **am văzut pe Dumnezeu față în față, și totuși am scăpat cu viață.** – în BOR și multe alte biblii traducerile sunt greșite!!!

[Principalul este să pricepeți că toate informațiile care-s cuprinse în partea aceasta delimitată cu două linii orizontale, este legat de întruparea Mântuitorului și a faptului cum a fost/este EL primit și văzut de Israelul trupesc și cel duhovnicesc. **ISRAELUL TRUPESC PRIN ÎNTRUPAREA MÂNTUITORULUI NU PE DUMNEZEU LA VĂZUT ÎN EL, CI PENTRU EI ERA/ESTE DOAR O MANIFESTARĂ CARNALĂ A ȘARPELUI**, LUCRU CARE REIEȘIE ȘI DIN FAPTUL CĂ L-AU CONSIDERAT ÎNDRĂCIT ȘI CONDUCĂTORI LOR CREDEAU CĂ MINUNILE LUI SUNT FĂCUTE CU AJUTORUL SATANEI, BEELZEBUL, CUM ERA NUMIT ÎN LOCUL ȘI TIMPUL ACELA (Ioan 10:20-21, Matei 12:24-27) **ISRAELUL DUHOVNICESC PE PLANUL MATERIAL A VĂZUT MANIFESTAREA LUI DUMNEZEU, ȘI NU PE DUMNEZEU, CĂCI DUMNEZEU NU APARTINE DE PLANUL MATERIAL, DAR CU OCHI MINTII ISRAELUL DUHOVNICESC A VĂZUT ȘI A ÎNȚELES CĂ DUMNEZEU ESTE CEL CE LUCREAZĂ MINUNILE MÂNTUIRII SUFLETULUI ȘI SPIRITULUI UMAN, AU ÎNȚELES ȘI AU CREZUT/CRED CĂ DUMNEZEU LUCREAZĂ PRIN FIUL SĂU, IAR A TREIA CATEGORIE ESTE VEDEREA DUHOVNICEASCĂ, PUR SPIRITUALĂ, CARE ESTE CU MULT SUPERIOARĂ CELEI CARNALE SAU CELUI DIN PLANUL MINTII, ȘI DE CARE AU PARTE NUMAI ACEI SFINȚI AI ISRAELULUI DUHOVNICESC, CARE AU ATINS CELE MAI ÎNALTE TREPTE ALE SFINȚIEI PE CARE-L POT ATINGE FIINȚELE UMANE. TRĂIRILE LOR NU POT FI REDATE PRIN CUVINTE, DUPĂ CUM NICI UNUI OM NĂSCUT ORB, NU PUTEM REDA, ÎNFĂȚIȘA, LUMEA CULORILOR PRIN CUVINTE]**

PENIEL are două sensuri, 1. unul valabil pentru oameni carnali, iar al 2. doilea valabil pentru oameni duhovnicești, spirituali:

1. **Șarpele care s-e arată în materie, este dumnezeul ființelor rătăcite**/bolnave/scârboase/pedepsite/potrivnice [lui Dumnezeu]
2. **Fața [Mântuitorului] prin care s-a arătat grația Divină, Conducătorul Suprem** [Dumnezeu]

Partea aceea a versetului 28 unde citim: "**că te-ai luptat cu dumnezeu...și ai ieșit biruitor!**" de mulți oameni carnali este interpretat în sensul că Iacov s-a luptat **împotriva lui Dumnezeu** și a ieșit biruitor. Această interpretare pentru mine e nebunie pură, căci numai cei ce sunt nebuni de a binelea, numai cei care au mintea și sufletul bolnav, își pot închipui că o creatură decăzută, mărginită și limitată atât pe plan fizic, cât și cel intelectual și spiritual, poate învinge într-o luptă îndreptată împotriva lui Dumnezeu. Numele lui **IACOV** (*aici simbol al omului carnal*) descifrat, între altele are următoarele sensuri:

1. **Dumnezeu cunoaște inima celor care se sprijină de cort** [cortul simbolizează trupul carnal al ființelor legate de planul fizic]
2. **Materia ruinează/întunecă inima celor care-s răi, îi acoperă**
3. **Ființa care se manifestă prin materie și [care servește cortul (trupul)] / [se plimbă] care schimbă [care este unit] cu cortul**

Cred că pentru cei credincioși și înțelepți, nu mai este necesar să explic de ce omul carnal nu-l poate vedea pe Dumnezeu, nici măcar pe planul intelectual (*1 Cor 2:14,1:18*), nemaivorbind de cel spiritual (*Ioan 1:18*), astfel nu este corect să traduci: "**Am văzut pe Dumnezeu...**" în loc de, "**Am văzut pe dumnezeu ...**", căci sunt două lucruri diferite.

Osea 12:3-4 În pântecul maicii sale, Iacov a ținut de călcâi pe fratele său, și ca un viteaz s-a luptat el cu **Dumnezeu**. **Cu îngerul s-a luptat și l-a biruit; a plâns și l-a rugat să se milostivească spre el; apoi l-a aflat la Betel și acolo Dumnezeu a grăit cu el.**

[Din aceste versete reiese clar, că **Iacov nu cu Dumnezeu s-a luptat, ci cu un Mesager** (*acesta fiind cel de al doilea sens al cuvântului ebraic malak מלאך – H4397*) tradus ca înger] **întrupat în forma unui OM, Care nu este altul decât Fiul lui Dumnezeu. Da, APARENT în lupta Israelului (oamenilor) carnal simbolizat de Iacov, împotriva adevăratului Mesia, al adevăratului Mântuitor, așa li s-a părut/li ser pare că au învins, că au biruit. Dar această părere nu are nici o bază reală, nici un sâmbure de adevăr, ci este doar vederea răsucită și bolnavă a omului carnal, care întotdeauna este dispus să se înșele chiar și pe sine însuși, și până nu se schimbă și astfel nu recunoaște și nu crede Adevărului și nu se pocăiește, va merge din nebunie în nebunie, numai ca să-și apere minciunile, smintelile și rătăcirile pe care le-a zidit dealungul sutelor de ani. Dar ziua Adevărului nu mai este departe, și atunci vor fi confrunțați cu Adevărul Absolut și indisputabil. Cred, spun și mărturisesc sincer: Cel care crede, că omul carnal, un muritor, care-i stricat și-i limitat din mai multe puncte de vedere, îl poate**

învinge pe singurul adevărat Dumnezeu sau pe Unicul lui Fiu, are în el cel mai înalt grad de nebunie și/sau ticăloșie pe care creaturile decăzute îl pot atinge. Mântuitorul nu întâmplător i-a numit orbi, nebuni și fii ai diavolului- Mat 23:17, Ioan 8:44]

Despre legătura dintre bani și dumnezeul celor stricați

Isaia 65:11 Dar pe voi, care-L părăsiți pe Iahuah, care uitați muntele Meu cel sfânt,
care pregătiți o masă pentru **Gad** și turnați vin amestecat pentru **Meni** – GBV2001
וְאַתֶּם^{H859} ve-'at·**Tem** who || עֲזָבִי^{H5800} 'o·ze·**Vei** But ye [are] they that forsake || יְהוָה^{H3068} A·do·Nai, the
LORD || הַשֵּׁחִיחַ^{H7911} hash·she·che·**Chim** cause to forget || אֶת־^{H853} 'et- || הָרִי^{H2022} har mountain ||
קֹדְשִׁי^{H6944} kod·shi my holy || הָעֹרֵךְ^{H6186} ha·'o·re·**Chim** that prepare || לַגֹּדֶל^{H1409} lag·**Gad** Fortune ||
שֻׁלְחָן^{H7979} shul·**Chan**, a table || וְהַמְלֵאִים^{H4390} ve·ham·mal·'**Im** and that furnish || לַמִּנִּי^{H4507} lam·**Ni**
unto that number || מִמְסַךְ^{H4469} mi·**Sach**. the drink offering ||
[**GAD** <=> **GOD** {noroc sau planeta Jupiter} <====> **MENI** <=> **MANI (MONEY)** {număr, soartă sau planeta Venus}]

Despre Ierusalimul ceresc și înviere

Matei 27:51-53 Și îndată perdeaua dinăuntrul Templului s-a rupt în două, de sus până jos, pământul s-a cutremurat, stâncile s-au despicat, mormintele s-au deschis, și multe trupuri ale sfinților care muriseră au înviat. Ei au ieșit din morminte, după învierea lor, au intrat în Sfânta cetate și s-au arătat multora.

[Cuvintele subliniate care se referă la înviere sunt traduse din originalul grecesc *egeiro* (ἐγείρω – G1453) și *egersis* (ἐγερσις – G1454), iar cuvântul 'lor' este tradus din autou (αὐτοῦ – G847), care face referire la sinele cuiva, în cazul de aici la sfinții care au fost înviați. Deci – aici – corect este 'învierea lor' și nu 'învierea Lui' după cum este tradus în cele mai multe biblii. Aici prin Sfânta cetate se face referire la Cetatea cea cerească, nu la cel pământesc]

DESPRE CEI ALEȘI

Ioan 7:37... Isus a statut în picioare, și a strigat: Dacă însetează cineva, să vină la Mine, și să bea

[Mulți suntem chemați de Dumnezeu, dar aleși sunt doar cei ce însetează Adevărul Divin, cei ce înainte de toate îl doresc pe Creator și Mântuitor, tot ceea ce e nobil, bun și înălțător, și nu-s preocupați aproape tot timpul doar cu cele materiale, cu satisfacerea poftelor carnale, căutarea desfătărilor trupesti și cu satisfacerea acelor instincte animalice, care 'sufocă' spiritul, întunecă mintea și sufletul uman. Deci suntem aleși – dacă înainte de toate – avem privirea ațintită spre cer, când cele materiale nu mai sunt sursa principală al momentelor de bucurie și fericire în viața noastră, ci aspirăm spre adevărata cunoaștere al Creatorului și Mântuitorului nostru, când dorim să-l servim pe Dumnezeu și pe Fiul Său, înainte de toate DIN RECUNOȘTINȚĂ, înțelegând din cele dăruite și primite, măreția, puterea, slava, bunătatea și iubirea Creatorului și Mântuitorului nostru. Am fost creați nu pentru servirea ego-ului stricat, al ființelor stricate, ci pentru slujirea lui Dumnezeu și al Fiului Său]

Daniel 2:43 Și după cum ai văzut fierul amestecat cu lutul, așa vor fi amestecați prin sământa omului, dar nu se vor alipi unul la altul (nu vor ține unul la altul - nu se vor iubi), după cum fierul nu se poate amesteca cu lutul – Traducerea corectată [BOR – DC au tradus greșit cuvântul de origine aramaică zra (H2234 זַרְא) – care înseamnă 'sămânță, urmași' cu cuvintele 'înrudiri'(BOR) și 'căsătorie'(DC). Mai departe și cuvântul de origine aramaică debac (H1693 דַּבַּק) care înseamnă 'alipire' (a se lipi, a se alătura) este tradus strâmb în BOR]

PERSONAL DUPĂ CUM AM ÎNȚELES CELE SCRISE ÎN APOCALIPSĂ (CAPITOLUL 11), CEI DOI MARTORII (PROROCI) MENȚIONAȚI ACOLO, SUNT ILIE ȘI DUHUL SFÂNT, CARE VOR FI ÎNTR-UN SINGUR TRUP CARNAL, DUPĂ CUM ȘI DUMNEZEU ȘI FIUL SĂU AU FOST ÎNTR-UN TRUP CARNAL, ÎN TIMPUL CÂND S-A ÎNTRUPAT MÂNTUITORUL. DECI CEI CREDINCIOȘI NU LA APARIȚIA A DOI OAMENI CARNALI TREBUIE SĂ SE AȘTEPTE (DUPĂ CUM S-A PRESUPUS MULTE SUTE DE ANI ÎNAINTEA NOASTRĂ ȘI SE PRESUPUNE DE MAJORITATEA CELOR CARE ÎNCĂ NU AU ADEVĂRATA CĂLĂUZIRE ȘI RELEVATIE PRIMITĂ DE LA DUHUL SFÂNT), CI LA APARIȚIA UNUI OM, CARE VA FI REÎNCARNAREA LUI ILIE, ȘI ÎN TRUPUL LUI ILIE VA FI PREZENT ȘI DUHUL SFÂNT, DECI EI VOR FI CEI DOI MARTORI DIN APOCALIPSĂ (Pentru mai multe detalii cercetați manuscrisele grecești care provin din Alexandria – Egipt, unde se scrie de Trupul mort al Martorilor, și nu de Trupurile lor, deci "Trupul" este la singular, și nu la plural – Apocalipsă 11:8,9–după originalele care nu-s corupte)

Cred cu tărie că Duhul/duhul Sfânt are două sensuri în Sfintele Scripturi. Prin primul sens se înțelege acel Duh/Spirit Sfânt care emană din Dumnezeu (uni îl numesc energie, vibrație, putere, etc), precum aerul din plămâni oamenilor, și prin care Dumnezeu prin intermediul Fiului Său, ține toată creația în ființă. El nu este Dumnezeu, precum nici aerul expirat din plămâni oamenilor nu este om. Al doilea sens al duhului (observați că l-am scris cu literă mică?) Sfânt, este acela al creaturilor care sunt slujitorii lui Dumnezeu și al Fiului Său, sunt dedicați numai și numai slujirii Divinului, iubesc, adoră, slăvesc, laudă și binecuvântează Divinitatea, Tatăl și Fiul ceresc. Ei sunt frații noștri mai mari, împreună slujitori, ca de exemplu îngeri lui Dumnezeu (și îngerul păzitor), fii adoptați ai lui Dumnezeu, sfinții care au ajuns deja Acasă, în Împărăția Cerurilor. Noi trebuie să-i cinstim, să-i iubim ca pe noi înșine, să-i ascultăm, să-i binecuvântăm, DAR NU AVEM VOIE ȘI-I ADORĂM, SĂ NE ÎNCHINĂM LA EI SAU SĂ-I IUBIM MAI PRESUS CA PE DUMNEZEU ȘI PE FIUL SĂU. EI, CA ȘI NOI TOTI, SUNT SUPUȘI LUI DUMNEZEU ȘI FIULUI SĂU. EI MIJLOCESC ÎNTRE NOI ȘI FIUL LUI DUMNEZEU, CÂND NOI ÎNCĂ SUNTEM PUȚIN CREDINCIOȘI, NEPUTINCIOȘI, DECI LA ÎNCEPUTUL DRUMULUI PE CARE

PĂȘESC CEI DREPTI, CEI CREDINCIOȘI. EI SUNT ÎNSĂ DEASUPRA TUTUROR OAMENILOR CARE-S NĂSCUȚI DIN FEMEIE, INCLUSIV ȘI DEASUPRA MARIEI, CARE ESTE MAI MIC ÎN RANG CHIAȚ ȘI DECÂȚ IOAN BOTEZĂȚORUL, DUPĂ CUM NEA ÎNVĂȚAT PE NOI FIUL LUI DUMNEZEU (Matei 11:11).

Cred cĂ toȚii adevĂraȚii credincioși care-L mărturisesc pe Dumnezeu ȘI pe Fiul SĂu, trebuie sĂ ȚinĂ nu numai Sabatul, Paștele șI Pentecost-ul dupĂ calendarul rĂnduit de Dumnezeu, șI nu cel Gregorian sau alt calendar lumesC, ci șI SĂrbĂtoarea Azimelor, al TrĂmbiȚelor, Corturilor, ziua IspĂșirii. Luna nouĂ este i-ar o zi care trebuie sĂ-l ȚinĂm DivinitĂȚii (Isaia 66:23) șI sĂ nu ne ocupĂm cu treburile lumesȚi (de exemplu comerȚ – Amos 8:5), o zi Țn care nu este recomandat sĂ se facĂ muncĂ de robi, adicĂ muncĂ fizicĂ grea. IDEAL ESTE CĂND RUPEM TOATE LANȚURILE CARE NE ȚIN LEGĂȚI DE INTERESELE LUMEȘȚI, ȘI NE DEDICĂM TOT TIMPUL ȘI CU TOT SUFLETUL, CU TOATĂ FIINȚA NOASTRĂ, NUMAI ȘI NUMAI SLUJIRI LUI DUMNEZEU ȘI AL FIULUI SĂU, SEPARĂNDU-NE DE LUME, DE CEI NECREDINCIOȘI, DE CEI CARE ÎȘI GĂSESC BUCURIA ÎN NELEGIURI.

Personal cred cĂ pentru cei ce cred cu adevĂrat Țn Dumnezeu șI Fiul SĂu, a venit timpul sĂ se retragĂ din lume, cĂ lumea umblĂ Țn Țntuneric șI iubește mai mult Țntunericul decĂt lumina (Ioan 3:19-21), noi nu mai avem ce comunica cu cei ce nu au voit șI/sau nu voiesc sĂ primeascĂ AdevĂrul Divin, nu vor sĂ creadĂ, sĂ se pocĂiascĂ șI sĂ se lase de cele rele, care este cu atĂta savoare șI zel consumat de cei rĂi, ȚncĂt de multe ori merg pe stradĂ cu ochi aȚintiȚi Țn pĂmĂnt, sĂ nu vĂd manifestarea diavolilor prin oameni, care sau Țncuibat Țn mulȚi oameni, șI i-au pecetluit pe acești oameni, Țn trup șI Țn spirit (cine este cĂlĂuzit de duhul SfĂnt, cunoaște aceste lucruri – semnul din ochi al celor pecetluiȚi). Copii lui Dumnezeu știu, trebuie sĂ știe cĂ este noaptea, „cĂnd nimeni nu [mai] poate sĂ lucreze” - Ioan 9:4. Cei care au decis sĂ-l urmeze pe cel RĂu, nu mai voiesc nici sĂ audĂ de Dumnezeu, astfel nu ne mai rĂmĂne decĂt ieșirea din Babilonul cel mare, urmeazĂ exodul Israelului duhovnicesC, urmeazĂ ca Mireasa Mielului sĂ meargĂ Țn pustie, Țntr-un loc singuratic pregĂtit de Dumnezeu pentru cei ce doresc sĂ-L urmeze pe El șI pe Fiul SĂu (Apoc 12:6, 13-17). VĂ spun sincer cĂ pe mine de atĂtea ori m-au otrĂvit cĂ este o adevĂratĂ minune cĂ mai sunt Țn viaȚĂ șI n-am devenit nebun. DacĂ mĂ gĂndesc cĂt mau pĂndit șI sĂcĂit Țn ultimi 15 ani (peste 200.000 de ori, credeȚi sau nu, dar asta-i adevĂrul crunt), cum mi-au distrus familia dupĂ trup șI cĂtĂ urĂ șI dispreȚ simt de multe ori din partea multor indivizi ce mĂ ȚnconjoarĂ cĂnd umblu Țn public (mai ales Țn orașe), nu pot sĂ caracterizez mai bine lumea aceasta decĂt cu atributul cel cunoscut a celui RĂu, deci este satanicĂ, șI Țn loc de democraȚii majoritatea lumii trĂiește Țn demonocraȚii, unde Țntre altele uciderea pruncilor Țn pĂntecele mamei lor a devenit un lucru total banal pentru cei care au devenit mai nesimȚitori chiar ca șI fiarele sĂlbatices, șI atĂt de nebuni ȚncĂt Ți numesc doctori pe criminali care ucid pruncii Țn pĂntecele mamei lor. SĂ șȚii cĂ toȚi cei care urmeazĂ calea arĂtatĂ de MĂntuitorul nostru sunt Ținta fiilor diavolului care au penetrat absolut toate pĂturile din societate, șI Dumnezeu Ți lasĂ sĂ ne facĂ rĂu, tocmai cu scopul de a ne arĂta care este adevĂrata faȚĂ a celor din jurul nostru, al lumi, șI sĂ pricepem cĂ este timpul sĂ ieșim dintre ei, șI dintre cei care sunt aparent creșȚini, dar Țn realitate sunt pĂgĂni șI atei care fac pe creșȚinii, șI ei sunt Țn stare sĂ se lase afarĂ Țn stradĂ șI Țn -4 grade cum au fĂcut cu mine cĂnd am Țntrat Țntr-o asemenea bisericĂ creșȚinĂ doar cu numele, sperĂnd sĂ mĂ primeascĂ cineva Țn gazdĂ pentru un scurt timp (deoarece eu n-am casĂ-masĂ, dupĂ cum nici MĂntuitorul nu avea unde sĂ-șI plece capul – Mat 8:20). Alt motiv pentru exod este cĂ dacĂ lucrezi pentru cei cel tĂgĂduiesc pe Dumnezeu sau pe Fiul SĂu (cu gura SAU cu fapta), te faci pĂrtaș la faptele lor cele rele, șI atunci hrĂnitorul tĂu va fi cel RĂu, șI nu Dumnezeu, nemaivorbind de faptul cĂ cel necredincios nu va avea nici un interes sĂ-Ți facĂ concesii Țn privinȚa Țineri Sabatelor (care Țn cele mai multe cazuri – dacĂ ne Ținem de cele arĂtate Țn Biblie – cad Țn zilele lucrĂtoare al sĂptĂmĂnii {dupĂ calendarul lumesC, cel Gregorian}, sau al sĂrbĂtorilor, cum este sĂrbĂtoarea corturilor, care Ține șapte zile. TOT SISTEMUL ACESTA GLOBAL, BABILONUL CEL MARE, ESTE CONCEPUT ȘI CONSTRUI ÎN AȘA FEL, CA ADEVĂRAȚII CREȘȚINI SĂ NU POATĂ RĂMĂNE ÎN EL, FĂRĂ A CĂLCA UNA SAU MAI MULTE PORUNCI DIVINE. De exemplu dacĂ lucrezi la o firmĂ care nu tolereazĂ ca angajaȚi sĂi sĂ lipseascĂ regulat Țn zilele de Sabat, atunci trebuie sĂ decizi rĂmĂi la firmĂ șI ascultȚi de patron (creaturĂ), sau ascultȚi de Dumnezeu, dar atunci ești pus pe lopatĂ șI trebuie sĂ-Ți cauȚi un alt loc de muncĂ unde patronul Ține Sabatele lui Dumnezeu, șI nu dupĂ calendarul Gregorian, cum fac de exemplu Adventiști (SĂmbĂtarii), ci cel Biblic. Problema este cĂ Sabatul cel Biblic nu-l Ține aproape nimeni, nici fii lui Israel (dupĂ trup), deci șansa de a gĂsi un loc de muncĂ ÎN LUME, care sĂ fie dupĂ placul lui Dumnezeu este zero. Dar dacĂ cineva crede cĂ problema poate fi rezolvatĂ, dacĂ devine el Țnsuși patron (ceea ce nu-șI permit mulȚi oameni), se ȚnșalĂ. PĂnĂ ce Țntr-un mod sau altul, cineva rĂmĂne legat de sistem, chiar șI prin folosirea unui serviciu lumesC ca de exemplu furnizarea de energie electricĂ, sau cumpĂrarea acelor produse din din comerȚ, care au codul de bare pe ele, care cĂntin numĂrul 666, numĂrul/semnul autoritĂȚii lui Anticrist, al fiarei, direct sau indirect, Țntr-o mĂsurĂ mai micĂ sau mai mare, recunoaște autoritatea Anticristului asupra lui. Țn ApocalipsĂ 13:17 este scris cĂ nimeni nu va putea cumpĂra șI/sau vinde FĂRĂ A AVEA 1. SEMNUL FIAREI (fizic șI spiritual – simbolizat prin mĂnĂ șI frunte), sau 2. AUTORITATEA/NUMELE FIAREI SAU 3. NUMĂRUL AUTORITĂȚII/NUMELUI LUI/SĂU, CARE ESTE SIMBOLIZAT DE 666 ȘI CARE MAI SIMBOLIZEAZĂ CORUPERA SUFLETULUI ȘI SPIRITULUI UMAN PRIN BELȘUGUL, BUNĂSTAREA MATERIALĂ (SĂ nu credeȚi cĂ Solomon tocmai ȚntĂmplĂtor a primit cei 666 de talanȚi de aur de la pĂgĂni, dupĂ ce a devenit corupt, șI sa culcat cu cei pĂgĂni, ba chiar le-a zidit șI altare. Cert este cĂ Solomon nu a rĂmas fidel lui Iahuah, ci a devenit corupt datoritĂ belșugului șI bunĂstĂrii materiale care i-a fost dat de sus). ÎN PRIVINȚA PECETLUIRII MULȚIMILOR DE CĂȚRE ANTICHRIST, SCRIPTURILE NU SE REFERĂ – ÎN PRIMUL – RĂND LA PECETLUIREA BAZATĂ PE TEHNOLOGIA ZILELOR NOASTRE, CI LA FAPTUL CĂ CEI CARE VOR DEVENII CORUPȚII DATORITĂ BUNĂSTĂRII MATERIALE CARE ESTE PREZENT ÎN VIAȚA LOR ȘI/SAU ÎN JURUL LOR, ACEȘȚIA VOR FI PECETLUIȚI DE SATANA ÎN SPIRITUL (simbolizat de frunte) ȘI TRUPUL LOR (simbolizat de mĂna dreaptĂ), CEEA CE ÎNSEAMNĂ CĂ VOR AVEA (mulȚi deja Țl au) ȘI UN SEMN ÎN TRUP, CARE VA REFLECTA PECETLUIREA SPIRITULUI DE SATANA/ANTICRIST. UNDE CREDEȚI CĂ ESTE ACEST SEMN VIZIBIL ÎN TRUP ȘI DE CE ESTE ACEST SEMN PREZENT ÎN CEI CARE AU DEVENIT CORUPȚI

DE SATANA? **SEMNUL ESTE ÎN OCHI LOR ȘI SE DATOREAZĂ ÎNCUIBĂRII UNUI SPIRIT DEMONIC ÎN FIINȚA PE CARE SATANA A REUȘIT SĂ-L CORUPĂ ÎN PRIMUL RÂND PRIN BUNĂSTAREA MATERIALĂ DATĂ OAMENILOR DIN ULTIMA NOASTRĂ GENERAȚIE** (Mai există în trup și un alt semn, care se vede chiar mai bine decât cel din ochi și care este prezent în trupul carnal uman al unor oameni, începând chiar de la Cain, dar acum nu intru în detalii, că ar trebui să extind subiectul pe mai multe pagini, ceea ce acum nu doresc, dar dacă voi primi încuviințarea Cerului atunci am să-l fac cunoscut. Acest al doilea semn, este un subiect mult mai complex care poate fi interpretat greșit, dar totul este relevant în Biblie //între altele în **Gen 3:14 unde în realitate nu-i vorba de târâșul șarpelui pe pământ ci de altceva**//, dar este doar codat/pecetluit, ca să-l găsească doar cei ce caută Adevărul Divin, și-l și doresc, și-L și primesc prin călăuzirea duhului Sfânt, pentru că l-au dorit, și l-au căutat – sacrificând timpul și energia lor nu pentru cele materiale, ci pentru Adevărul Divin, pentru cele spirituale – l-au și aflat, le-a fost descoperit), **ALȚII ÎNSĂ AU FOST CORUPTI PRIN SETEA DE PUTERE PE CARE-L AU, PRIN ORGOLIU SAU DESFĂTĂRIILE TRUPEȘTI DATE CELOR CE SUNT PE CALEA PIERZĂRII. SEMNUL ESTE ÎN PUPILA DIN OCHI, CARE ÎN MOD NORMAL ESTE ROTUNDĂ ȘI NU ALUNGITĂ CA DE EXEMPLU LA ȘERPI, REPTILE ȘI PISICI. CE-I CARE SUNT PECETLUIȚI DE CEL RĂU, AU O PUPILĂ** (mai precis e vorba de Iris, dar pentru simplitate rămân la pupilă ca său fiu mai bine înțeles și de cei care n-au cunoștințele necesare de anatomie pentru a înțelege exact mecanismul spiritual care este în spatele acestui semn, că tot ceea ce se manifestă în trup este precedat de manifestările din planul spiritual) **CARE ESTE CAPABILĂ SĂ-ȘI SCHIMBE FORMA ROTUNDĂ ÎN ALTE FORME ȘI SĂ SE ALUNGEASCĂ CA LA ȘERPI, PISICI** (la uni se pot observa forme triunghiulare sau pătrate, dacă în timpul conversației urmărim atent pupila lor, ceea ce nu-i place spiritului/entității demonice care a devenit gazda și șeful spiritului/trupului corupt, astfel ei, cei pecetluiți, dacă observă că noi urmărim acest semn în ochi lor, foarte rapid își feresc privirea de contactul vizual direct cu cei ce încep să-i cerceteze). **PUPILA LOR SE SCHIMBĂ DIN NORMAL ÎN ANORMAL (SAU INVERS) DE OBICEI CÂND FIREA LOR SIMȚITOARE – ÎNTR-O MĂSURĂ MAI MICĂ SAU MAI MARE – ESTE EXCITATĂ** (simt bucurie, tristețe, ură, mânie, frică, interes mare, etc). Aici mai trebuie să menționez, că nimeni dintre cei ce cred **cu adevărat în Dumnezeu ȘI Fiul Său** nu poate fi posedat de ființe demonice (însă demoni, când li se permite, direct sau indirect îi chinuiesc-, îi tulbură pe adevărații creștini, ei ne produc probleme și/sau instigă pe cei din jurul nostru la ură și dispreț împotriva noastră, ei însă sunt chinuiți și tulburați de rugăciunile spuse din inimă, care izvorăsc dintr-o inimă sinceră și doresc slava lui Dumnezeu și al Fiului Său), **cei care devin cuiburi ale entităților demonice sunt de obicei persoane care au făcut greșeli mari** (oameni trupești, conduși de carne și nu de spirit), **compromisuri inadmisibile cu cel Rău** (sau închinat fiarei, au acceptat autoritatea celui Rău-, al Satanei asupra lor, și de aceea sau supus celui Rău, și în locul Creatorului au slujit pe cel Rău – despre ei se scrie că au primit semnul autorității fiarei, al Satanei/Anticristului – Apoc 14:9-11, semnul care se poate vedea și în ochi), **pentru câștig material și/sau putere și/sau pentru favoruri din care au avut ceva de câștigat** (nu trebuie întotdeauna să ne gândim numai la câștigul material, căci mulți sunt în stare să facă concesii Satanei, doar să fie lăsați în pace și/sau să-și mențină locul de muncă, etc). **Uni dintre cei care-s posedați știu de acest lucru, și conlucrează conștient cu aceste spirite demonice în subminarea și distrugerea a tot ce este bun, nobil și Divin** (mai ales în distrugerea credinței sincere pe care-l mai au puțini oameni care trăiesc încă în lume), **dar mulți nu știu de faptul că-s posedați și dacă le spui, atunci râd de tine și te consideră nebun. Și pentru ei trebuie să ne rugăm** (nu pentru cei ce conlucrează și sprijină conștient ființele demonice, pe Satana/Anticrist, ci pentru cei ce fac acest lucru fără a conștientiza ceea ce fac și fără aș da seama în ce hal mizerabil au ajuns, deoarece și Mântuitorul a avut milă de cei care au devenit posedați de demoni, dar nu au conlucrat conștient cu demoni, cum au făcut-o majoritatea fariseilor și cărturarilor, – dar să nu uităm că și printre ei erau excepții – Luca 13:31, deci să nu generalizăm, ci să fim drepti, cum suntem învățați de minunatul nostru Mântuitorul, care sa dus chiar și în casa fariseilor care aveau mintea și sufletul bolnav, dar nu erau răuvoitori în privința Mântuitorului), **că-s bolnavi și în realitate habar nu au ce se întâmplă cu ei**. Este adevărat că au făcut greșeli mari, și de multe ori chiar greșeli inadmisibile, dar putem noi să ne considerăm mai buni, pentru că din mila lui Dumnezeu încă nu am căzut? Să avem grijă, ca nu cumva să fim găsiți de Mântuitorul nostru asemenea fariseilor, care credeau că-s mai buni ca vameși (care de obicei comiteau furt intelectual, înșelau mulțimile), când în realitate **credința și dreptatea lor nu era decât o fațadă bine ticluită a prefăcătoriei și minciunilor în care trăiau/trăiesc ei. În zilele noastre în multe cazuri normalul a devenit nebunie pentru cei care-s pe calea pierzării, iar nebunia a devenit ceva normal pentru ei. Spiritul Satanei inversează aproape totul, de aceea sataniști folosesc pentagrame inversate, cruci inversate, etc. CEEA CE TREBUIE SĂ ÎNTELESEM ESTE CĂ TRUPURILE CARNALE, MATERIALE NU AU FOST CREATE PENTRU FII LUI DUMNEZEU, CI PENTRU CEI NELEGIUIȚI, ȘI PECETLUIT ESTE SCRIS ÎN SCRIPTURI CĂ TRUPUL CARNAL ESTE TOIAGUL** (ca sursă a suferințelor), **CIMITIRUL ȘI ÎNCHISOAREA NELEGIUITILOR**, iar în Romani 8:7 este scris că **DORINȚA CĂRNI ESTE "VRĂJMĂȘIE ÎMPOTRIVA LUI DUMNEZEU"**, și la 1Ioan 2:16 putem citi că **"POFTA TRUPULUI...NU SUNT DE LA TATĂL, CI SUNT DIN LUME"**, **DECI NOI NU SUNTEM CREAȚI PENTRU A SLUJI TRUPUL, PENTRU A SATISFACE POFTA CĂRNI, CI SUNTEM CREAȚI CA NESILIȚI DE NIMENI, DIN RECUNOȘTINȚĂ ȘI IUBIRE PURĂ, ÎNAINTE DE TOATE SĂ-L SLUJIM PE CREATOR ȘI MÂNTUITOR, ȘI NU EGO-UL NOSTRU STRICAT. NOI AVEM MAI MULTE PROMISIUNI ÎN BIBLIE CĂ DUMNEZEU NE VA PURTA GRIJA ȘI CĂ OMUL POATE TRĂI NU NUMAI CU PÂINE CI ȘI CU ORICE CUVÂNT DIVIN** (ceea ce înseamnă că dacă noi înainte de toate vom căuta hrana cea cerească, cea spirituală/duhovnicească, cea mântuitoare, atunci ni se va da și această hrană cerească, care este mult mai bun pentru trup și spirit/suflet, decât hrana cea materială, care este ars în procesul metabolic al trupului și/sau eliminat ca deșeu, sub formă de fecalie și urină, lucru/simbol din care trebuie înțeles că hrana cea trupească nu este cea cu adevărat bună, căci

ceea ce este cu adevărat bun și sfânt, niciodată nu este ars, sau transformat în deșeu). **DECI CE NE ÎMPIEDICĂ SĂ LĂSĂM LUMEA ÎN SPATELE NOSTRU, ȘI SĂ MERGEM ÎN LOCUL PREGĂTIT DE DUMNEZEU PENTRU CEI CE CRED CU ADEVĂRAT ÎN EL, ÎN PUSTIE (Apoc 12:6 – literal e vorba de un loc singuratic, izolat), ÎN PĂDUREA DIN MIJLOCUL CARMELULUI (Mica 7:14) ? Răspunsul scurt și sincer este: INTERESELE LUMEȘTI, TRUPEȘTI ȘI/SAU NECREDINȚA.** DE ALTFEL NIMENI NU VA PUTEA RĂMÂNE ÎN SISTEMUL ANTICRISTIC FĂRĂ A SE LEPĂDA DE CREDINȚĂ, DECI MAI DEVREME SAU MAI TÂRZIU TOTI VOM FI PUȘI ÎN SITUAȚIA DE A DECIDE CU CINE TINEM, CU DUMNEZEU SAU ANTICRIST. CEL MAI BINE ESTE CA SĂ ÎNCEPEM CÂT MAI REPEDE POSTUL ȘI RUGĂCIUNEA, SLĂVIREA DIN INIMĂ A LUI DUMNEZEU ȘI AL FIULUI SĂU, PENTRU A NI SE RELEVA UNDE NE ESTE LOCUL ȘI CE AVEM DE FĂCUT. **DUMNEZEU NE-A ATENȚIONAT, ȘI NE-A PORUNCIT SĂ IEȘIM DIN BABILON (Apoc 18:4, Isaia 48:20, 52:11, Ier 50:8, 51:6, 2 Cor 6:17-18), VEDEM ȘI SEMNELE VREMURILOR, ATUNCI CE MAI AȘTEPTĂM? ADEVĂRAȚII CREȘTINI NU MAI AU CE CĂUTA ÎN LUMEA NELEGIUȚILOR.**

Cred că biserica Catolică și cea Ortodoxă sunt cei doi stâlpi de bază al Babilonului cel mare (Apoc 17:5), și din cauza multelor **nelegiuri și HULE** (exemplu: cultul păgân al Mariei din bisericile Catolice și Ortodoxe folosește – între altele – următoarele fraze/titluri privitoare la Maria lor, căci cert este că Maria lor, după cum nici Cristos-ul lor nu este cel Biblic: **"Preasfântă Stăpâna mea, de Dumnezeu Născătoare, care ești lumina întunecatului meu suflet, nădejdea, acoperământul, scăparea, mângâierea și bucuria mea ..."** ... **"Neamul omenesc a aflat mântuire prin tine și noi să aflăm raiul, Născătoare de Dumnezeu ..."** ... **"Maica Luminii"** ... **"... cea mai presus de minte și de cuvânt.. Cea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai mărită fără de asemănare decât Serafimii"** – fără aceste HULE, fără Cultul păgân al Mariei Ortodoxia și Catholicismul ar fi moartă), și pentru că au vărsat înainte de toate sângele adevăraților creștini, al adevăraților fii ai lui Israel, vor fi distruse (Apoc 18:2), întâi ramura catolică, și după aceea și cea ortodoxă, căci biserica ortodoxă la început va fi cruțată (comparat în raport cu multe alte biserici lumești), deoarece o mare parte din ortodocși vor sprijini activ pe Anticrist, dar **cert este că nici o biserică lumească nu va rămâne nepedepsită, căci toate într-o măsură sau alta au fost sau sunt implicate în distrugerea adevăraților creștini** (de exemplu acum sute de ani, și biserica ortodoxă a prigonit și ucis zeci de mii de pauliceni, sau conducători bisericilor protestante care au "reformat" unele rătăcirii și dogme hulitoare din bisericile catolice și ortodoxe, în spiritul satanic al Babilonului, au condamnat la moarte –de exemplu– anabapțiști care nu botezau copii și pruncii, sau țineau Sabatul în loc de Duminică, tocmai asta au făcut și inchiștorii catolici, și **REFORMA LOR NU A FOST DECÂT PRAF ÎN OCHI PENTRU CEI IGNORANȚI, CĂCI DE CELE MAI MARI RĂTĂCIRII ALE BISERICILOR CATOLICE ȘI ORTODOXE, care privesc botezul, ținerea duminici în locul Sabatului, târgul cu obiecte și/sau servicii religioase {aici sunt mai multe excepții}, dogma sfintei treimi, etc, NU SAU ATINS, ȘI TOCMAI ACESTE DOGME, RĂTĂCIRI, SUNT CELE MAI MORTALE LOVITURI PE CARE CREȘTINISMUL CEL CĂLDICEL LE-A PRIMIT VREODATĂ**). Bisericile lumești nu sunt decât fiicele biserici mame al Babilonului cel mare. **PĂREREA MEA ESTE CĂ ADEVĂRAȚII CREȘTINI NU MAI AU CE CĂUTA ÎN BISERICILE DECĂZUTE, CELE LUMEȘTI, CI ESTE MAI BINE SĂ ȚINĂ ÎNTÂLNIRI PRIVATE, LA EI ACASĂ, TOT AȘA CUM AU FĂCUT PRIMI CREȘTINI ÎN TIMPUL APOSTOLILOR.**

Scurt despre unul din modurile de testare/verificare a posesiei demonice.

Existența demonilor pentru adevărații creștini este tot atât de cert, tot atât de evident, ca și existența oamenilor. Ei umblă chiar printre noi, uni fiind întrupați în trupuri umane, sau posedă acele suflete umane care – în gândire și simțire – au devenit asemenea lor, sau și-au vândut sufletul lor. Oameni care nu au primit darul deosebiri duhurilor de la Dumnezeu, au posibilitatea să verifice, dacă sunt sau nu sunt stăpâniți, posedați de demoni, printr-o metodă foarte simplă. Trebuie doar să verificăm, dacă facem ceva, fără să știm motivul pentru ce am făcut ceea ce am făcut. De exemplu dacă cineva râde pentru ceva sau de cineva, dar nu știe motivul pentru ce a râs, atunci nu el a râs, ci duhul necurat care-l posedă. Deoarece râsul a pornit de la demonul care în taină își posedă victima, și nu din ființa celui posedat, victima dacă în momentul râsului este întrebat, de ce a râs, nu va putea răspunde imediat și într-un mod total natural, ci va căuta motivul, mai precis va inventa un alibi (dacă va fi dispus să facă acest lucru, căci cei mai mulți devin tulburați în momentul când sunt întrebați de ce fac ceea ce fac, se poate citi de pe fața lor, din limbajul trupului, că sunt surprinși, nu știu cu adevărat să spună ce i-a mișcat să reacționeze în felul cum au reacționat). **Trebuie știut că și oameni care nu-s posedați de demoni, pot deveni puternic influențați de aceste ființe infernale, prin slăbiciunile, dorințele și năzuințele, din inima lor.** Aceste ființe infernale pot lua orice formă, dar ca să-și mențină forma umană, au nevoie de jerfe sângeroase. Fără sânge uman (războaie, avorturi și alte genuri de omucideri), fără ura și dușmănia dintre oameni, fără călcarea voită a Legilor Divine, ei nu pot rămâne printre oameni. De aceea oamenii când fac rău unul-altuia singur se păgubesc, căci demoni primesc autoritate și putere numai asupra celor care ignoră poruncile lui Dumnezeu, ei sunt unul dintre felurile toiașuri ale lui Dumnezeu, și nu întâmplător este scris în Biblie: „Cum ai făcut, așa și se va face”

Fiecare ființă este supusă celui de care ascultă. Cine ascultă de cel Rău, de rău va avea parte. Făcând omul voia celui Rău, al demonilor, ființa lui simțitoare, devine nesimțitoare, căci Duhul Sfânt și Iubirea lui Dumnezeu se depărtează din inima lui.. **Adevărații creștini niciodată nu iau parte în nici o bătaie lumească, carnală, trupească, deoarece ei știu că sub nici un**

pretext și sub nici o formă n-au voie să ucidă (Apoc 13:10 / Mat 26:52 / Efes 6:12,16-17 / Gal 5:22-23 / Gal 6:7 / Obadia 1:15), **ei știu că n-au voie să răsplătească răul cu rău** (Rom 12:17,20-21 / Mat 5:44-45 / 1 Thes 5:15), **așa că nu vor lua arme în mână să-și nimicească semenii**. Dumnezeu ne cheamă, ne poruncă să ieșim din Babilon, ne înștiințează că trebuie să ne încredem pe deplin numai în El, ne atenționează să nu rămânem între cei care s-au lepădat de credință (*dacă au avuți vreodată*), sau între ateii, păgâni și alți care-l tăgăduiesc pe Dumnezeu și/SAU Fiul său, ca să nu fim loviți de pedepsele sortite celor răi (Apoc 18:4, Ier 51:45, 2 Cor 6:17-18). Știu că ceea ce am scris aici, pentru marea majoritate a oamenilor este de necrezut (*cel puțin în lumina celor ce au învățat ei până acum*), dar nu uitați, că profețiile biblice referitoare la ultimi ani ai omenirii se împlinesc chiar în fața ochilor noștri, și printre aceste profeții sunt și cele care ne atenționează că înșelarea va fi masivă, globală și va cuprinde toată lumea (Apoc 12:9,12). **Care sunt deci acele semne care ne vestesc că întoarcerea Mântuitorului este deja foarte aproape, și că profețiile din Biblie sunt adevărate, se împlinesc, s-au împlinit chiar în fața ochilor noștri:**

1. **Lepădarea de credință:** 1 Tim 4:1-3, 2 Thess 2:1-4
2. **Vestirea Evangheliei în toată lumea:** Mt 24:4
3. **Oameni credincioși vor fi înșelați de duhuri înșelătoare** (*comuniștii, ateii, sataniștii, etc*) **și de duhuri de draci** (*demoni intrupați, posedați*): 1 Tim 4:1-3, Isaia 9:16, Ier 50:6, Mat 7:15-16, 24:11, 2 Tim 3:13, 2 Pet 2:1-3, Apoc 12:9, Fapte 20:29
4. **Răcirea dragostei din oameni:** Mat 24:12
5. **Oamenilor nu le place să asculte adevărul:** 2 Tim 4:4
6. **Ura, prigoana, asuprirea adevăraților creștini:** Ioan 15:20, Marc 13:9-13, Gal 4:29, 2 Tim 3:12, Ioan 16:2,20,33
7. **O armată de 200 milioane de oameni:** Apoc 9:16 (China din 1960 a atins acest număr...)
8. **Reînființarea Israelului și adunarea, reîntoarcerea Israelitilor în țara lor:** Ier 23:7-8, Țefania 3:19-20, Isaia 11:12, Ez 22:17-21, Ez 16:53,55
9. **Vaca roșie pentru prepararea apei de curățire:** Num 19:1-12 (după 2000 s-au născut mai multe vaci roșii)
10. **Cunoștințele oamenilor vor crește:** Dan 12:4
11. **Pacea înșelătoare** – 1 Thes 5:3 (în Israel mulți se salută zicând: „Pace” - Shalom, când în realitate nici în sufletele oamenilor, nici în Israel și nici în lume nu există pace)
12. **Fără numărul fiarei – 666 – nu se poate cumpăra și vinde:** Apoc 13:16-18
Pentru majoritatea comercianților acest lucru deja a devenit o realitate (*excepție fac cei care vând pe negru*). Toate produsele din orice magazin, care au codul de bare pe ele, și sunt scanate, citite la casă de casier, au numărul 666 inclus în ele (*cele trei linii mai lungi la margini și în mijloc*)
13. **Avem deja semne în soare, în stele și în lună:** Luca 21:25-26
Cu cunoștințe minime de astronomie, orice om inteligent poate verifica, când apune soarele și/sau când răsare și astfel să compare timpurile observate cu datele oficiale (*să zicem al unui program bun de astronomie*). Făcând acest lucru veți observa fluctuații, devieri semnificative față de datele calculate cu algoritmi performanți,
14. **Stâlpi de ”fum”, vaporii de ”fum” se pot vedea pe cer în toată lumea (în engleză chemtrails)** (Ioel 2:30, Fapte 2:19-20).
Prin acestea încearcă unii să creeze ploaie artificială și să întunece cerul și pentru că sunt printre noi entități care-s în corpuri umane, dar nu-s ființe umane, și aceștia nu suportă lumina puternică a soarelui sau aerul uscat. Ei sînt cunoscuți de mulțimi ca extraterestri, dar în realitate ei nu-s extraterestri, ci ființe demonice întrupate. **Lucrul acesta e valabil și în cazul oamenilor care au devenit posedați de anumite ființe demonice.** Deoarece **întoarcerea Mântuitorului este deja foarte aproape**, ei au fost lăsați ca din locuința morților să iasă la suprafață, ca din întuneric să iasă la lumină. Dumnezeu prin ei îi va pedepsi pe oameni care s-au depărtat de El sau îl tăgăduiesc pe El SAU pe Fiul Său. În Biblie nu întâmplător se scrie că **înainte de întoarcerea Mântuitorului locuința morților va fi goală** (Iov 26:6). **Ei sunt printre noi, și ei conduc aproape totul.**
15. Lumina, strălucirea soarelui este mult mai puternică ca acum 10-20 de ani, și va deveni din ce în ce mai puternică: Isaia 30:26
16. **Sământa șarpelui și a omului este total amestecată, puține excepții există:** Dan 2:43 (*după original e vorba de ”sămânță”, nu de rude sau căsătorie, cum s-a falsificat în multe Biblii*), Luc 17:26, Ioan 6:70, 8:44, 1 Cor 11:10, Naum 3:17, Ier 2:21

Nu mai omul care are darul deosebirii duhurilor știe cu adevărat, câți îngeri căzuți sînt printre noi, și cum s-au amestecat cu oamenii. Ei și uneltele lor umane conduc lumea, și nebunia acestor ființe infernale a dus omenirea în pragul unui colaps total și oribil, prăbușirea acestei civilizații decăzute pentru mine este un lucru iminent, absolut cert, și conform profețiilor biblice, acest colaps oribil va avea două faze. În prima fază vor colapsa sistemele actuale ale lumii, sistemul financiar, economic, social, politic și toate celelalte care au fost puse în slujba omului și nu al lui Dumnezeu, ceea ce iminent duce și la căderea guvernelor care conduc națiunile. Toate aceste colapsuri vor duce la haos oribil, care va cuprinde întreg pământul, iar în mijlocul acestui haos, când oameni văr căuta modul prin care vor putea ieși din criza infernală în care va ajunge toată lumea, va apare antihristul ca salvatorul, mântuitorul lumii, care va fi lăsat să înșele întreaga lume și în scurt timp va fi întronat ca regele suprem al acestei lumii decăzute. A doua fază, prăbușirea totală a sistemului anticristic, și a întregii civilizații ”umane”, va avea loc cu puțin timp înainte de întoarcerea Adevăratului Mântuitor, care după calculele mele (*bazate pe profețiile din Biblie*) va fi în jurul anului 2020. Ce credeți, de ce multiplele referiri la o criză sau alta, pot avea și au legătură cu Ziua Judecării? De ce este **CRIZA** aceasta de care auzim într-un fel sau altul, aproape în fiecare zi (*în ultimii ani*), un important semn pentru adevărații creștini? Motivul este foarte simplu, și nu trebuie să facem altceva, decât să ne uităm la originalul grecesc al Noului Testament, mai precis la cuvântul din care s-a tradus expresia „**ZIUA JUDECĂRII**”. Cuvântul „**ZIUA**” în originalul grecesc este „**HEMERA**” (ἡμέρα) care înseamnă: 1. Ziua sau o zi (24 de ore) 2. O perioadă de timp, un interval de timp. Cuvântul „**JUDECĂTĂ**” a fost tradus din grecescul „**KRISIS**” (κρίσις), care în limba română este cunoscut și ca „**CRIZĂ**”, dar acest cuvânt grecesc are mai multe sensuri: 1. SEPARARE (prin încercări) 2. SELECȚIE 3. JUDECĂTĂ (decizie, condamnare) 4. Tribunal 5. Dreptate

SĂ NU UITAȚI CĂ ADEVĂRAȚII CREȘTINI NICIODATĂ NU FAC CONCESII ÎN DAUNA IUBIRII LUI DUMNEZEU ȘI AL MÂNTUITORULUI, ÎN DAUNA ADEVĂRULUI. NICIODATĂ!

Înainte de încheierea acestui material informativ, iată un exemplu elocvent din care reiese importanța studierii originalului:

Exod 2:12 S-a uitat în toate părțile și, văzând că nu este nimeni, a omorât pe egiptean și l-a ascuns în nisip.

[Descifrarea completă a versetului din Exod 2:12 este:

Dumnezeu care se manifestă în materie, în cortul în care locuiește spiritul, **a poruncit Mielului care guvernează, Fiului Său care luminează ființele și care este Vasul în care locuiește Dumnezeu, care-i conducătorul celor care au primit grația Divină (al celor care-s încercați și care veghează), al ființelor care-s vii și înflăcărate, a poruncit arderea legăturilor materiale al celor care-s consacrați [lui Dumnezeu], ca conducătorul care găzduiește spiritele care sunt legate și-s unite cu El [gazda ființelor din planul material, slujitorul lui Dumnezeu și al creaturilor din planul material], care-i conducătorul planului material, să poruncească celor care-s vii [puternici, virtuozii și onorați, creaturilor divine cunoscute ca îngeri, sfinții], să nimicească legăturile materiale, care-i guvernează pe cei răi, ca cortul celor iubiți și aleși să fie Fiul lui Dumnezeu [literal codat ca Unicul Miel]**

Partea care este subliniat dublu, în cele mai multe traduceri românești este tradus ca: "a omorât" – DC / "a ucis" – BOR / "l-a lovit" - GBV2001 și este tradus din cuvântul ebraic **וַיַּחַד** - vaiyac – al optulea cuvânt în originalul ebraic (citit de la dreapta la stânga).

Vedeți cât de mare este diferența între sensul cunoscut de lume și cel real, care-i pecetluit, acoperit și lumea nu-l cunoaște, dacă nu-i este descoperit de cineva, care are călăuzirea duhului sfânt și este îngăduit și dispus să facă cunoscut unele părți din ceea ce este ascuns față de lume, fiind pecetluite ca să-l afle numai cei ce caută și doresc să afle Adevărul Divin, care-i pur și curat, și care este dăruit numai celor care sacrifică destulă energie și timp pentru a studia și a afla ceea ce caută, căci numai celor ce caută le este promis că vor găsi. În locul acesta, deci la acest verset, eu personal am primit imboldul să caut, căci pentru mine era evidentă contradicția care este în sensul literal care-i cunoscut în lume al acestui verset și al versetului de la Numeri 12:3, unde este scris că Moise era omul cel mai blând de pe pământ. "Cum poate ucide omul cel mai blând de pe pământ?" - m-am întrebat, și astfel am început să caut Adevărul care este pecetluit în scripturi, fără care nu putem vedea adevărata **comoră cerească care este ascunsă în părțile pecetluite ale Scripturilor, și din care între altele reiese că:**

1. **Lumea noastră 'fizică' nu este altceva decât proiecția mintală, spirituală, al unei ființe Divine care este slujitorul lui Dumnezeu, al Fiului Său și al creaturilor din planul material** (aici am simplificat, în realitate e vorba de mai multe ființe Divine care sunt supuse Conducătorului Suprem al acestui plan material, 'fizic', Care ține toate ființele spirituale unite în El și legate de El, și între altele este cunoscut ca Gazda acestui plan material, pământesc, fiind direct subordonat Fiului lui Dumnezeu)

2. **Tot ceea ce sesizăm noi ca fiind în afara noastră, deci lumea din jurul nostru și trupul nostru însuși nu este altceva decât proiecția Spiritului, care este numit și Gazda [sau Creditorul, Pedepsitorul, Ispititorul, Vânătorul, Ramura, etc] acestui plan și al spiritului personal pe care-l au creaturile din acest plan material, pământesc, spiritele individuale ale fiecărei creaturi fiind legate, alipite de Spiritul Gazdei, Care creează iluzia că materia domină spiritul** (capcană) și este primordială, când lucrurile stau exact invers, **materia din lumea noastră este una din creaturile Spiritului** (cu 'S' mare deoarece aici e vorba de Spirite Divine, care au primit puterea și autoritatea de la Dumnezeu să Creeze materia pur și simplu prin simpla imagine, închipuire a lucrului pe care doresc să-l creeze, proces care are loc în Spiritul Creaturilor Divine), **fiind supusă într-o măsură mai mică sau mai mare** (mică-cazul nelegiuitorilor, mare-cazul ființelor Divine) **spiritului în care este viața și animează materia din acest plan, și care-i creat de Dumnezeu. Căci materie în sine nu există, lucru recunoscut și de unul dintre cei mai mari oameni de știință pe care l-a avut vreodată omenirea, Max Planck, premiat al premiului Nobel (fizică), care a spus: „Materie în sine nu există, numai spiritul care dă viață, care-i nevăzut și-i nemuritor, este cauza materiei [altfel spus: creatorul materiei] ... și Creatorul cel Tainic, pe Care nu mie greu să-L numesc Dumnezeu”**

3. Orice trup care aparține de planul material este creat pentru ființele spirituale nelegiuite, care într-o măsură mai mică sau mai mare au călcat și/sau calcă Legile Creatorului, al lui Dumnezeu, Care deja la începutul creației **A RÂNDUIT CA CREATURILE LUI SĂ SE HRĂNEASCĂ CU IUBIRE ȘI NU CU CELE MATERIALE, CARE ÎN FAȚA LUI DUMNEZEU ȘI AL CREATURILOR DIVINE NU AU VALOARE, DAR CARE ÎN CAZUL CREATURILOR DECĂZUTE AU O VALOARE CU ATÂT MAI MARE CU CÂT SUNT MAI STRICAȚII ȘI/SAU IGNORANȚI HRANA FIZICĂ, MATERIALĂ ESTE DATĂ NELEGIUITILOR, NU CELOR CARE CRED CU ADEVĂRAT ÎN DUMNEZEU, CĂCI ADEVĂRAȚI CREDINCIOȘI AU O HRANĂ PE CARE LUMEA NU O CUNOAȘTE (IOAN 4:32), CARE ESTE DUHOVNICEASCĂ, SPIRITUALĂ, ȘI VINE DIN INTERIOR, DE LA DUMNEZEU ȘI NU DIN "EXTERIOR" (nu din lume) CUM ESTE ÎN CAZUL FIINȚELOR CARE SUNT ROBI PLANULUI MATERIAL, CARE PRIN NELEGIUIRILE ȘI POVARA KARMICĂ PE CARE LAU ACUMULAT ȘI/SAU PRIN IUBIREA ACESTUI PLAN AL EXISTENȚEI, SUNT ALIPIȚI, LEGAȚI DE CELE MATERIALE.**

4. Din scripturile pecetluite, reiese foarte clar că **TRUPURILE MATERIALE ALE CREATURILOR SUNT NU NUMAI CORTUL, VASUL CARE A FOST DAT NELEGIUITILOR, PENTRU A ÎNVĂȚA ȘCOALA VIETII ȘI PENTRU A FI TESTAȚI, CI ESTE ȘI TOIAGUL, CIMITIRUL ȘI ÎNCHISOAREA SPIRITULUI CARNAL, MATERIAL, NELEGIUIT. DECI PRACTIC CÂND CREATURILE RĂTĂCITE ȘI DECĂZUTE DAU TOT CONFORTUL TRUPULUI, ȘI SPRIJINĂ BUNĂSTAREA MATERIALĂ AL ACESTUIA, SINGUR ÎȘI ÎNTĂRESC LANȚURILE CARE-I LEAGĂ DE CELE MATERIALE, SINGUR ÎȘI ZIDESC ȘI ÎNTĂRESC ÎNCHISOAREA, CIMITIRUL ȘI TOIAGUL CARE ESTE TRUPUL MATERIAL ÎNSUȘI**. Acolo unde citim în scripturi, că Moise sau unul din profeți a dispus uciderea sau arderea a ceva, aproape în toate cazurile adevăratul sens este distrugerea, arderea legăturilor materiale, prin jertfirea de sine pentru slujirea lui Dumnezeu și a Fiului Său, prin separarea de lume, prin ruperea tuturor intereselor materiale și chiar a griji pentru trup, pentru că Dumnezeu și Fiul Său ne-a promis, ne-a asigurat, căci El ne va purta de grijă în toate privințele. **Deci dacă credem cu adevărat, nu trebuie să ne facem griji nici pentru trupul și nici pentru spiritul, sufletul nostru, căci Dumnezeu nefiind**

mincinos, ci fiind iubirea Desăvârșită, cu siguranță că se va îngriji de noi mai bine decât ne-am putea noi îngriji de noi înșine (vezi: 1 Petru 5:7, Filipeni 4:6, Psalmul 55:22 sau 23 sau 54:25, Matei 6:33, Ioan 6:27, Luc 4:4, etc), singura condiție fiind credința și încrederea deplină în Creatorul și Mântuitorul nostru, căci roadele adevăratei credințe sunt smerenia, pacea, bunătatea, îndelunga răbdare, înfrânarea, cinstirea, slăvirea și glorificarea lui Dumnezeu și al Fiului Său. NUMAI ASTFEL PUTEM FI ELIBERAȚI DIN CICLUL NENOROCIT AL REÎNCARNĂRILOR ȘI SUFERINȚELOR

În încheiere vă pot zice, că tot ce am așternut pe aceste pagini (50), sunt fructul munci Duhului Sfânt, și-s după cele mai bune cunoștințe pe care le am în momentul când am scris acest document. DAR, nefiind un om desăvârșit, mă gândesc că în afară de greșelile de ortografie și gramatică (*sunt printre cele mai slabe părți ale mele, chiar și în limba mea maternă – maghiara – am probleme cu gramatica*), eventual sau strecurat și alte greșeli (1 Cor 13:9), pe care n-am mai avut timp să le corectez *sau pur și simplu nu le-am observat*, dar promit că voi fi receptiv la orice sesizare constructivă, și dacă găsesc greșeli – când voi avea ocazia – le voi corecta. Materialul acesta am de gând să-l fac disponibil și în format electronic pentru descărcare de pe internet sau copiere pe CD/DVD-uri, cu multe alte informații folositoare și de suflet ziditoare. Cine dorește să răspândească acest mic material informativ, are dreptul să facă acest lucru, doar dacă nu modifică conținutul ei, ci doar îl copiază și așa îl răspândește. Cine însă nu are timp, dar vrea să mă ajute financiar ca eu să pot răspândi cele scrise aici la cât mai mulți oameni, mă poate contacta. Dacă doriți copie în format electronic, descărcați acest document de pe internet și dacă nu aveți imprimantă, duceți-l la listare (*printare – în Oradea la cele mai ieftine firme se listează la 10 bani/pagină*). Dacă cineva crede că cele scrise aici nicidecum nu-s rodul lucrării Duhului Sfânt, ci mai degrabă nebunii, prostii, sau rătăcirile unui om rătăcit, atunci vă recomand să nu uitați cele scrise de sfântul apostol Pavel la **2 Cor 6:8**: ... **Suntem priviți ca niște înșelători, măcar că spunem adevărul**;

Datele mele: Olah Andrei - Dobrești, nr. 63 – județul Bihor. Tel.: **0774-587-578**. Adresa de e-mail: **oandrei.tim@gmail.com**

Pagina mea de internet, de unde veți putea descărca și alte documente este: **mesajulmesagerului.wordpress.com**

Ultima versiune, cea finală a acestui document, tot de pe internet îl veți putea descărca, ca și alte documente interesante, de exemplu, citate din Marșul Distrugătorului. Am speranța că nu peste mult timp voi putea încărca pe site și programe utile pentru studierea bibliei, ca de exemplu programul The Word, cu mai mult de 20 de biblii, dicționare, comentarii, etc.

DORESC TUTUROR CREDINCIOȘILOR CARE CRED ȘI-L MĂRTURISESC SINCER PE DUMNEZEU *ȘI* FIUL SĂU, CA DUMNEZEU SĂ-I BINECUVÂNTEZE, LUMINEZE ȘI SĂ-I OCROTEASCĂ, CA PE NOI TOȚI SĂ NE UNEASCĂ ÎN SINGURA S-A BISERICĂ AUTENTIC CREȘTINĂ, CEA A ISRAELULUI DUHOVNICESC, AL CĂRUI CAP ESTE DOMNUL IAHUȘA (scurt IAHȘA), ȘI NU PAPA DE LA ROMA, SAU ORICE ALTĂ CREATURĂ, CUM SUNT CEI CARE AU FURAT TITLUL DIVIN AL TATĂLUI NOSTRU CERESC, ȘI ÎMPOTRIVA PORUNCII DIVINE LASĂ CA LUMEA RĂTĂCITĂ SĂ-I NUMEASCĂ 'PĂRINTE', CEI CARE FAG TÂRG CU OBIECTE ȘI SERVICI RELIGIOASE, ȚIN DUMINICA ÎN LOCUL SABATULUI, AU INTRODUS CULTUL MARIEI ÎN BISERICILE RĂTĂCIȚILOR, AU RĂSTĂLMĂCIT ȘI/SAU FALSIFICAT ADEVĂRUL DIVIN, NEMAIVORBIND DE BANDA DE CRIMINALI CRESCUȚI ȘI EDUCAȚI ÎN SÂNUL BISERICILOR LOR, CARE-S TOTAL DEPRAVATE, CORUPT ȘI SATANICE, ȘI CARE DEA-LUNGUL SECOLELOR AU UMPLUT PĂMÂNTUL CU SÂNGELE ȘI SUFERINȚELE MILIOANELOR DE CREȘTINI SINCERI. EI NU APARTIN DE NOI, DE ADEVĂRATA BISERICĂ AUTENTIC CREȘTINĂ, CI SUNT DUȘMANI LUI DUMNEZEU ȘI AL ADEVĂRAȚILOR CREȘTINI. A VENIT TIMPUL SĂ NE DESPĂRTIM DE EL, DE LUPI ÎMBRĂCAȚI ÎN HAINE DE OI, DE PREFĂCUȚII CARE L-AU TRĂDAT PE DUMNEZEU, PE FIUL SĂU ȘI SUNT ȘI TRĂDĂTORI OAMENILOR CREȘTINI. DUMNEZEUL LOR SUNT BANI, CONFORTUL, DESFĂTĂRILE TRUPEȘTI ȘI AVUȚIILE LOR. ATÂT ÎN RÂNDUL CREDINCIOȘILOR DE RÂND, CĂ ȘI ÎN RÂNDUL CONDUCĂTORILOR FOARTE PUȚINE SUNT EXCEPȚIILE.

E TIMPUL SĂ NE PREGĂTIM SĂ IEȘIM DIN BABILON. AMIN!

NU UITAȚI CĂ RUGĂCIUNEA CORECTĂ ÎL ROSTIM CU GURA, ÎL GÂNDIM CU MINTEA ȘI-L SIMȚIM CU INIMA. DACĂ NU SIMȚIM NIMIC, ATUNCI ÎN ZADAR NE RUGĂM, ȘI ESTE TIMPUL SĂ NE POCĂIM, CA PRIN LACRIMILE POCĂINȚEI SĂ TREZIM INIMA, SĂ DEVINĂ IARĂȘI SIMȚITOARE, CĂCI ÎN RAIUL ACESTA AL NEBUNILOR APROAPE TOȚI AM DEVENIT NESIMȚITORI, ȘI ÎN HALUL ACESTA NU PUTEM FI PLĂCUȚI LUI DUMNEZEU.

MULȚUMIȚI TOTDEAUNA LUI DUMNEZEU ȘI FIULUI SĂU TOT BINELE PE CARE L-AM PRIMIT DE SUS, CĂCI VREDNIC ESTE TATĂL NOSTRU CERESC IAHUAH, ȘI MÂNTUITORUL NOSTRU DOMNUL IAHUȘA CA PENTRU TOT BINELE CARE NI L-AU DĂRUIT SĂ FIE LĂUDAȚI, SLĂVIȚI ȘI BINECUVÂNȚAȚI ÎN TOATĂ CREAȚIA, ÎN VECI-VECILOR. AMIN.

Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri - Iacob 1:22

Prin El să oferim tot timpul sacrificiul laudei către Dumnezeu...aducând mulțumiri numelui Său – Evrei 13:15

Tot ce are suflare să-l laude pe IAH! HalelulAH! - Psalmul 150:6

A Împăratului veșnicilor, a nemuritorului, nevăzutului și singurului Dumnezeu, să fie cinstea și slava în vecii vecilor! Amin – 1Tim 1:17